

# ΑΝΤΙΦΩΝ

ΕΚΔΟΘΕΙΣΑ ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΑΠΑΝΗ

ΧΑΡΙΝ ΤΗΣ ΑΠΟ ΣΚΗΝΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

ΕΝ ΕΤΕΙ ΛΟΕΖΙ

ΕΝ ΤΩ

ΕΠΙ ΡΗΓΙΛΛΗΣ ΘΕΑΤΡΩ ΔΘΗΝΩΝ,

ΔΙΔΑΣΚΕΥΑΣΘΕΝΤΙ

ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΑΡΧΑΙΟΝ ΤΡΟΠΟΝ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

1867.



ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ  
ΑΝΤΙΓΟΝΗ

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΑΝΤΙΓΟΝΗ



# ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΑΤΙΓΟΝΗ.

ΑΙΜΩΝ.

ΙΣΜΗΝΗ.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

ΧΟΡΟΣ ΘΗΒΑΙΩΝ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΚΡΕΩΝ.

ΕΥΡΥΔΙΚΗ.

ΦΥΛΑΞ.

ΒΕΑΓΓΕΛΟΣ.

## Κατὰ πρόσωπα.

Δύο θεράποντες τοῦ Κρέοντος.

Παῖς ὁδηγὸς τοῦ Τειρεσίου.

Δύο θεράπαιναι τῆς Εὐρυδίκης.

Α΄.

## ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἀποθανόντα Πολυνεΐκη ἐν τῷ πρὸς τὸν ἀδελφὸν μονομαχίῳ Κρέων ἀταφὸν ἐμβαλὼν κηρύττει μηδένα αὐτὸν θάπτειν, θάνατον τὴν ζημίαν ἀπειλήσας τοῦτον Ἀντιγόνη ἢ ἀδελφὴ θάπτειν πειράται. καὶ δὴ λαθοῦσα τοὺς φυλάκας ἐπιβάλλει χάμα οἷς ἐπαπειλεῖ θάνατον ὁ Κρέων, εἰ μὴ τὸν τοῦτο δράσαντα ἐξεύροιεν. οὗτοι τὴν κόνιν τὴν ἐπιβεβλημένην καθάραντες οὐδὲν ἦτον ἐφρούρουν. ἐπελθοῦσα δὲ ἡ Ἀντιγόνη καὶ γυμνὸν εὐροῦσα τὸν νεκρὸν, ἀνομιώξασα ἑαυτὴν εἰσαγγέλλει. ταύτην, ὑπὸ τῶν φυλάκων παραδεδομένην, Κρέων καταδικάζει καὶ ζῶσαν εἰς τύμβον καθεῖρξεν. ἐπὶ τούτοις Αἴμων, ὁ Κρέοντος υἱὸς, ὃς ἐμνάτο αὐτὴν, ἀγανακτήσας ἑαυτὸν προσεπιτιπιάζει τῇ κόρῃ ἀπολομένη ἀγχόνῃ, Τειρεσίου ταῦτα προθεσπίσαντος· ἐφ' ᾧ λυπηθεῖσα Εὐρυδίκη, ἡ τοῦ Κρέοντος γαμετὴ, ἑαυτὴν ἀποσφάζει. καὶ τέλος θρηνεῖ Κρέων τὸν τοῦ παιδὸς καὶ τῆς γαμετῆς θάνατον.

Β΄.

## ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Ἀντιγόνη παρὰ τὴν πρόσταξιν τῆς πόλεως θάψασα τὸν Πολυνεΐκην ἐφωράθη καὶ, εἰς μνημεῖον κατάγειον ἐνθεθεῖσα παρὰ τοῦ Κρέοντος, ἀνήρηται· ἐφ' ἣ καὶ Αἴμων, δυσπαθῆσας διὰ τὸν

εις αὐτὴν ἔρωτα, ζήσῃ ἑαυτὸν διεχρήσατο. ἐπὶ δὲ τῷ τούτου θανάτῳ καὶ ἡ μήτηρ Εὐρυδίκη ἑαυτὴν ἀνείλε.

Κεῖται ἡ μυθοποιία καὶ παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Ἀντιγόῃ· πλὴν ἐκεῖ φωραθεῖσα μετὰ τοῦ Αἴμονος δίδοται πρὸς γάμου κοινω- νίαν καὶ τέκνον τίκτει τὸν Μαΐδονα.

Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Θήβαις ταῖς Βοιωτικαῖς· ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ ἐπιχωρίων γερόντων. προλο- γίζει δὲ ἡ Ἀντιγόη. ὑπόκειται δὲ τὰ πράγματα ἐπὶ τῶν Κρέοντος βασιλείων. τὸ δὲ κεφάλαιόν ἐστι τάφος Πολυνείκους, Ἀντιγόνης ἀναίρεσις, θάνατος Αἴμονος, καὶ μῦθος Εὐρυδικῆς τῆς Αἴμονος μητρός. φασὶ δὲ τὸν Σοφοκλέα ἤξειώσθαι τῆς ἐν Σάμφ στρατηγίας, εὐδοκίμησαντα ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῆς Ἀντιγόνης. λέλεκται δὲ τὸ δράμα τοῦτο τριακοστὸν δεῦτερον.

Γ'.

## ΣΑΛΟΥΣΤΙΟΥ.

Τὸ μὲν δράμα τῶν καλλίστων Σοφοκλέους· στασιάζεται δὲ τὰ περὶ τὴν ἡρώϊδα ἱστορούμενα καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς Ἰσμήνην. ὁ μὲν γὰρ Ἴων ἐν τοῖς διθυράμβοις καταπρησθῆναι φησὶ ἀμφοτέρας ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἥρας ὑπὸ Λαοδάμαντος τοῦ Ἐτεοκλέους· Μίμνερος δὲ φησὶ τὴν [μὲν] Ἰσμήνην προσομιλοῦσαν Θεοκλυμένῳ ὑπὸ Τυδέως κατὰ Ἀθηνᾶς ἐγκέλευσιν τελευτήσαι.

Ταῦτα μὲν οὖν ἐστὶν τὰ ξένως περὶ τῶν ἡρώϊδων ἱστορούμενα· ἡ μὲντοι κοινὴ δόξα σπουδαίας αὐτὰς ὑπέλιπεν καὶ φιλαδέλφους δαιμονίως, ἧ καὶ οἱ τῆς τραγωδίας ποιηταὶ ἐπόμενοι τὰ περὶ αὐτὰς διατίθενται. τὸ δὲ δράμα τὴν ὀνομασίαν ἔσχεν ἀπὸ τῆς παρεχούσης τὴν ὑπόθεσιν Ἀντιγόνης. ὑπόκειται δὲ ἄταφον τὸ σῶμα Πολυνείκους, καὶ Ἀντιγόη θάπτειν αὐτὸ πειρωμένη παρὰ τοῦ Κρέοντος κωλύεται. φωραθεῖσα δὲ αὐτὴ θάπτουσα ἀπόλλυται. Αἴμων τε ὁ Κρέοντος ἔρων αὐτῆς καὶ ἀφορητῶς ἔχων ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ συμφορᾷ, αὐτὸν διαχειρίζεται· ἐφ' ᾧ καὶ ἡ μήτηρ Εὐρυδίκη τελευτᾷ τὸν βίον ἀγχόνη.

Σημειώσεις. Τὸ μὲν ἀρχαῖον κείμενον τῆς παρούσης ἐκδόσεως ἐκ διορθώσεως Ἀθαν. Σ. Ρουσοπούλου· ἡ δὲ ρυθμικὴ μεταφράσις καὶ τὰ ἐν αὐτῇ καὶ ὑπ' αὐτὴν σημειώματα Ἀλεξ. Ρ. Παγκαθῆ.

## ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ.

ΚΡΕΩΝ, τύραννος Θηβῶν.

ΑΙΜΩΝ, υἱός του.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ, μάντις τυφλός.

ΦΥΛΑΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ, ἡ ὑπηρέτης.

ΠΑΙΣ, ὀδηγῶν τὸν Τειρεσίαν, (βωδὸν πρόσωπον).

ΑΝΤΙΓΟΝΗ, ἀνεψιὰ τοῦ Κρέοντος.

ΙΣΜΗΝΗ, ἀδελφὴ αὐτῆς.

ΕΥΡΥΔΙΚΗ, σύζυγος τοῦ Κρέοντος.

ΧΟΡΟΣ Θηβαίων γερόντων (11).

ΟΠΑΔΟΙ τοῦ Κρέοντος. Γυναῖκες θεράπαιγαι τῆς Εὐρυδίκης.  
(βωδὰ πρόσωπα).

Ἡ σκηνὴ εἰς Θήβας, ἐμπρὸς τῶν Ἀνακτόρων.

# ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

## ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

### ΠΡΟΛΟΓΟΣ.

#### ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Ὡ κοινὸν αὐτάδελφον Ἰσμήνης κάρα,  
ἄρ' οἶσθ' ὅ τι Ζεὺς τῶν ἀπ' Οἰδίπου κακῶν,  
ὅποιον οὐχὶ νῦν, ἔτι ζώσαιν, τελεῖ;  
οὐδὲν γὰρ οὔτ' ἀλγεινὸν, οὔτ' ἄτης ἄτερ,  
οὔτ' αἰσχρὸν, οὔτ' ἄτιμον ἔσθ', ὅποιον οὐ  
τῶν σῶν τε κάμων οὐκ ὄπωπ' ἐγὼ κακῶν.  
καὶ νῦν τί τοῦτ' αὖ φασὶ πανδήμιω πόλει  
κήρυγμα θεῖναι τὸν στρατηγὸν ἀσπίως;  
ἔχεις τι κείσῃκουσας; ἤ σε λανθάνει  
πρὸς τοὺς φίλους στείχοντα τῶν ἐχθρῶν κακά; 10

#### ΙΣΜΗΝΗ.

ἐμοὶ μὲν οὐδεὶς μῦθος, Ἀντιγόνη, φίλων,  
οὔθ' ἠδὺς οὔτ' ἀλγεινός, ἕκετ', ἐξ ὄτου  
δυσὶν ἀδελφοῖν ἐστερήθημεν δύο,  
μιαῖ θανόντων ἡμέρα διπλῆ χερί.  
ἐπεὶ δὲ φροῦδός ἐστιν Ἀργείων στρατὸς 15  
ἐν νυκτὶ τῇ νῦν, οὐδὲν οἶδ' ὑπέρτερον,  
οὔτ' εὐτυχοῦσα μάλλον, οὔτ' ἀτωμένη.

#### ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἤδη καλῶς, καὶ σ' ἐκτὸς αὐλείων πυλῶν  
τοῦδ' οὔνεκ' ἐξέπεμπον, ὡς μόνη κλύοις.

ΛΙΝΙΝΚΙ

# ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

## ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

### ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΚΑΙ ΙΣΜΗΝΗ.

#### ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Ὡ ἀδελφῆς Ἰσμῆνης φίλη κεφαλῆ,  
 ἤξευρες τίνα τῶν Οἰδίποδος κακῶν  
 ἐπὶ ζωῆς μας δὲν μᾶς ἐπεμψεν ὁ Ζεὺς ;  
 Δὲν βλέπω ποίαν θλίψιν, ποίαν κάκωσιν,

- 5 ποίαν αἰσχύνην, ποίαν ἐξαχρεώσιν  
 εἰς σέ δὲν ἐδαψίλευσε καὶ εἰς ἐμέ.  
 Τί τοῦτο πάλιν, θ' πανδήμως λέγεται  
 ὁ στρατηγὸς κηρύξας εἰς τὴν πόλιν μας ;  
 Τὸ ἤξευρες; τὸ ἤκουσας; ἢ ἀγνοεῖς
- 10 πῶς ἀπειλοῦν τοὺς φίλους μας ἐχθρῶν κακά ;

#### ΙΣΜΗΝΗ.

Δὲν ἔχω φίλους, Ἀντιγόνη, νὰ μ' εἰποῦν  
 ἢ γλυκεῖς λόγους ἢ πικροὺς, ἀφ' ἧς στιγμῆς  
 τῶν δύο ἀδελφῶν μας ἐστερήθημεν  
 διὰ διπλῆς αὐτοχειρίας αὐθωρεῖ.

- 15 Ἀφ' οὗ ἀπῆλθε τῶν Ἀργείων ὁ στρατὸς  
 τὴν νύκτα ταύτην, ἄλλο τι δὲν ἔμαθα  
 ἢ θλίψεως ἢ εὐτυχίας πρόξενον.

#### ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Καλά. Πρὸς τοῦτο ἔξω τῶν πυλῶν λοιπὸν  
 σ' ἐκάλεσα, ὅπως τ' ἀκούσης μόνη σύ.

---

(8) Ὁ Κρέων, ὁ ἀδελφὸς τῆς Ἰοκάστης.



ΙΣΜΗΝΗ.

τί δ' ἔστι; δηλοῖς γάρ τι καλχαίνουσ' ἔπος. 20

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

οὐ γὰρ τάφου νῶν τῷ κασιγνήτῳ Κρέων  
τὸν μὲν προτίσας, τὸν δ' ἀτιμάσας ἔχει;  
Ἐπεοκλέα μὲν, ὡς λέγουσι, σὺν δίκῃ  
χρησθεὶς δικαίᾳ καὶ νόμῳ κατὰ χθονός  
ἔκρουψε τοῖς ἔνερθεν ἔντιμον νεκροῖς· 25

τὸν δ' ἀθλίως θανόντα Πολυνείκους νέκυν  
ἀστούσι φασι ἐκκεκηρῦχθαι τὸ μὴ  
τάφῳ καλύψαι, μηδὲ κωκυῖσαι τινα  
ἔᾶν δ' ἄκλαυτον, ἄταφον, οἰωνοῖς γλυκύν  
θησαυρόν, εἰσορῶσι πρὸς χάριν βορᾶς. 30

τοιαῦτά φασι τὸν ἀγαθὸν Κρέοντα σοὶ  
κάμοι, λέγω γὰρ κάμῃ, κηρύξαντ' ἔχειν  
καὶ δεῦρο νεῖσθαι ταῦτα τοῖσι μὴ εἰδόσιν  
σαφῆ προκηρύζοντα, καὶ τὸ πρᾶγμ' ἄγειν  
οὐχ ὡς παρ' οὐδέν, ἀλλ' ὅς ἂν τούτων τι δρᾶ, 35  
φόνον προκειῖσθαι δημόλευστον ἐν πόλει.

οὕτως ἔχει σοὶ ταῦτα, καὶ δείξεις τάχα  
εἴτ' εὐγενῆς πέφυκας εἴτ' ἐσθλῶν κακῆ.

ΙΣΜΗΝΗ.

τί δ', ὦ ταλαῖφρον, εἰ τὰδ' ἐν τούτοις, ἐγὼ  
λύουσ' ἂν ἢ φάπτουσα προσθεῖμην πλέον; 40

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

εἰ ξυμπονήσεις καὶ ξυνεργάσει σκόπει.

ΙΣΜΗΝΗ.

ποῖόν τι κινδύνευμα! ποῖ γνώμης ποτ' εἶ;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

εἰ τὸν νεκρὸν ξὺν τῆδε κουφιεῖς χερσί.



ΙΣΜΗΝΗ.

20 Τί ὀμιλεῖς; χρησιμοδοτεῖς αἰνίγματα.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Τῶν ἀδελφῶν μας δὲν ἐτίμησε τὸν μὲν  
ὁ Κρέων θάψας, τὸν δ' ἀφήκεν ἀταφον;  
Τὸν μὲν Ἐτεσκλέα, λέγουσι, καλῶς  
καὶ κατὰ νόμον εἰς τὸ χῶμα παραδοῦς,

25 ἐντίμως εἰς τοὺς κάτω τὸν προέπεμψεν.

Ἄλλὰ τὸν Πολυνείκους ἄθλιον νεκρὸν  
εἰς τοὺς πολίτας προκηρύξας λέγεται  
οὐδεὶς νὰ μὴ τὸν θάψῃ, ἢ τὸν λυπηθῇ,  
ἀλλ' ἀκλαυστον, ἀλλ' ἀταφον, ἀλλὰ βορὰν

30 γλυκεῖαν νὰ τὸν ῥίψωσ' εἰς τὰ ὄρνεα.

Ὁ καλὸς Κρέων ταῦτα, λέγουν, διὰ σέ  
καὶ δι' ἐμέ, — λέγω κ' ἐμέ, — ἐκήρυξε·  
κ' ἔρχετ' ἐδῶ, καὶ εἰς τοὺς μὴ γνωρίζοντας  
νὰ τὰ κηρύξῃ, καὶ οὐχὶ ὡς πάρεργον

35 τὸ πρᾶγμα νὰ φροντίσῃ, καὶ τοὺς ἀπειθεῖς  
μὲ φόνον ν' ἀπειλήσῃ δημοτέλεστον.

Αὐτὰ μὲν οὕτω. Σὺ δὲ δεῖξον εὐγενῆς  
ἂν ἐγεννήθῃς, ἢ ἐξ εὐγενῶν κακῆ.

ΙΣΜΗΝΗ.

Ἄν οὕτω ταῦτα, δυστυχῆς, εἰς τί ἐγὼ

40 ἢ πειθομέν' ἢ ἀπειθοῦσα ὠφελῶ;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Ἄν μετ' ἐμοῦ θὰ συνεργήσῃς σκέφθητι.

ΙΣΜΗΝΗ.

Τί μελετᾷς; πρὸς ποῖον τρέχεις κίνδυνον;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Ἡ χεὶρ σου στέργεις νὰ ἐγείρῃ τὸν νεκρὸν;

---

(32) Λέγω κ' ἐμέ, — πρὸς ἡν, ἐννοεῖ, τὰ τοιαῦτα κηρύγματα εἰς  
μέτατα.

ΙΣΜΗΝΗ.

ἤ γὰρ νοεῖς θάπτειν σφ', ἀπόρρητον πόλει ;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

τὸν γοῦν ἐμὸν καὶ τὸν σὸν, ἦν σὺ μὴ θέλῃς, 45  
ἀδελφὸν· οὐ γὰρ δὴ προδοῦς' ἀλώσομαι.

ΙΣΜΗΝΗ.

ὦ σχετλία! Κρέοντος ἀντειρηκότος ;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἀλλ' οὐδὲν αὐτῷ τῶν ἐμῶν μ' εἴργειν μέτα.

ΙΣΜΗΝΗ.

οἴμοι ! φρόνησον, ὦ κασιγνήτη, πατήρ 50  
ὡς νῶν ἀπεχθὴς δυσκλεῆς τ' ἀπώλετο

πρὸς αὐτοφώρων ἀμπλακημάτων διπλᾶς  
ὄψεις ἀράξας αὐτὸς αὐτουργῶ χερσί·  
ἔπειτα μήτηρ καὶ γυνή, διπλοῦν ἔπος,  
πλεκταῖσιν ἀρτάνκισι λωβᾶται βίον·

τρίτον δ' ἀδελφῶ δύο, μίαν καθ' ἡμέραν 55

αὐτοκτονοῦντε τῷ τάλαιπῶρῳ, μόρον  
κοινὸν κατειργάσαντ' ἐπαλλήλοιν χεροῖν.

νῦν δ' αὖ μόνῃ δὴ νῶ λειψιμμένα σκόπει  
ὄσφ κάκιστ' ὀλοῦμεθ', εἰ νόμου βία  
ψῆφον τυράννων ἢ κράτη παρῆξιμεν. 60

ἀλλ' ἐννοεῖν χρὴ τοῦτο μὲν, γυναῖχ' ὅτι  
ἔφουμεν, ὡς πρὸς ἄνδρας οὐ μαχομένα·  
ἔπειτα δ', οὐνεκ' ἀρχόμεσθ' ἐκ κρεισσόνων,  
καὶ ταῦτ' ἀκούειν κάτι τῶνδ' ἀλγίονα.

ἐγὼ μὲν οὖν αἰτοῦσα τοὺς ὑπὸ χθονὸς 65  
ξύγγονιαν ἴσχειν, ὡς βιάζομαι τάδε,  
τοῖς ἐν τέλει θεβῶσι πείσομαι. τὸ γὰρ  
περισσὰ πρᾶσσειν οὐκ ἔχει νοῦν οὐδένα.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

οὐτ' ἂν κελεύομαι, οὐτ' ἂν, εἰ θέλεις ἔτι  
πρᾶσσειν, ἐμοῦ γ' ἂν ἠδέως δρῆς μέτα. 70

ὄγ' ὅ νον· **ΙΣΜΗΝΗ.** ἴσθ' ἀποπ' ἀπὸ τῆς ἑλπίδος

Νὰ θάψης θέλεις σὺ τὸν ἀποκήρυκτον ; καὶ ἄλλο

ἀπὸ τῆς ἑλπίδος· **ΑΝΤΙΓΟΝΗ.** ἴσθ' ἀποπ' ἀπὸ τῆς ἑλπίδος

45 Τὸν ἀδελφόν μου καὶ τὸν σὸν, ἀνίσως σὺ πᾶσι  
δὲν θέλῃς. Δὲν προδίδω καὶ ἐγὼ αὐτόν.

ἴσθ' ἀποπ' ἀπὸ τῆς ἑλπίδος· **ΙΣΜΗΝΗ.** ἴσθ' ἀποπ' ἀπὸ τῆς ἑλπίδος

Ταλαίπωρε ! Ὁ Κρέων τὸ ἀπέτρεψε !

**ΑΝΤΙΓΟΝΗ.**

Αὐτὸς δὲν ἔχ' εἰς τὰ ἐμὰ νὰ ἐπεμβῇ.

ἴσθ' ἀποπ' ἀπὸ τῆς ἑλπίδος· **ΙΣΜΗΝΗ.** ἴσθ' ἀποπ' ἀπὸ τῆς ἑλπίδος

Φεῦ ! Συλλογίσου, ἀδελφῆ, πῶς ὁ πατὴρ

50 μισούμενος καὶ δυσκλεῆς ἀπώλετο,

ἐξ αὐτοφάρων ἐγκλημάτων μόνος του

τοὺς ὀφθαλμοὺς του ἐκκοπεῖς αὐτῇ χειρί.

Ἡ δὲ γυνὴ καὶ μήτηρ του, — διπλοῦν δεινόν,

διὰ πλεκτῆς ἀγχόνης ἀπέβιωσε.

55 Τρίτον δ' οἱ δύο ἀδελφοὶ μᾶς ἐν μιᾷ

ἡμέρ' αὐτοκτονοῦνται οἱ ταλαίπωροι,

εὐρόντες ὑπ' ἀλλήλων θάνατον κοινόν.

Ἡμεῖς δὲ μόν' ἐμείναμεν, καὶ σκέφθητι

τί μᾶς προσμένει, ἂν παραβιάσωμεν

60 τοὺς νόμους τοῦ τυράννου ἢ τὸ κράτος του.

Ἐνόησον γυναῖκες ὅτι εἴμεθα,

καὶ πρὸς τοὺς ἀνδρας ἤμιστ' ἀξιόμαχοι,

κ' ὑπόχρεοι, τοῖς ἰσχυροῖς πειθόμεναι,

ν' ἀκούσωμεν καὶ ταῦτα κ' ἔτι χείρονα.

65 Συγχώρησιν τῶν ὑπὸ γῆν αἰτήσασα.

ἐγὼ, διότ' εἰς τὴν ἰσχὺν ἐνέδωκα,

θὰ ὑπακούσω εἰς τοὺς ἀρχοντας. Φρονῶ

περιττὰς πράξεις ἀντικρυς ἀπόνοιαν.

**ΑΝΤΙΓΟΝΗ.**

Δὲν σὲ προτρέπω, οὐδ' ἂν θέλουσαν σ' ἰδῶ

70 θὰ σὲ προσλάβω εὐχαρίστως σύντροφον.

ἀλλ' ἴσθ' ἐποίησαι σοὶ δοκεῖ κείνον δ' ἐγὼ  
θάψω. καλὸν μοι τοῦτο ποιούσῃ θανεῖν.  
φίλη μετ' αὐτοῦ κείσομαι, φίλου μέτα,  
ὅσια πανουργήσασ'. ἐπεὶ πλείων χρόνος  
ὄν δεῖ μ' ἀρέσκειν τοῖς κάτω τῶν ἐνθάδε. 75  
ἐκεῖ γὰρ αἰεὶ κείσομαι· σοὶ δ' εἰ δοκεῖ,  
τὰ τῶν θεῶν ἔντιμ' ἀτιμάσασ' ἔχε.

ΙΣΜΗΝΗ.

ἐγὼ μὲν οὐκ ἄτιμα ποιοῦμαι, τὸ δὲ  
βία πολιτῶν δρᾶν ἔφυν ἀμήχανος.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

σὺ μὲν τάδ' ἂν προύχοι· ἐγὼ δὲ δὴ τάφον 80  
χώσουσ' ἀδελφῶ φίλτάτῳ πορεύσομαι.

ΙΣΜΗΝΗ.

οἴμοι ταλαίνης! ὡς ὑπερδέδοικά σου.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

μή μου προτάρβει· τὸν σὸν ἐξόρθου πότμον.

ΙΣΜΗΝΗ.

ἀλλ' οὖν προμηνύσης γε τοῦτο μηδεὶ  
τοῦργον, κρυφῆ δὲ κεῖθε, σὺν δ' αὐτῶς ἐγώ. 85

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

οἴμοι! καταύδα' πολλὸν ἐχθίων ἔσει  
σιγῶσ', ἐὰν μὴ πᾶσι κηρύξης τάδε.

ΙΣΜΗΝΗ.

θερμὴν ἐπὶ ψυχοῖσι καρδίαν ἔχεις.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἀλλ' οἶδ' ἀρέσκουσ' οἷς μάλισθ' ἀδεῖν με χρῆ.

ΙΣΜΗΝΗ.

εἰ καὶ δυνήσει γ'· ἀλλ' ἀμηχάνων ἐράς. 90

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

οὐκοῦν, ὅταν δὴ μὴ σθένω, πεπαύσομαι.

ΙΣΜΗΝΗ.

ἀρχὴν δὲ θηρᾶν οὐ πρέπει τάμηχανα.

ὣς θέλεις πράξον. Ὁὰ τὸν θάψω πλὴν ἐγὼ  
ἐκεῖνον. Ν' ἀποθάνω θέλω δι' αὐτόν.

Ὁὰ μὲ δεχθῆ ὡς φίλην φίλος ἀδελφός,  
ὁσίως πανοργήσασαν. Ἢ τῶν ἐδῶ

- 75 φίλια, βραχυτέρα τῆς τῶν ὑπὸ γῆν.  
Ἐκεῖ θὰ κεῖμαι πάντα. Σὺ δ' ἂν προτιμᾶς,  
ἄτιμα ἔχῃ τῶν Θεῶν τὰ τίμια.

ΙΣΜΗΝΗ.

"Ὀ! δὲν τὰ ἔχω ἄτιμα· πλὴν ν' ἀψηφῶ  
δὲν δύναμαι τῶν πολιτῶν τὴν θέλησιν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

- 80 Σὺ προφασίζου ταῦτα. Τάφον πλὴν ἐγὼ  
νὰ σκάψω εἰς τὸν ἀδελφὸν πορεύομαι.

ΙΣΜΗΝΗ.

"Ὀ δυστυχής! ὦ! πόσον τρέμω διὰ σέ!

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Μὴ δι' ἐμὲ φοβῆσαι· διὰ σὲ λυποῦ.

ΙΣΜΗΝΗ.

Κἂν εἰς οὐδένα μὴν εἰπῆς τί μελετᾶς.

- 85 Ἐμφρόνας κρύψου· θὰ τὸ κρύψω δὲ κ' ἐγώ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Ποσῶς· εἰπέ τοι· θὰ μοι γίνης μισητὴ  
ἂν σιωπήσης. Κήρυξέ το πανταχοῦ.

ΙΣΜΗΝΗ.

Θερμὴν καρδίαν ἔχεις εἰς τὰ περιττά.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

'Ἄλλ' ὅσους πρέπει μάλιστα εὐχαριστῶ.

ΙΣΜΗΝΗ.

- 90 Ἄν ἐπιτύχης. Ἄλλ' ἀδύνατα ζητεῖς.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Ὁὰ παύσω, ὅταν παύσω τοῦ νὰ δύναμαι.

ΙΣΜΗΝΗ.

Μηδ' ἐξ ἀρχῆς ἀπαίτει τ' ἀκατόρθωτα.



ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

εἰ ταῦτα λέξεις, ἔχθαρεῖ μὲν ἐξ ἐμοῦ,  
ἔχθρὰ δὲ τῷ θανόντι προσκείσει δίκη.  
ἀλλ' ἔα με καὶ τὴν ἐξ ἐμοῦ δυσβουλίαν 95  
παθεῖν τὸ δεινὸν τοῦτο· πείσομαι γὰρ οὐ  
τοσοῦτον οὐδὲν, ὥστε μὴ οὐ καλῶς θανεῖν.

ΙΣΜΗΝΗ.

ἀλλ', εἰ δοκεῖ σοι, στείχε· τοῦτο δ' ἴσθ', ὅτι  
ἄνους μὲν ἔρχει, τοῖς φίλοις δ' ὀρθῶς φίλη.

ΠΑΡΟΔΟΣ.

ΧΟΡΟΣ. (στροφή α.)

ἀκτὶς ἀελίου τὸ κάλλιστον ἐπταπύλω φανέν 100

Θῆβα τῶν προτέρων φάος,  
ἐφάνθησ ποτ', ὦ χρυσεάς ἀμέρας βλέφαρον,  
Διρκαίων ὑπὲρ ῥεέθρων μολοῦσα, 105  
τὸν λεύκασπιν Ἀργόθεν ἐκ φῶτα θάντα πανσαγία,  
φυγάδα πρόδρομον ὀξυτέρῳ κινήσασα χαλινῶ·

(σύστημα α.)

ὄν ἐφ' ἡμετέρα γὰ Πολυνείκης, 110

ἀρθεὶς νεικέων ἐξ ἀμφιλόγων,  
ὀξέα κλάζων  
αἰετὸς εἰς γᾶν ὡς ὑπερέπτα,  
λευκῆς χιόνος πτέρυγι στεγανὸς  
πολλῶν μεθ' ὅπλων 115  
ξύν θ' ἱπποκόμοις κορύθεσσι.

(ἀντιστροφή α.)

στάς δ' ὑπὲρ μελάθρων, φονίασιν ἀμφιχανῶν κύκλω  
λόγχαις ἐπτάπυλον στόμα,  
ἔβα πρὶν ποθ' ἀμετέρων αἱμάτων γένυσιν 120  
πλησθῆναί τε καὶ στεφάνωμα πύργων



ANTIGONH.

Ἄν ταῦτα λέγῃς, θά σέ θεωρῶ ἐχθράν,  
κ' ἐχθράν δικαίως ὁ νεκρός μας ἀδελφός.

- 95 Ἄλλ' ἄφες με, μέ τήν ἀνοησίαν μου  
νά πάθω ὅ,τι πάθω. Δέν θενά πεισθῶ  
τόν' εὐγενῆ νά μὴν ἐκλέξω θάνατον.

ΙΣΜΗΝΗ.

Ἄφ' οὗ τὸ θέλεις, ὕπαγε. Ἡ πράξις σου  
ἄνους μὲν εἶναι, εὐγενῶς πλὴν φιλική. (1)

ΧΟΡΟΣ (Ἡμίχ. α.) (2)

- 100 ὦ Ἡλίου ἀκτίς, τὸ κάλλιστον φῶς τὸ ποτὲ φανέν Στρ. α.

εἰς ἐπτάπυλον Θῆβαν πρὶν,  
ἡμέρας βλέμμα ὧ φωταυγές, χρυσοῦν ἀνοιχθέν  
εἰς τῆς Δίρκης εἶχες τὸ ρεῦμα λάμψει,  
ὁπότε μ' ὄξυν χαλινόν

- 105 τὸν ἐξ Ἄργους λευκάσπιδα  
μέγαν στόλον εἰς ῥαγδαίαν φυγὴν  
κατηνάγκασας πρῶτον,

ὄν ἤγειρεν, ὡς ῥιφθῆ ἐφ' ἡμᾶς

Πολυνείκιος ἔρις ὡς δ' ἀετὸς

κλαγγάζων ὄξυ,

καὶ λευκὸν ὡς χιόνα τείνων πτερὸν,

ὑπερέπτῃ τὴν γῆν αὐτὴν, πεπορθῶς

καὶ εἰς ὄπλα πολλὰ,

κ' εἰς κρᾶνη βαρέα μ' ἵππούρεις.

(Ἡμίχ. α.)

Ἄντιστρ. α.

- 115 Στοὰς δ' ἐπάνω τῶν οἴκων, φονίαις λόγχαις τε ἀπειλῶν

τὸ ἐπτάπυλον στόμ' αὐτὸς,

ἀπῆλθ', ἔτι πρὶν κορεσθῆ εἰς τὸ αἷμα ἡμῶν

τὸ τραχύ του ῥάμφος, τοὺς πύργους πάντας

(1) Ἀπέρχονται ἀμφότερα. (2) Ἀφ' οὗ ἔφθασεν ὁ χορὸς εἰς τὴν ὄρχηστραν.

(103) Δίρκη, πηγὴ καὶ ῥύαξ εἰς Θῆβας. — (109) Ἡ μεταξὺ Πολυνείκου καὶ Ἐτεοκλέους. — (116) Ἐπτάπυλον στόμα, τὴν πόλιν τῶν Θηβῶν.

πευκάενθ' Ἡφαιστον ἔλειν. τοῖος ἀμφὶ νῶτ' ἐτάθη  
πάταγος Ἄρεος, ἀντιπάλῳ δυσχεύρωμα δράκοντι. 125

(ἀντισύστημα α.)

Ζεὺς γὰρ μεγάλης γλώσσης κόμπους  
ὑπερχθαίρει, καὶ σφᾶς ἐσιδῶν,  
πολλῷ φεύματι προσνισσομένους,  
χρυσοῦ καναχῆς ὑπεροπτίαν 130  
παλτῷ ῥίπτει πυρὶ, βαλθίδων  
ἐπ' ἄκρων ἦδη  
νίκην ὀρμῶντ' ἀλαλάξαι.

(στροφή β').

ἀντιτύπα δ' ἐπὶ γὰρ πέσε τανταλωθεῖς  
πυρφόρος, ὅς τότε μαινομένα ξὺν ὀρμᾷ 135  
βακχεύων ἐπέπνει  
ῥιπαῖς ἔχθιστων ἀνέμων.  
εἶχε δ' ἄλλα· τὰ μὲν  
ἄλλα τὰ δ' ἐπ' ἄλλοις ἐπενόμα στυφελίζων μέγας Ἄρης  
δεξιόσειρος. 140

(σύστημα β').

ἐπτὰ λοχαγοὶ γὰρ ἐφ' ἐπτὰ πύλαις  
ταχθέντες ἴσαι πρὸς ἴσους ἔλιπον  
Ζηνὶ τροπαίῳ πάγχαλκα τέλη,  
πλὴν τοῖν στυγεροῖν, ὦ, πατὴρς ἐνδὸς 145  
μητρός τε μιᾶς φύντε, καθ' αὐτοῖν  
δικρατεῖς λόγχας στήσαντ', ἔχετον  
κοινῷ θανάτου μέρος ἄμφω.

(ἀντιστροφή β').

ἀλλὰ γὰρ ἁ μεγαλόνυμος ἦλθε Νίκα,

- πρὶν Ἡφαίστου τεφρώσῃ δαυλός.  
120 Τόσος ἦρθ' εἰς ὕψη φρικτὸς  
Ἄρεως βρόντος, κ' ἔπτηξ' εὐθύς  
ὁ ἀντίπαλος δράκων.  
Μισεῖ ὁ Ζεὺς ἀκράτων γλωσσῶν  
τὸν μέγαλαυχον κόμπον' καὶ τούτους ἰδῶν  
125 φερομένους εἰς πολὺ ῥεῦμα στρατοῦ,  
κ' εἰς χρουσῶν κομπάζοντας ὅπλων κλαγγήν,  
ἔσφενδόνισε πῦρ παλτὸν κατ' αὐτοῦ,  
ὅτι εἶχεν ἀρθῆ  
ἐκ τῶν ἄκρων νὰ δρέψῃ τὴν νίκην.  
(*Ἡμίχ. α, καὶ β, Μορογογία*). *Στρ. β'.*  
130 Ἐπεσε δὲ εἰς τὴν στένουσαν γῆν, πυρφόρος  
ἀνθρακωθεὶς, ὅτ' ἐν μέθῃ φορᾶς λυσσώδους  
ὀρμῶν, ἔπνει σφοδραῖς ἐχθίστων ἀνέμων ῥιπαῖς.  
Ἦσαν δὲ τ' ἄλλα μὲν  
ἄλλως, ἀλλὰ τούτοις ῥοπήν ἄλλην παρέχ' ἴλεως Ἄρης,  
135 μέγας ἐν μάχαις.  
(*Λογαοιδιχόν*).  
Ὅτ' εἰς πύλας ἑπτὰ οἱ ἑπτὰ λοχαγοί,  
ἴσοι στάντες πρὸς ἴσους, τὰ πάγχλακ' αὐτῶν  
ὅπλ' ἀφῆκαν χαμαὶ τῷ Τροπαίῳ Διῖ,  
πλὴν τῶν δύο ἀθλίων, οὓς εἷς μὲν πατῆρ  
140 μία δ' ἔτεκε μήτηρ' οἱ δ' ὅμως διπλᾶς  
ἀντιτείνοντες λόγχας, κατὰ τῶν αἰχμῶν  
κοινῆς ἔτυχον μοίρας θανάτου.  
(*Ἡμίχ. α καὶ β, ἰδίως*).  
Πλὴν ἡ φαειδρὰ μεγαλῶνυμος ἦλθε Νίκη, *Ἀντίστρ. β'.*

(127) Αὐτοῦ, τοῦ στρατοῦ. Διὰ τὸ περιληπτικὸν μετέπεσεν ἀπὸ τοῦ πληθυντικοῦ εἰς τὸ ἐνικόν. — (130) Ὁ Ἄργεῖος στρατὸς. (134) Ἦτοι, ἐν ταῖς ἀμφιφόροις τύχαις τῆς μάχης, ἡ νίκη ἐστράφη παρὰ τὴν προσδοκίαν τῶν Ἀργείων. — (136) Ἐπτὰ, οἱ ἐπὶ Θήβας Ἀργεῖοι ἀρχιγοί. — (138) Τροπαῖος, ἐπίθετον τοῦ Διῖ, ὡς τρέποντος τοὺς ἐχθροὺς εἰς φυγὴν. — (139) Πολυνείκους καὶ Ἐτεοκλέους.

τὰ πολυαρμιάτῳ ἀντιχαρῆϊσα Θήβῃ·  
ἐκ μὲν δὴ πολέμων  
τῶν νῦν θέσθε λησμοσύναν,  
θεῶν δὲ ναοὺς χοροῖς  
παννυχίοις πάντας ἐπέλθωμεν, ὁ Θήβας δ' ἐλελίχθων  
Βάκχιος ἄρχοι.

(ἀντιούστημα β'.)

ἀλλ' ὅδε γὰρ δὴ βασιλεὺς χώρας,  
Κρέων ὁ Μεινοικέως, νεοχμὸς  
νεαραῖσι θεῶν ἐπὶ συντυχίαις  
χωρεῖ, τινὰ δὴ μῆτιν ἐρέσσω,  
ὅτι σύγκλητον τήνδε γερόντων  
προὔθετο λέσχην,  
κοινῷ κηρύγματι πέμψας.

## ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ Α'.

### ΚΡΕΩΝ.

ἄνδρες, τὰ μὲν δὴ πόλεως ἀσφαλῶς θεοὶ  
πολλῷ σάλῳ σείσαντες ὄρθωσαν πάλιν·  
ὕμᾱς δ' ἐγὼ πομποῖσιν ἐκ πάντων δίχα  
ἔστειλ' ἰκέσθαι, τοῦτο μὲν τὰ Δαίου  
σέβοντας εἰδῶς εἶθ' ἑρόνων ἀεὶ κράτη,  
τοῦτ' αὔθις, ἥνίκ' Οἰδίπους ὄρθου πόλιν,  
κάπει διώλετ', ἀμφὶ τοὺς κείνων ἔτι  
παῖδας μένοντας ἐμπέδοις φρονήμασιν.  
ὅτ' οὖν ἐκεῖνοι πρὸς διπλῆς μοίρας μίαν  
καθ' ἡμέραν ὄλοντο, παίσαντές τε καὶ  
πληγέντες αὐτόχειρι σὺν μιάσματι,  
ἐγὼ κράτη δὴ πάντα καὶ θρόνους ἔχω  
γένους κατ' ἀγχιστεῖα τῶν ὀλωλότων.  
ἀμύχανον δὲ παντὸς ἀνδρὸς ἐκμαθεῖν  
ψυχὴν τε καὶ φρόνημα καὶ γνώμην, πρὶν ἂν

δοῦσα χαρὰν εἰς τὰς πολυαρμάτους Θήβας.

145 Δι' ὃ ἤδ' εἰς τὴν λήθην δῶμεν τὰς μάχας αὐτάς,

παννυχίοις χοροῖς

τοὺς θείους ναοὺς περιιόντες· τὰς Θήβας δ' ἄς κλονίζῃ

Βάκχος ὁ ἄρχων.

(ὁ Κορυθαῖος α, ἢ ὁ Ἡγεμόν.)

(Λογαοιδικόν.)

Ἄλλ' ὁ Κρέων χωρεῖ, Μενεκέως υἱός,

150 Νεοκλήρυκτος ταύτης τῆς γῆς Βασιλεὺς,

κατ' ἀπόφασιν νέας βουλῆς τῶν Θεῶν.

(Ἡμυχ. α καὶ β.)

(Λογαοιδικόν.)

Ὁ δὲ νοῦς του εἰς σκέψεις τινὰς ναυστολεῖ,

διὰ τοῦτο τὴν σύγκλητον ταύτην ἐδῶ

τῶν γερόντων καλεῖ

155 ἐκ κοινοῦ προκηρύγματος πέμψας.

ΚΡΕΩΝ, (ἔρχεται μετ' ὀπαδῶν).

160 Τὴν πόλιν, ἄνδρες, οἱ θεοὶ χειμάσαντες

εἰς μέγαν σάλον, πάλιν τὴν ἀνόρθωσαν.

Ἐγὼ δὲ πανταχόθεν σᾶς ἐκάλεσα,

ἀγγέλους πέμψας, ὅτι εἶδα πάντοτε

160 τὸ πρὸς τὸν θρόνον τοῦ Λατοῦ σέβας σας.

Ὅταν τὴν πόλιν ὁ Οἰδίπους ἔσωσε

κ' ἔπειτ' ἀπωλέσθη, ἐτήρησατε

πρὸς τοὺς υἱοὺς του σταθερὸν τὸ φρόνημα.

Ἄφ' οὗ δὲ τῶρα διπλῇ μοῖρ' αὐθημερὸν

165 κ' ἐκείνους ἐξωλόθρευσε, πληγώσαντας

καὶ πληγωθέντας εἰς αὐτόχειρ μίασμα,

ἐγὼ τὰ κράτη ἔχω καὶ τοὺς θρόνους των,

κατ' ἀγχιστεῖαν γένους τὴν πρὸς τοὺς νεκρούς.

Ἀδύνατον μᾶς εἶναι νὰ γνωρίσωμεν

170 ἀνδρὸς ψυχὴν καὶ φρόνημα, πρὶν ἢ φανῇ



- ἀρχαῖς τε καὶ νόμοισιν ἐντριβῆς φανῆ.  
 ἔμοι γὰρ ὅστις πᾶσαν εὐθύνων πόλιν  
 μὴ τῶν ἀρίστων ἄπτεται βουλευμάτων,  
 ἀλλ' ἐκ φόβου του γλῶσσαν ἐγκλείσας ἔχει, 180  
 κάκιστος εἶναι νῦν τε καὶ πάλαι δοκεῖ  
 καὶ μείζον' ὅστις ἀντὶ τῆς αὐτοῦ πάτρας  
 φίλον νομίζει, τοῦτον οὐδαμοῦ λέγω.  
 ἐγὼ γὰρ, ἴστω Ζεὺς ὁ πάνθ' ὄρων ἀεὶ,  
 οὔτ' ἂν σιωπήσαιμι τὴν ἄτην ὄρων 185  
 στείχουσαν ἀστοῖς ἀντὶ τῆς σωτηρίας,  
 οὔτ' ἂν φίλον ποτ' ἄνδρα δυσμενῆ χθονός  
 θείμην ἐμαυτῶ' τοῦτο γινώσκων, ὅτι  
 ἦδ' ἐστὶν ἡ σώζουσα καὶ ταύτης ἔπι  
 πλέοντες ὀρθῆς τοὺς φίλους ποιούμεθα. 190  
 τοιοῖσδ' ἐγὼ νόμοισι τήνδ' αὔξω πόλιν.  
 καὶ νῦν ἀδελφὰ τῶνδε κηρύξας ἔχω  
 ἀστοῖσι παιδῶν τῶν ἀπ' Οἰδίπου πέρη·  
 Ἐτεοκλέα μὲν, ὃς πόλεως ὑπερμαχῶν  
 ὄλωλε τῆσδε, πάντ' ἀριστεύσας δορὶ, 195  
 τάφῳ τε κρύψαι καὶ τὰ πάντ' ἐφαγνίσαι,  
 ἃ τοῖς ἀρίστοις ἔρχεται κάτω νεκροῖς·  
 τὸν δ' αὖ ξύναιμον τοῦδε, Πολυνείκη λέγω,  
 ὃς γῆν πατρώαν καὶ θεοὺς τοὺς ἐγγενεῖς,  
 φυγὰς κατελθὼν, ἠθέλησε μὲν πυρὶ 200  
 πρῆσαι κατάκρας, ἠθέλησε δ' αἵματος  
 κοινού πάσασθαι, τοὺς δὲ δουλώσας ἄγειν,  
 τοῦτον πόλει τῆδ' ἐκκεκρηῦχθαι τάφῳ  
 μῆτε κτερίζειν μῆτε κωκυῖσαι τινα·  
 ἐὰν δ' ἄθραπτον καὶ πρὸς οἰωνῶν δέμας 205  
 καὶ πρὸς κυνῶν ἐδεστὸν αἰκισθέν τ' ἰδεῖν.  
 τοιόνδ' ἐμὸν φρόνημα· κοῦποτ' ἐκ γ' ἐμοῦ  
 τιμὴν προέξουσ' οἱ κακοὶ τῶν ἐνδίκων·  
 ἀλλ' ὅστις εὖνους τῆδε τῆ πόλει, θανῶν



- 012 τούς νόμους ἐφαρμύζων, καὶ ἀρχὴν ἀσκήων.  
 Τὸ κατ' ἐμὲ, ἂν κυβερνήτης πόλεως  
 δὲν ἐπιμέν' εἰς τὰς ἀρίστας τῶν βουλῶν,  
 ἀλλ' ὑπὸ φόβου κλείη χεῖλη ἄφωνα,
- 175 καὶ νῦν καὶ πάλαι τὸν κηρύττω κάκιστον  
 καὶ ἂν τις φίλον ἔχῃ, τῆς πατρίδος του  
 ἀνώτερον, ἐκεῖνον οὐδὲ λέγω κἄν.  
 012 Ἐγὼ δὲ, ἄς τ' ἀκούσῃ ὁ παντόπτης Ζεὺς,  
 οὔτε τὴν βλάβην πρὸς τὴν πόλιν ἔρπουσαν
- 180 ἀντὶ τῆς σωτηρίας βλέπων σιωπῶ,  
 ἀλλὰ καὶ οὔτε τῆς πατρίδος μου ἐχθρὸν  
 λαμβάνω φίλον, τοῦτο μάλιστα νοῶν,  
 ὅτι αὐτὴ μᾶς σώζει, ὅτι ἐπ' αὐτῆς  
 ὀρθοπλοούσης, τὰς φιλίας πλέκομεν.
- 185 Τοιούτοις νόμοις τὴν πατρίδα ὠφελῶ  
 καὶ τούτοις ἤδη συνωδᾶ, ἐκήρυξα  
 018 περὶ τῶν παίδων τοῦ Οιδίπου, προειπῶν,  
 τὸν μὲν Ἐτεοκλέα, ὅστις προμαχῶν  
 τῆς πόλεως, καὶ ἀριστεύσας ἔπεσε,
- 190 νὰ θάψωσι, τὰ νόμιμα τελέσαντες,  
 ὅσα λαμβάνουν τῶν νεκρῶν οἱ ἀριστοί·  
 τὸν Πολυεῖκην δ' ὅστις τὴν πατρώαν γῆν  
 καὶ τοὺς θεοὺς τοὺς ἐγχωρίους ἤθελεν,  
 ὁ ἐκ τῆς ξένης κατελθὼν αὐτὸς φυγᾶς,
- 195 εἰς πῦρ νὰ παραδώσῃ, κ' εἰς τὰ αἵματα  
 ὑμῶν νὰ ἐντροφήσῃ, δούλους ἄγων σας  
 ἐκεῖνον προεκήρυξα οὐδεὶς ἐδῶ  
 νὰ μὴν ἦ κλαύσ' ἢ παραδώσῃς τὴν ταφήν·  
 νὰ τὸν ἀφήσουν ἄταφον, καὶ ὄνονα
- 200 καὶ κῦνες νὰ σπαράξωσι τὸ σῶμά του.  
 'Τοιοῦτον ἔχω φρόνημα' εἰς τοὺς κακοὺς  
 δὲν ἀποδίδω τῶν δικαίων τὰς τιμὰς.  
 Ἄλλ' ὅστις εὖνους πρὸς τὴν πόλιν, ὑπ' ἐμοῦ

καὶ ζῶν ὁμοίως ἐξ ἐμοῦ τιμῆσεται. 210

ΧΟΡΟΣ.

σοὶ ταῦτ' ἀφέσκει, παῖ Μενονικέως Κρέων·  
τὸν τῆδε δύσνονν καὶ τὸν εὐμενῆ πόλει—  
νόμφ δὲ χρῆσθαι παντί πού γ' ἔνεστί σοι  
καὶ τῶν θανόντων χῶπόσοι ζῶμεν πέρι.

ΚΡΕΩΝ

ὡς ἂν σκοποὶ νυν ἦτε τῶν εἰρημένων. 215

ΧΟΡΟΣ.

νεωτέρω τῷ τοῦτο θαστάζειν πρόθεζ.

ΚΡΕΩΝ.

ἀλλ' εἰς' ἔτοιμοι τοῦ νεκροῦ γ' ἐπίσκοποι.

ΧΟΡΟΣ.

τί δῆτ' ἂν ἄλλω τοῦτ' ἐπεντέλλοις ἔτι ;

ΚΡΕΩΝ.

τὸ μὴ πιχωρεῖν τοῖς ἀπιστοῦσιν τάδε.

ΧΟΡΟΣ.

οὐκ ἔστιν οὕτως μῶρος ὃς θανεῖν ἐρᾷ. 220

ΚΡΕΩΝ.

καὶ μὴν ὁ μισθός γ' οὗτος· ἀλλ' ὑπ' ἐλπίδων  
ἄνδρας τὸ κέρδος πολλάκις διώλεσεν.

ΦΥΛΑΞ.

ἄναξ, ἐρῶ μὲν οὐχ ὅπως τάχους ὑπο  
δύσπνους ἰκάνω κοῦφον ἑῶν πόδα·

πολλὰς γὰρ ἔσχον φροντίδων ἐπιστάσεις, 225

ὁδοῖς κυκλῶν ἐμαυτὸν εἰς ἀναστροφὴν.

φυγὴ γὰρ ἠῦδα πολλά μοι μυθουμένη·

τάλας, τί χωρεῖς οἷ μολῶν δώσεις δίκην ;

τλήμων, μενεῖς αὖ ; καὶ τὰδ' εἴσεται Κρέων

ἄλλου παρ' ἀνδρός ; πῶς σὺ δῆτ' οὐκ ἀλγυνεῖ ; 230

τοιαῦθ' ἐλίσσων ἦνυτον σχολῆ θραδύς,

χρῶτως ὁδὸς θραχεῖα γίγνεται μακρά.

τέλος γε μέντοι δεῦρ' ἐνίκησεν μολεῖν

τιμᾶται ζῶν ὁμοίως καὶ ἀποθανών.

ΧΟΡΟΣ (Ἡγεμών).

205 Ταῦτα σ'ἀρέσκουν, Κρέον, Μενεκέως παῖ,   
περὶ τε φίλων καὶ ἐχθρῶν τῆς πόλεως.

Νὰ θέσῃς οἴους θέλεις νόμους δύνασαι   
περὶ τῶν ὅσοι ζῶσιν ἢ ἀπέθανον.

ΚΡΕΩΝ.

Ἀπέλθετε, τῶν κηρυχθέντων φύλακες.

ΧΟΡΟΣ (Ἡγεμών).

210 Εἰς νεωτέρους δὸς τὴν ἐπιμέλειαν.

ΚΡΕΩΝ.

Εἰς φρουρὰν ἄλλοι τοῦ νεκροῦ ἐτέθησαν.

ΧΟΡΟΣ (Ἡγεμών).

Τί λοιπὸν ἄλλο διατάττετε εἰς ἡμᾶς;

ΚΡΕΩΝ.

Νὰ ἐφορᾶτε, μή τις ἄπιστος φανῇ.

ΧΟΡΟΣ (Ἡγεμών).

Τίς μωρὸς τόσον, ν'ἀγαπᾷ τὸν θάνατον;

ΚΡΕΩΝ.

215 Τοιοῦτος ἔσται ὁ μισθὸς του. Ἄλλ'ἐλπὶς   
πολλάκις κέρδους φέρ'εἰς ὄλεθρον πολλοῦς.

ΦΥΛΑΞ (ἐρχόμενος).

Ἔρχομαι δράμων, Βασιλεῦ, καὶ ἔφθασα   
πτερῶν τὸν πῶδα, καὶ πνοῆς στερούμενος.

Πολλὰς δὲ εἶχον καλαντεύσεις δισταγμῶν,

220 ν'ἐπιστρέψ'ὀπίσω λογιζόμενος,

καὶ ἡ ψυχὴ πολλὰ τοιαῦτα μ'ἔλεγε·

—Τί τρέχεις, τάλας, εἰς τὴν καταδίχην σου;

Πῶς; πάλιν μένεις, δυστυχῆ; Ὁ Κρέων δ'ἂν

225 παρ'ἄλλου μάθη παῦτα, τίς ἢ τύχη σου; —

225 Ταῦτ'ἀνεκύκλουν, καὶ βραδέως ἔσπευδον.

Οὕτως ὁδὸς βραχεῖα γίνεται μακρά.

Νὰ ἔλθω τέλος ἀπεφάσισα πρὸς σέ.

σοί, κεί τὸ μῆδεν ἐξερῶ, φράσω δ' ὄμωσ.  
 τῆς ἐλπίδος γὰρ ἔρχομαι δεδραγμένος, 235  
 τὸ μὴ παθεῖν ἂν ἄλλο πλὴν τὸ μόρσιμον.

ΚΡΕΩΝ.

τί δ' ἔστιν, ἀνθ' οὗ τήνδ' ἔχεις ἀθυμίαν;

ΦΥΛΑΞ.

φράσαι θέλω σοι πρῶτα τάμαντοῦ· τὸ γὰρ  
 πρᾶγμ' οὔτ' ἔδρασ' οὔτ' εἶδον ὅστις ἦν ὁ δρῶν,  
 οὐδ' ἂν δικαίως ἐς κακὸν πέσοιμί τι. 240

ΚΡΕΩΝ.

εἰ γε στοχάζει κάποφράγνυσαι κύκλι  
 τὸ πρᾶγμα· δηλοῖς δ' ὡς τι σημανῶν νέον.

ΦΥΛΑΞ.

τὰ δεινὰ γὰρ τοι προστέθησ' ὄκνον πολύν.

ΚΡΕΩΝ.

οὐκουν ἐρεῖς ποτ', εἴτ' ἀπαλλαχθεὶς ἄπει;

ΦΥΛΑΞ.

καὶ δὴ λέγω σοι· τὸν νεκρὸν τις ἀρτίως 215  
 θάψας βέβηκε καπὶ χρωτὶ διψίαν  
 κόνιν παλύνας κάφαγιστεύσας ἄ χρή.

ΚΡΕΩΝ.

τί φῆς; τίς ἀνδρῶν ἦν ὁ τολμήσας τάδε;

ΦΥΛΑΞ.

οὐκ οἶδ'· ἐκεῖ γὰρ οὔτε που γενῆδος ἦν  
 πλῆγμ', οὐ δικέλλης ἐκβολή· στυφλὸς δὲ γῆ 250  
 καὶ χέρσος, ἀρρώξ, οὐδ' ἐπημαΐευμένα  
 τροχοῖσιν, ἀλλ' ἄσημος οὐργάτης τις ἦν.

ὅπως δ' ὁ πρῶτος ἡμῖν ἡμεροσκόπος  
 δείκνυσι, πᾶσι θαῦμα δυσχερὲς παρῆν·  
 ὁ μὲν γὰρ ἠφάνιστο, τυμβήρης μὲν οὐ, 255

λεπτὴ δ' ἄγος φεύγοντος ὡς, ἐπῆν κόνις.  
 σημεῖα δ' οὔτε θηρὸς, οὔτε του κυνῶν  
 ἐλθόντος, οὐ σπάσαγτος, ἐξεφαίνετο.

νά τὰ εἰπῶ, ἐάν καί μῃ εὐάρεστά·  
διότ' εἰς τὴν ἐλπίδα ἦλθον πεποιθῶς  
230 οὐδὲν νὰ πάθω πλὴν τοῦ πεπρωμένου μοι.

ΚΡΕΩΝ.

Ἄλλὰ τί εἶναι καὶ τοσοῦτον ἀθυμεῖς;

ΦΥΛΑΞ.

Νὰ σ'εἰπῶ πρῶτον δι' ἐμέ· Οὐδ' ἔπραξα  
τὸ πρᾶγμα, οὐδ' ἤξεύρω τίς τὸ ἔπραξεν,  
οὐδ' εἰς κακὸν νὰ πέσω εἶναι δίκαιον.

ΚΡΕΩΝ.

235 Πολὺ διστάζεις, φέρεις γύρω πολλαχῶς  
τὸ πρᾶγμα. Νέον φαίνεται τι θὰ εἰπῆς.

ΦΥΛΑΞ.

Δειναὶ εἰδήσεις δισταγμὸν ἐμπνέουσι.

ΚΡΕΩΝ.

Θὰ εἰπῆς τώρα, νὰ πιγαίνης ἀπ' ἐδώ;

ΦΥΛΑΞ.

Ἴδου σοὶ λέγω. Ἢλθέ τις, καὶ τὸν νεκρὸν  
240 ἐνταφιάσας, εἰς τὸ σῶμά του ξηρὰν  
ἔχυσε σκόνιν, κ' ἔσπεισε τὰ ὅσια.

ΚΡΕΩΝ.

Τί λέγεις; ταῦτα τίς ἀνὴρ ἐτόλμησε;

ΦΥΛΑΞ.

Τὸ ἀγνοῶ. Ἴχνος ἐκεῖ δὲν φαίνεται  
σκαπάνης, ἢ δικέλλης κτύπημα. Ἢ γῆ  
245 τραχεῖα εἶναι χέρσος, οὐδ' ὑπὸ τροχῶν  
καθημαξέυθη· ὁ δ' ἐργάτης ἀγνωστος.

Ὅταν τὸ πρᾶγμα ὁ φρουρὸς μᾶς ἔδειξεν

ὁ πρῶτος θαῦμα μᾶς ἐφάνη ἄπορον.

Ὁ μὲν νεκρὸς ἐχάθη, ἀλλ' οὐχὶ ταφείς·

250 τῷ ἐπεπάσθη κόνις, ὡς πρὸς ἄγνισιν·

Κυνὸς δὲ ἢ θηρίου ἴχνος οὐδαμοῦ

ἐλθόντος ἢ σπαράξαντος ἐφαίνετο.



λόγοι δ' ἐν ἀλλήλοισιν ἐρρόθουν κακοί, 260  
 φύλαξ ἐλέγχων φύλακα· καὶ ἐγίγνετο  
 πληγὴ τελευτώσ', οὐδ' ὁ κωλύσων παρῆν.  
 εἷς γὰρ τις ἦν ἕκαστος οὐξειργασμένος,  
 κούδεις ἐναργής, ἀλλ' ἔφυγε τὸ μὴ εἰδέναι.  
 ἤμεν δ' ἔτοιμοι καὶ πύδρους αἶρειν χεροῖν, 265  
 καὶ πῦρ διέρπειν, καὶ θεοὺς ὀρκωμοτεῖν  
 τὸ μῆτε δρᾶσαι, μῆτε τῷ ζυγεῖδέναι.  
 τὸ πρᾶγμα βουλευσάντι, μῆτ' εἰργασμένω.  
 τέλος δ', ὅτ' οὐδὲν ἦν ἐρευνώσιν πλέον,  
 λέγει τις εἷς, ὃς πάντας ἐς πέδον κάρα  
 νεῦσαι φόβῳ προύτρεψεν· οὐ γὰρ εἶχομεν 270  
 οὔτ' ἀντιφωνεῖν, οὔθ' ὅπως δρῶντες καλῶς  
 πράττειμεν. ἦν δ' ὁ μῦθος ὡς ἀνοιστέον  
 σοὶ τοῦργον εἶη τοῦτο κούχι κρυπτέον.  
 καὶ ταῦτ' ἐνίκαι, κάμει τὸν δυσδαίμονα  
 πάλος καθαιρεῖ τοῦτο τάχαθον λαβεῖν. 275  
 πάρειμι δ' ἄκων οὐχ ἐκοῦσιν, οἶδ' ὅτι·  
 στέργει γὰρ οὐδεὶς ἀγγελοῦ κακῶν ἐπῶν.

ΧΟΡΟΣ.

ἀναξ, ἐμοί τοι μή τι καὶ θεήλατον  
 τοῦργον τόδ' ἢ ζύννοια βουλευεῖ πάλαι.

ΚΡΕΩΝ.

παῦσαι, πρὶν ὀργῆς ἐν με μεστῶσαι λέγων, 280  
 μὴ φευρεθῆς ἄνους τε καὶ γέρων ἅμα·  
 λέγεις γὰρ οὐκ ἀνεκτὰ δαίμονας λέγων  
 πρόνοιαν ἔσχειν τοῦδε τοῦ νεκροῦ πέρι.  
 πότερον ὑπερτιμῶντες ὡς εὐεργέτην  
 ἔκρυπτον αὐτόν, ὅστις ἀμφικίονας 285  
 ναοὺς πυρώσων ἤλθε κἀναθήματα,  
 καὶ γῆν ἐκείνων καὶ νόμους διασκεδῶν ;  
 ἢ τοὺς κακοὺς τιμῶντας, εἰσορᾶς θεοῦς ;



- Κακούς δὲ λόγους κατ' ἀλλήλων ἤγειρον  
 005 φύλαξ ἐλέγχων φύλακα, καὶ εἰς πληγὰς  
 255 θά ἔφθανον, οὐδέ τις τοὺς ἐκόλυε.  
 Καθεὶς μὲν εἶναι ὑποπτος τῆς πράξεως,  
 φανερός δ' οὔτις. Πάντας κρύπτ' ἡ ἄγνοια.  
 Εἰς φλόγας νὰ ριφθῶμεν ἔτοιμ' εἵμεθα,  
 500 καὶ ἀνθρακας νὰ λάβωμεν, κ' εἰς τοὺς Θεοὺς  
 260 νὰ ὀρκισθῶμεν, ὅτι οὐδ' ἐπράξαμεν  
 τὸ ἔργον, οὐδ' ἤξεύρομεν τὸν πράξαντα.  
 Τέλος δ' ἀφ' οὗ ζητοῦντες ἀπηλπίσθημεν,  
 εἰς ἡμῶν λέγει, κ' οἱ λοιποὶ ἐκλίναμεν  
 005 τὴν κεφαλὴν ἐντρόμως, οὐδὲ εἶχομεν  
 265 τί ν' ἀντειπῶμεν, ἢ τί πράττοντες, καλῶς  
 νὰ πράζωμεν. Μὰς εἶπε ν' ἀναφέρωμεν  
 πρὸς σέ τὸ ἔργον, καὶ νὰ βῆ τὸ κρύψωμεν.  
 Αὐτὸ ἐνίκα, καὶ ἐγὼ δ' ἄθλιος  
 200 κληροῦμαι τοῦτο ν' ἀπολαύσω τὸ καλόν.  
 270 Ἐρχομαι δ' ἄκων προφανῶς πρὸς ἀκόντας,  
 διότι κακῶν ἀγγελον τίς ἀγαπᾷ;
- ΧΟΡΟΣ.
- Ἦ ἀναξ, μήπως εἶναι ἄρα ἐκ Θεοῦ  
 010 τὸ ἔργον τοῦτο μ' ἐρχεται διάνοια.
- ΚΡΕΩΝ.
- Παῦσαι, πρὶν λέγων μὲ ἰδῆς ὀργῆς μεστὸν,  
 275 πρὶν ἐλεγχθῆς καὶ γῶων καὶ ἀνόητος.  
 "Ατοπα λέγεις, λέγων ὅτι οἱ Θεοὶ  
 περὶ ἐκείνου τοῦ νεκροῦ φροντίζουσι.  
 510 Καὶ πῶς; ὡς εὐεργέτην ἐκτιμῶντές τον  
 τὸν ἔθαψαν, τοὺς περιστύλους των ναοῖς  
 280 ἐλθόντα νὰ ἐμπρήσῃ, τ' ἀναθήματα,  
 τὴν γῆν των ν' ἀνατρέψῃ καὶ τοὺς νόμους των;  
 Ἢ τοὺς κακοὺς τιμῶντας ἐλέπεις τοὺς Θεοὺς;

(259) Εἰς ἀπόδειξιν τῆς ἀθωότητός των.

οὐκ ἔστιν. ἀλλὰ ταῦτα καὶ πάλαι πόλεως  
 ἄνδρες μόλις φέροντες ἐρρόθουν ἐμοί, 290  
 κρυφῆ κάρα σείοντες· οὐδ' ὑπὸ ζυγῷ  
 λόφον δικαίως εἶχον, ὡς στέργειν ἐμέ.  
 ἐκ τῶνδε τούτους ἐξεπίσταμαι καλῶς  
 παρηγμένους μισθοῖσιν εἰργάσθαι τάδε.  
 οὐδὲν γὰρ ἀνθρώποισιν οἶον ἄργυρος 295  
 κακὸν νόμισμ' ἔβλαστε. τοῦτο καὶ πόλεις  
 πορθεῖ, τόδ' ἄνδρας ἐξανίστησιν δόμων·  
 τόδ' ἐκδιδάσκει καὶ παραλλάσσει φρένας  
 χρηστάς πρὸς αἰσχροὶ πράγμαθ' ἴστασθαι βροτῶν·  
 πανουργίας δ' ἔδειξεν ἀνθρώποις ἔχειν 300  
 καὶ παντὸς ἔργου δυσσέβειαν εἰδέναι.  
 ὅσοι δὲ μισθαροῦντες ἤνυσαν τάδε,  
 χρόνῳ ποτ' ἐξέπραξαν ὡς δοῦναι δίκην.  
 ἀλλ' εἴπερ ἴσχει Ζεὺς ἔτ' ἐξ ἐμοῦ σέβας,  
 εὖ τοῦτ' ἐπίστασ', ὄρκιος δέ σοι λέγω, 305  
 εἰ μὴ τὸν αὐτόχειρα τοῦδε τοῦ τάφου  
 εὐρόντες ἐκφανεῖτ' ἐς ὀφθαλμοὺς ἐμούς,  
 οὐχ ὑμῖν Ἄιδης μῦθος ἀρκέσει, πρὶν ἂν  
 ζῶντες κρεμαστοὶ τήνδε δηλώσῃ ὕβριν,  
 ἵν' εἰδότες τὸ κέρδος ἔνθεν οἰστέον 310  
 τὸ λοιπὸν ἀρπάζῃτε, καὶ μάθηθ' ὅτι  
 οὐκ ἐξ ἄπαντος δεῖ τὸ κερδαίνειν φιλεῖν.  
 ἐκ τῶν γὰρ αἰσχροῶν λημμάτων τοὺς πλείονας  
 ἀτωμένους ἴδοις ἂν ἢ σεσωσμένους.

ΦΥΛΑΞ.

εἰπεῖν τι δώσεις, ἢ στραφεῖς οὕτως ἴω; 315

ΚΡΕΩΝ.

οὐκ οἶσθα καὶ νῦν ὡς ἀνιαρῶς λέγεις;

ΦΥΛΑΞ.

ἐν τοῖσιν ὧσιν ἢ πὶ τῇ ψυχῇ δάκνει;

- Δὲν εἶν' αὐτό· ἀλλὰ βαρέως φέροντες  
 τὰ προσταχθέντα, μὲ κατηγοροῦν τινές,  
 285 τὴν κεφαλὴν των κρυφοσεύοντες, οὐδὲ  
 εἰς τὸν ζυγὸν τὸν δίκαιόν μου στέργουσι.  
 Καλῶς ἤξεύρω μισθωθέντες ὑπ' αὐτῶν  
 οἱ φύλακες πῶς ταῦτα παρηνόμησαν.  
 Εἰς τοὺς ἀνθρώπους, ὡς ὁ ἄργυρος, κακὸν  
 290 οὐδὲν βλαστάνει· τοῦτο φροῦρια πορθεῖ,  
 τῶν ἀνδρῶν οἶκος τοῦτο ἐξάνιστησι,  
 τοῦτο διδάσκει καὶ ἐκτρέπει τῶν βροτῶν  
 τὰς χρηστὰς φρένας πρὸς αἰσχρὰν διαγωγὴν·  
 τὴν πανουργίαν εἰς τὴν γῆν εἰσήγαγε,  
 295 καὶ πρὸς πᾶν ἔργον ἔδειξε δυσσέβειαν.  
 Ἄλλ' ὅσοι ταῦτα μισθαρνοῦντες ἔπραξαν,  
 εἰς ἑαυτοὺς ποινὴν προπαρεσκεύασαν.  
 Καὶ ἂν πιστεύης πῶς τὸν Δία σέβομαι,  
 σοὶ λέγω τοῦτο, καὶ μεθ' ὄρκου τὸ κυρῶ·  
 300 Ἄνισως ταύτης τῆς ταφῆς τὸν αὐτουργὸν  
 δὲν εὔρητε καὶ ἔμπρός μου δὲν τὸν φέρητε,  
 δὲν θὰ κωλύσῃ οὐδ' ὁ Ἄδης, κρεμαστοὶ  
 ζῶντες, τὴν ὕβριν νὰ μὴ ὁμολογήσητε,  
 καὶ διδαχθέντες πῶς τὰ κέρδη γίνονται,  
 305 καὶ πόθεν νὰ ἀρπάξῃτε, νὰ μάθητε  
 ὅτι πᾶν κέρδος πάντοτε δὲν ὠφελεῖ,  
 ὅτι αἰσχροὶ ἀπολαυαὶ καὶ ἀθέμιτοι  
 περισσοτέρους βλάπτουσι ἢ σώζουσι.

ΦΥΛΑΞ.

Μ' ἀφήνεις νὰ λαλήσω; ἢ ν' ἀποσυρθῶ;

ΚΡΕΩΝ.

310 Μὲ ὅσα εἶπες ἱκανῶς μ' ἐβάρυνας.

ΦΥΛΑΞ.

Τὰ ὠτά σου ἢ τὴν ψυχὴν ἐλύπησα;

- ΚΡΕΩΝ.  
τί δὲ ρυθμίζεις τὴν ἐμὴν λύπην ὅπου ;  
ΦΥΛΑΞ.  
ὁ δρῶν σ' ἀνιᾶ τὰς φρένας, τὰ δ' ὦτ' ἐγώ.  
ΚΡΕΩΝ.  
οἴμ' ὡς λάλημα δῆλον ἐκπεφυκός εἶ. 320  
ΦΥΛΑΞ.  
οὐκουν τό γ' ἔργον τοῦτο ποιήσας ποτέ.  
ΚΡΕΩΝ.  
καὶ ταῦτ' ἐπ' ἀργύρῳ γε τὴν ψυχὴν προδοῦς.  
ΦΥΛΑΞ.  
φεῦ !  
ἦ δεινὸν ᾧ δοκεῖ γε καὶ ψευδῆ δοκεῖν.  
ΚΡΕΩΝ.  
κόμψευε νῦν τὴν δόξαν· εἰ δὲ ταῦτα μὴ  
φανεῖτέ μοι τοὺς δρῶντας, ἐξερεῖθ' ὅτι 325  
τὰ δεινὰ κέρδη πημονὰς ἐργάζεταιται.  
ΦΥΛΑΞ.  
ἀλλ' εὐρεθείη μὲν μάλιστα, ἐὰν δέ σοι  
ληφθῆτε καὶ μὴ, τοῦτο γὰρ τύχη κρινεῖ,  
οὐκ ἔσθ' ὅπως ῥῦψι σὺ δεῦρ' ἐλθόντα με.  
καὶ νῦν γάρ, ἐκτὸς ἐλπίδος γνώμης τ' ἐμῆς 330  
σωθεῖς, ὀφείλω τοῖς θεοῖς πολλὴν χάριν.

### ΣΤΑΣΙΜΟΝ Α'.

ΧΟΡΟΣ. (στροφή α.)

- πολλὰ τὰ δεινὰ κούδεν ἀνθρώπου δεινότερον πέλει·  
τοῦτο καὶ πολιῶν πέραν πόντου χειμερίῳ νότῳ 335  
χωρεῖ, περιβρυχίοισιν  
περῶν ὑπ' οἴδμασιν,  
θεῶν τε τὰν ὑπερτάταν Γᾶν

ΚΡΕΩΝ.

Τί εξετάζεις πόθεν εἶν' ἡ λύπη μου ;

ΦΥΛΑΞ.

Λυπῶ τὰ ὦτα, ὁ δὲ πράξας τὴν ψυχὴν.

ΚΡΕΩΝ.

Οὐαί ! πῶς λέγεις πράγματα πασίγνωστα !

ΦΥΛΑΞ.

315 Ἄλλὰ δὲν εἴμ' ἐγὼ ὅστις τὸ ἔπραξα.

ΚΡΕΩΝ.

Σὺ, τὴν ψυχὴν σου δι' ἀργύριον προδοῦς,

ΦΥΛΑΞ.

Φεῦ !

Ἄν καὶ ψευδῆς, δεινὴ εἶν' ἡ ὑπόνοια.

ΚΡΕΩΝ.

Σὺ ὑπονοίας προσποιῶ. Τοὺς πράξαντας

320 ἂν ὅμως δὲν μ' ἀγγείλητε, θὰ μάθετε  
τὰ κακὰ κέρδη λύπας ὅτι φέρουσι. (Ἐξέρχεται).

ΦΥΛΑΞ.

Εἴθ' εὐρεθῶσιν ! Εἴτε τοὺς συλλάβης δὲ  
ἢ δὲν συλλάβης ὡς τὸ φέρ' ἡ τύχη των,  
ἐμὲ δὲν ἔχεις πλέον νὰ μ' ἰδῆς ἐδῶ,

325 καὶ παρ' ἐλπίδα παρὰ προσδοκίαν μου  
σωθεῖς καὶ τῶρα, τοὺς Θεοὺς εὐχαριστῶ (Ἀναχωρεῖ).

ΧΟΡΟΣ (Ἡμῆχορος α).

Εἰσὶ μεγάλα πολλὰ, Στρ. α.

ἀλλὰ τοῦ ἀνθρώπου μείζον οὐδέν·

ὅς κ' ἐν νότου χειμῶνι λευκάς

330 σχίζει θαλασσῶν ὁδούς,

τ' ἀφρώδη, μέγα στενάχον-

τα κύματα περῶν,

καὶ τὴν μεγίστην τῶν Θεῶν γῆν,



- ἄφθιτον, ἀκαμάταν ἀποτρύεττι,  
 ἰλλομένων ἀρότρων ἔτος εἰς ἔτος, ἰππεῖψ γένει  
 πολεῦον. 340
- κουφονόων τε φῦλον ὀρνίθων ἀμφιβαλῶν ἄγει 343  
 καὶ θηρῶν ἀγρίων ἔθνη, πόντου τ' εἰναλίαν φύσιν 345  
 σπείραισι δικτυοκλώστοις,  
 περιφραδῆς ἀνήρ·  
 κρατεῖ δὲ μαχαναῖς ἀγραύλου  
 θηρὸς ὀρεσσιβάτα λασιαύχενά θ' 350  
 ἵππον ἔξεττι ἀμφιβαλῶν ζυγὸν οὔρειόν τ'  
 ἀκμηῆτα ταῦρον.  
 (οτρογή β'.)
- καὶ φθέγμα καὶ ἀνεμὸεν φρόνημα καὶ ἀστυνόμους 354  
 ὀργὰς ἐδιδάξατο καὶ δυσάυλων  
 πάγων αἴθρια καὶ  
 δύσομβρα φεύγειν θέλη,  
 παντοπόρος· ἄπαρος ἐπ' οὐδὲν ἔρχεττι 360  
 τὸ μέλλον. Αἶδα μόνον  
 φεῦξιν οὐκ ἐπάξεττι,  
 νόσων δ' ἀμηχάνων φυγὰς ζυμπέφρασττι.  
 (ἀντιστογή β'.)
- σοφόν ττι τὸ μηχανόεν τέχνας ὑπὲρ ἐλπιδ' ἔχων, 365  
 τοτὲ μὲν κακόν, ἄλλοτ' ἐπ' ἐσθλὸν ἔρπει·  
 νόμους παρεῖρων χθονὸς  
 θεῶν τ' ἔνορκον δίκαν,  
 ὑψίπολις· ἄπολις ὅττω τὸ μὴ καλόν 370  
 ζύνεσττι τόλμας χάριν.  
 μήτ' ἐμοὶ παρέσττιος  
 γένοιτο μήτ' ἴσον φρονῶν ὃς τὰδ' ἔρδει. 375
- ἐς δαιμόνιον τέρας ἀμφινόῳ  
 τόδε· πῶς εἰδῶς ἀντιλογήσω

- 335 τὴν ἀκατάστροφον γῆν. τὴν ἀκάματον,  
καταπονεῖ δι' ἀρότρων, ἃ στρέφουσ' εἰς  
ἔτος ἐξ ἔτους ἵππιοι πῶλοι.  
(*Ἡμίχορος β*).
- Καὶ κουφονῶν ἔθνη *Ἀντίστρ. α*  
ὀρνίθων φέρει περιβαλῶν,  
καὶ ἀγρίων θηρίων, καὶ  
340 ποντοβίων πλωτὰς φυλάς  
εἰς σπείρας δικτυοκλώστους,  
ὃ πάνσοφος ἀνὴρ.  
Νικᾷ δ' ἐντέχνως τὰ ἐν νάπαις  
ἐρημοπλάνητ' ἀγροίμια, κ' ἔκαμψε  
245 τὸν λασιαύχενα ἵππον, τὸν ἀδμητον  
ταῦρον ἐν ζυγῷ διλόφω.  
(*Πιχχορος α*).
- Καὶ τὸν λόγον, καὶ ὕψος φρενός, *Στρ. β*  
καὶ δεινότητα εὖρε θεσμῶν  
τῇ πόλει, καὶ πάγων κ' ὑπαίθρων βροχῶν  
350 πῶς νὰ φεύγη τὰ βέλη. Παντοῦ  
φθάνει, οὔτε ποτ' αὐτὸν  
ἐν ἀπόρῳ τὸ μέλλον εὐρίσκει. Μόνον δὲ φυγῇ  
ἐξ ἄδου δὲν τῷ ἐδόθη. Ἀλλὰ  
τῶν δυσιάτων νόσων νικᾷ κινδύνους.  
(*Ἡμίχορος α καὶ ἡμίχ β*).
- 355 Μηχανώμενος τέχνας αὐτὸς *Ἀντίστρ. β*  
ὑπὲρ πᾶσαν ἐλπίδα σοφάς,  
νῦν ῥέπ' εἰς κακὸν καὶ νῦν εἰς καλόν.  
Εἰν' ὃ πατρώους νόμους τιμῶν  
καὶ ἐνόρκους δίκας Θεῶν, δήμου σωτήρ.  
360 Ἄπολις δ' ὅστις, ἔμπλεως τόλμης, πράττει τὸ μὴ καλόν.  
Οὐδ' ὁμόφρων οὗτος ἔστω, οὐδ' ὁ-  
μόρφος ἐμοῖ, ταῦτα πράττων.  
(*Ἡμίχορος α καὶ β. Μοροφ.*) (1)  
(*Ἀγαθοειδικόν.*)  
ὦ θαῦμα! Θεόθεν εἰκάζω φανέν  
αὐτό. Νὰ διστάζω πῶς ἔτ' ἡμπορῶ

(359) Ὁ τιμῶν τοὺς νόμους κτλ. εἶναι σωτήρ. Ἄπολις δὲ εἶναι ὅστις κτλ.

(1) Φαίνεται φερομένη ἢ Ἀντιγόνη ὑπὸ τοῦ φύλακος καὶ ἄλλων φυλάκων.

τήνδ' οὐκ εἶναι παῖδ' Ἀντιγόνην.  
ὦ δύστηνος  
καὶ δυστήνου πατρός Οἰδιπόδα !  
τί ποτ' ; οὐ δήπου σέ γ' ἀπιστοῦσαν  
τοῖς βασιλείοις ἄγουσι νόμοις  
καὶ ἐν ἀφροσύνη καθελόντες ;

380

### ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ Β'.

#### ΦΥΛΑΞ.

ἦδ' ἔστ' ἐκείνη τούργον ἢ ζειργασμένη  
τήνδ' εἴλομεν θάπτουσαν· ἀλλὰ ποῦ Κρέων ;

385

#### ΧΟΡΟΣ.

ὄδ' ἐκ δόμων ἀψορρος ἐς δέον περᾶ.

#### ΚΡΕΩΝ.

τί δ' ἔστι ; ποία ζύμμετρος προύβην τύχη ;

#### ΦΥΛΑΞ.

ἀναξ, βροτοῖσιν οὐδέν ἐστ' ἀπώμοτον·  
ψεύδει γὰρ ἢ πίνιοια τὴν γνώμην. ἐπεὶ  
σχολῆ ποθ' ἤξειν δεῦρ' ἂν ἐξηύχουν ἐγὼ  
ταῖς σαῖς ἀπειλαῖς, αἷς ἐχειμάσθην τότε.  
ἀλλ', ἢ γὰρ ἐκτός και παρ' ἐλπίδας χαρὰ  
ἔοικεν ἄλλη μῆκος οὐδέν ἡδονῆ,

390

ἦκω, δι' ὄρκων καίπερ ὦν ἀπώμοτος,

κόρην ἄγων τήνδ', ἢ καθευρέθη τάφον  
κοσμοῦσα. κληῆρος ἐνθάδ' οὐκ ἐπάλλετο,  
ἀλλ' ἔστ' ἐμὸν θοῦρμαιον, οὐκ ἄλλου, τόδε.

395

καὶ νῦν, ἀναξ, τήνδ' αὐτὸς, ὡς θέλεις, λαβῶν  
καὶ κρῖνε κάξέλεγχ'· ἐγὼ δ' ἐλεύθερος  
δίκαιός εἰμι τῶνδ' ἀπηλλάχθαι κακῶν.

400

#### ΚΡΕΩΝ.

ἄγεις δὲ τήνδε τῷ τρόπῳ ; πόθεν λαβῶν ;

#### ΦΥΛΑΞ.

αὐτὴ τὸν ἄνδρ' ἔθαπτε· πάντ' ἐπίστασαι.

- 365 ὅτ' εἶν' ἢ νέ' Ἀντιγόνη αὐτή ;  
    Ἔπειτα δὲ δυστυχῆ  
    δυστήνου πατρός τοῦ Οἰδίπου, πρὸς τί  
    σέ σύρουσ' ; Εἰς νόμον ἐφάνης τινά  
    ὑπὸ τοῦ Βασιλέως ταχθέντ' ἀπειθήs,  
370 ἢ καὶ ἄφρον τι πράττουςαν σ' εὔρον ;  
ΦΥΛΑΞ (ἐπαρέρχεται. Μεγαλοφώνως).

Ἰδοὺ ἐκείνη, ἣ τὸ ἔργον πράξασα.  
Ποῦ εἶν' ὁ Κρέων ; Θάπτουσαν τὴν εὔρομεν.  
ΧΟΡΟΣ (Ἠγεμῶν.)

Ἰδοὺ, ἐγκαίρως ἐκ τῶν οἰκῶν ἔρχεται.  
ΚΡΕΩΝ (ἐπαρελθών.)

Τί εἶναι ; τί ἡ τύχη ἔφερε καλόν ;  
ΦΥΛΑΞ.

- 375 Ἄναξ, ποτὲ κάνεις ἄς μὴν ὀρκίζηται  
    διότι γνώμη ψεύδει γνώμην. Ἐλεγον  
    κ' ἐγὼ πῶς θεν' ἀργήσω νὰ φανῶ ἐδῶ,  
    ὅπότ' αἱ ἀπειλαί σου μ' ἐκεραύνωσαν.  
    Ἄλλ' αἰφνηθία καὶ ἀνέλπιστος χαρὰ  
388 εἶν' ὑπερτέρα πάσης ἄλλης ἠδονῆs.

Οὔτω λοιπὸν, καίτοι ὁμώσας, ἔρχομαι  
    τὴν κόρην φέρων, ἣν τὸν τάφον εὔρομεν  
    διακοσμοῦσαν. Κλῆρον δὲν ἐρρίψαμεν  
    ἀλλ' εἶν' ἐμὸν καὶ ὄχι ἄλλου ἔρμαιον.  
385 Σὺ δ' ἄναξ, τώρα λάβε τὴν, κ' ἐξέτασε  
    καὶ κρίνε τὴν, ὡς θέλεις, Δίκαιον δ' ἐγὼ  
    νὰ φύγω, τούτων τῶν κακῶν ἐλευθέρως.

ΚΡΕΩΝ.

Καὶ πῶς τὴν φέρεις ταύτην ; Ποῦ τὴν ἔλαβες ;

ΦΥΛΑΞ.

Αὐτὴ τὸν ἄνδρα ἔθαπτε, καὶ μάθε πῶς.

ΚΡΕΩΝ.

ἦ καὶ ξυνίεις καὶ λέγεις ὀρθῶς ἃ φῆς ;

ΦΥΛΑΞ.

ταύτην γ' ἰδὼν θάπτουσαν ὃν σὺ τὸν νεκρὸν  
ἀπείπας· ἄρ' ἐνδὴλα καὶ σαφῆ λέγω ;

405

ΚΡΕΩΝ.

καὶ πῶς ὀράται κάπιληπτος· εὐρέθη ;

ΦΥΛΑΞ.

τοιούτον ἦν τὸ πρᾶγμα· ὅπως γὰρ ἦκομεν,  
πρὸς σοῦ τὰ δειν' ἐκεῖν' ἐπιπειλημένοι,  
πᾶσαν κόνιν σήραντες ἢ κατεῖχε τὸν  
νέκυν, μυδῶν τε σῶμα γυμνώσαντες εὔ,  
καθήμεθ' ἄκρων ἐκ πάγων ὑπήνεμοι,  
ὄσμην ἀπ' αὐτοῦ μὴ θάλη πεφευγότες,  
ἐγερτὶ κινῶν ἄνδρ' ἀνὴρ ἐπιρρόθοις  
κακοῖσιν, εἴ τις τοῦδ' ἀφειδήσοι πόνου.

410

χρόνον τὰδ' ἦν τοσοῦτον, ἔς τ' ἐν αἰθέρι

415

μέσῳ κατέστη λαμπρὸς ἡλίου κύκλος  
καὶ καῦμα θαλπε. καὶ τότε· ἐξαίφνης χθονὸς  
τυφῶς αἰέρας σκηπτὸν, οὐράνιον ἄχος,  
πύμπλησι πεδίον, πᾶσαν αἰκίζων φόβην  
ῦλης πεδιάδος· ἐν δ' ἐμεστώθη μέγας  
αἰθήρ· μύσαντες δ' εἶχομεν θεῖαν νόσον.

420

καὶ τοῦδ' ἀπαλλαγέντες ἐν χρόνῳ μακρῷ,  
ἢ παῖς ὀράται κάνακωκίει πικρᾶς  
ὄρνιθος ὄξυν φθόγγον, ὡς ὅταν κενῆς  
εὐνῆς νεοσσῶν ὀρφανὸν βλέψῃ λέχος·

425

οὕτω δὲ χαῦτη, ψιλὸν ὡς ὄρα· νέκυν,  
γόοισιν ἐξώμωξεν, ἐκ δ' ἀράς κακὰς  
ἤρατο τοῖσι τοῦργον ἐξεργασμένοις,  
καὶ χερσὶν εὐθὺς διψίαν φέρει κόνιν,  
ἐκ τ' εὐκροτήτου χαλκείας ἄρδην πρόχου  
χοαῖσι τρισπάνδοισι τὸν νέκυν στέφει.

430



ΚΡΕΩΝ.

390 Καὶ τὸ ἤξεύρεις, καὶ μοὶ λέγεις ἀληθῆ ;

ΦΥΛΑΞ.

Τὴν εἶδα ὅτι τὸν νεκρὸν ἐκῆδευσεν  
ὄν σὺ ἀπειπας. Δέγω δῆλα καὶ σαφῆ;

ΚΡΕΩΝ.

Καὶ πῶς τὴν εἶδες; Πότε τὴν συνέλαβες;

ΦΥΛΑΞ.

Ἴδου τὸ πρᾶγμα· ὅταν ἐπανάλθομεν,

395 ἀπειληθέντες δεινὰ τόσα παρὰ σοῦ,  
τὴν κόνιν ἀπεσύραμεν, γυμνώσαντες  
τὸ νεκρὸν σῶμα τὸ ὑποσηπόμενον,  
κ' εἰς λόφον ἐκαθήμεθ', ἀποφεύγοντες  
τὸν ἄνεμον, καὶ τὴν ὄσμην ἣν ἔφερον.

400 Ἄνθρ δὲ ἄνδρα λοιδορῶν διτήγειρεν,  
ἂν πρὸς τὸν κόπον τις ὀκνῶν ἐφαίνετο.  
Ἦσαν δὲ ταῦτα, ὡς εἰς μέσον οὐρανὸν  
λαμπρὸς ἀνέβη τοῦ ἡλίου ὁ τροχὸς,  
καὶ ἔφλεγεν ὁ καύσων. Αἴφνης εἰς τὴν γῆν

405 τυφῶν ἐνσκήψας, ἐπουράνιον κακὸν,  
πληροῖ τὰ πέριξ, καὶ συστρέφον ἀνασπᾶ  
τὴν κόμην τοῦ πεδίου· ὁ δ' εὐρύς αἰθῆρ  
ἐμαύριτε, κ' ἐκλείσαμεν τοὺς ὀφθαλμούς.  
Ἄφ' οὗ δ' ἡ θεία νόσος τέλος ἔπαυσεν,

410 ἐφάν' ἡ κόρη, καὶ ὠδύρετο πικρῶς,  
μ' ὀξεῖαν ὄρνιθος φωνὴν, ἥτις κενὴν  
νεοσσῶν εὔρε, κ' ὄρφανὴν τὴν φωλεάν.  
Γυμνὸν ὁμοίως αὐτ' ἰδοῦσα τὸν νεκρὸν,  
κοπέτον ἦρε, καὶ κατὰρας φοβεράς

415 ἐξέπεμπε κατὰ τοῦ ταῦτα πράξαντος.  
Ξηρὰν δὲ κόνιν φέρει εἰς τὰς χεῖρας της,  
κ' ἐκ σφυρηλάτου προχοῖδος μὲ συχνὰς  
χοὰς τρισπόνδους ἐπιστέφει τὸν νεκρὸν.

χῆμεις ἰδόντες ἰέμεσθα, σὺν δέ νιν  
θρωῶμεθ' εὐθὺς οὐδὲν ἐκπεπληγμένῃ,  
καὶ τὰς τε πρόσθεν τὰς τε νῦν ἠλέγχομεν  
πράξεις· ἄπαρνος δ' οὐδενὸς καθίστατο· 435  
ἀλλ' ἠδέως ἔμοιγε κάλγεινῶς ἅμα.  
τὸ μὲν γὰρ αὐτὸν ἐκ κακῶν πεφευγέναι  
ἠδιστον, ἐς κακὸν δὲ τοὺς φίλους ἄγειν  
ἀλγεινόν. ἀλλὰ πάντα ταῦθ' ἤσσω λαβεῖν  
ἔμοι πέφυκε τῆς ἐμῆς σωτηρίας. 440

ΚΡΕΩΝ.

σέ δ' ἤ, σέ τὴν νεύουσαν ἐς πέδον κἄρα,  
φῆς, ἢ καταρνεῖ μὴ δεδρακέναι τάδε;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

καὶ φημί δράσαι κοῦκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μῆ.

ΚΡΕΩΝ.

σὺ μὲν κομίζεις ἂν σεαυτὸν ἢ θέλεις  
ἔξω βαρείας αἰτίας ἐλευθέρων· 445  
σὺ δ' εἶπέ μοι μὴ μῆκος, ἀλλὰ σύντομα,  
ἦδης τὰ κηρυχθέντα μὴ πράσσειν τάδε;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἦδ' ἢ· τί δ' οὐκ ἔμελλον, ἐμφανῆ γὰρ ἦν.

ΚΡΕΩΝ.

καὶ δ' ἦτ' ἐτόλμας τοῦσδ' ὑπερβαίνειν νόμους;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

οὐ γὰρ τί μοι Ζεὺς ἦν ὁ κηρύξας τάδε, 450  
οὐδ' ἢ ξύνοικος τῶν κάτω θεῶν Δίκη,  
οἳ τοῦσδ' ἐν ἀνθρώποισιν ὤρισαν νόμους.  
οὐδὲ σθένειν τοσοῦτον ὠμόμην τὰ σά  
κηρύγμαθ', ὥστ' ἀγραπτα κἀσφαλῆ θεῶν  
νόμιμα δύνασθαι θνητὸν ὄνθ' ὑπερδραμεῖν· 455  
οὐ γὰρ τι νῦν γε κάχθες, ἀλλ' αἰέποτε  
ζῆ ταῦτα, κοῦδεις οἶδεν ἐξ ὅτου φάνη.

- Κ' ἡμεῖς ἰδόντες, ἤλοθμεν, κ' εὐθύς αὐτὴν αὐτὸς  
420 ἐλάβομεν, ἀλλ' ἦτον ἀκατάπληκτος·  
κ' ἠλέγχομέν τὰς πρὶν καὶ τότε πράξεις τῆς,  
χωρὶς ἐκείνη οὐδεμίαν ν' ἀρνηθῆ.  
Γλυκὺ δὲ τοῦτο μ' εἶναι τὸ πικρὸν ὄμοῦ,  
ἐγὼ μὲν ὅτι τὰ κακὰ διέφυγα,  
425 γλυκύτερον πῶς φίλους φέρω δ' εἰς κακόν,  
πικρὸν ἐκεῖνο. Πλὴν τῆς σωτηρίας μου,  
τὸ κατ' ἐμὲ, εἰν' ὄλα ταῦτα δεύτερα.

ΚΡΕΩΝ.

Σὲ λέγω, σὲ τὴν κλίνουσαν τὴν κεφαλὴν,  
ὁμολογεῖς, ἢ λέγεις δὲν τὰ ἔπραξας;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

- 430 Τὰ ἔπραξα, οὐδὲ τ' ἀρνοῦμαι παντελῶς.

ΚΡΕΩΝ (πρὸς τὸν φύλακα).

Σὺ μὲν ν' ἀπέλθῃς ὅπου θελεῖς ἡμπορεῖς,  
ἔξω βαρείας ἐνοχλῆς, κ' ἐλεύθερος.

(πρὸς τὴν Ἀντιγόνην).

Σὺ δὲ εἰπέ, ἀλλ' ὄχ' εἰς μῆκος, σύντομα.  
Ἐγνώριζες, τὸ κηρυχθὲν ἐπίταγμα;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

- 435 Πῶς ὄχι; τὸ ἐγνώριζον, ἦτο σαφές.

ΚΡΕΩΝ.

Κ' ἐτόλμησας νὰ παραβῆς τοὺς νόμους μου!

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

- Δὲν εἶν' ὁ Ζεὺς ὅστις αὐτὰ ἐκήρυξεν,  
οὐδὲ ἡ Δίκη, ἢ τῶν κάτω σύνοικος,  
τοὺς νόμους τούτους τοῖς ἀνθρώποις ὤρισεν,  
440 οὐδ' ὅτ' ἰσχύουν τὰ κηρύγματα τὰ σὰ  
ἐφρόνουν τόσον, ὥστ' ἀγράφτους κ' ἀσφαλεῖς  
τῶν Θεῶν νόμους ν' ἀκυρώσῃς ὁ θνητός.  
Δὲν ζῶσι χθὲς καὶ τώρα, ἀλλ' αἰέποτε  
αὐτοί, καὶ οὐδεὶς οἶδε πότε ἐπέθησαν.

τούτων ἐγὼ οὐκ ἔμελλον, ἀνδρὸς οὐδενὸς  
 φρόνημα δείσας, ἐν θεοῖσι τὴν δίκην  
 δώσειν θανουμένη γὰρ ἐξήδη, τί δ' οὐ; 460  
 κεί μὴ σὺ προῦκέρυξας. εἰ δὲ τοῦ χρόνου  
 πρόσθεν θανοῦμαι, κέρδος αὐτ' ἐγὼ λέγω.  
 ὅστις γὰρ ἐν πολλοῖσιν ὡς ἐγὼ κακοῖς  
 ζῆ, πῶς ὄδ' οὐχὶ κατθανῶν κέρδος φέρει;  
 οὕτως ἔμοιγε τοῦδε τοῦ μόρου τυχεῖν 465  
 παρ' οὐδὲν ἄλγος· ἀλλ' ἂν, εἰ τὸν ἐξ ἐμῆς  
 μητρὸς θανόντ' ἄθαρπτον ἡσυχόμην νέκυν,  
 κείνοις ἂν ἤλγουν· τοῖσδε δ' οὐκ ἀλγύνομαι.  
 σοὶ δ' εἰ δοκῶ νῦν μῶρα δρῶσα τυγχάνειν,  
 σχεδόν τι μῶρα μῶριαν ὀφλισκάνω. 470

ΧΟΡΟΣ.

δηλοῖ τὸ γέννημ' ὠμόν ἐξ ὠμοῦ πατρὸς  
 τῆς παιδός· εἴκειν δ' οὐκ ἐπίσταται κακῶς.

ΚΡΕΩΝ.

ἀλλ' ἴσθι τοι τὰ σκλήρ' ἄγαν φρονήματα  
 πίπτειν μάλιστα καὶ τὸν ἐγκρατέστατον  
 σίδηρον ὀπτὸν ἐκ πυρὸς περισκελῆ 475  
 θραυσθέντα καὶ ῥαγέντα πλεῖστ' ἂν εἰσίδοις.  
 σμικρῶ χαλινῶ δ' οἶδα τοὺς θυμουμένους  
 ἵππους καταρτυθέντας· οὐ γὰρ ἐκπέλει  
 φρονεῖν μέγ' ὅστις δούλος ἔστι τῶν πέλας.  
 αὕτη δ' ὑβρίζειν μὲν τότ' ἐξηπίστατο, 480  
 νόμους ὑπερβαίνουσα τοὺς προκειμένους·  
 ὕβρις δ', ἐπεὶ δέδρακεν, ἦδε δευτέρα,  
 τούτοις ἐπαυχεῖν καὶ δεδρακυῖαν γελᾶν.  
 ἦ νῦν ἐγὼ μὲν οὐκ ἀνήρ, αὐτὴ δ' ἀνήρ,  
 εἰ ταῦτ' ἀνατὶ τῆδε κείσεται κράτη. 485  
 ἀλλ' εἴτ' ἀδελφῆς εἴθ' ὀμαιμιονεστέρα  
 τοῦ παντὸς ἡμῖν Ζηνὸς ἐρκείου κυρεῖ,

445 Αὐτοὺς δὲν θέλω παραβάσ' ἀπὸ δειλὸν  
ἀνθρώπων φόβον, νὰ προσκρούσω τοῖς Θεοῖς.  
Πῶς θ' ἀποθάνω μὴ δὲν ἤξευρον, καὶ ἂν  
σὺ δὲν τὸ προσκήρυττες; Πρὸ τοῦ καιροῦ  
ἂν ἀποθνήσκω, κέρδος μου τὸ θεωρῶ.

450 Ὅστις εἰς θλίψεις, ὡς ἐγὼ, κ' εἰς συμφοράς  
ζῆ, πῶς τὸν τάφον κέρδος δὲν λογίζεται;  
Ἦ καταδίκη, δι' ἐμὲ τοῦλάχιστον,  
δὲν εἶναι λύπη. Τῆς μητρὸς μου δ' ἄθραπτον  
ἀνίσως εἶχ' ἀφήσει τὸν νεκρὸν υἱόν,

455 ἐκεῖνο θὰ μ' ἐλύπει· ὄχ' ἡ τύχη μου.  
Ἄν δὲ μωραὶ αἱ πράξεις μου σοὶ φαίνονται,  
σχεδὸν μωρὸς εἶν' ὅστις τὰς φρονεῖ μωράς.

ΧΟΡΟΣ (Ἠγεμόν).

Πατρὸς ὦμοῦ ὦμόν ἢ κόρη βλάστημα,  
οὐδὲ ἤξεύρει νὰ ὑπεῖκ' εἰς τὰ κακά.

ΚΡΕΩΝ (πρὸς τὸν χορόν).

460 Ἄλλ' ἤξευρε πῶς τὰ σκληρὰ φρονήματα,  
αὐτὰ πρὸ πάντων πίπτουσι. Τὸν σίδηρον,  
εἰ καὶ σκληρὸς, ἀλλ' εἰς τὸ πῦρ τηκόμενον,  
θραυσθέντα καὶ ραγέντα βλέπεις νὰ σχισθῆ.  
Μικρὸς ἤξεύρω χαλινὸς ὅτι θαμᾶ

465 τὸν ἵππον τὸν γοργότερον. Ἀνοίκειος  
ἢ ὑψηλοφροσύν' εἰς τοὺς δουλεύοντας.  
Αὐτὴ μὲν τότε νὰ ὑβρίζῃ ἤξευρε  
τοὺς προκειμένους νόμους παραβαίνουσα.  
δευτέρα δ' ὕβρις, ταῦτα ἀφ' οὗ ἐπράξε,

470 νὰ ἐγκανχᾶται, πράξασα, καὶ νὰ γελᾷ.  
Αὐτὴ θὰ εἶναι, δὲν θὰ εἴμ' ἐγὼ ἀνήρ  
ἀνίσως ταῦτ' ἀφήσω ἀτιμώρητα.  
Ἀδελφῆς κόρην, καὶ συγγεγεστέραν μου  
ὁ Ζεὺς ἂν μοι τὴν ἐδίδεν ὁ Ἔρκειος,

(474) Ὁ Ἔρκειος Ζεὺς, ὁ προστάτης τῶν οἰκιῶν καὶ τῆς οἰκογενείας.



αὐτή τε χηΐ ξύναιμος οὐκ ἀλύξετον  
μόρου κακίστου. καὶ γὰρ οὖν κείνην ἴσον  
ἐπαιτιῶμαι τοῦδε βουλευσαι τάφου, 490  
καὶ νιν καλεῖτ'· ἔσω γὰρ εἶδον ἀρτίως  
λυσσῶσαν αὐτήν, οὐδ' ἐπήβολον φρενῶν.  
φιλεῖ δ' ὁ θυμὸς πρόσθεν ἡρήσθαι κλοπεύς  
τῶν μηδὲν ὀρθῶς ἐν σκότῳ τεχνωμένων·  
μισῶ γε μέντοι χῶταν ἐν κακοῖσί τις 495  
άλους, ἔπειτα τοῦτο καλλύειν θέλη.

ANTIGONH.

θέλεις τε μείζον ἢ κατακτεῖναι μ' ἐλών;

KPEON.

ἐγὼ μὲν οὐδέν· τοῦτ' ἔχων ἅπαντ' ἔχω.

ANTIGONH.

τί δῆτα μέλλεις; ὡς ἐμοὶ τῶν σῶν λόγων  
ἀρεστον οὐδέν, μηδ' ἀρεσθείη ποτέ, 500  
οὕτω δὲ καὶ σοὶ τᾶμ' ἀφρανδάνοντ' ἔφυ.  
καίτοι πόθεν κλέας γ' ἂν εὐκλεέστερον  
κατέσχον ἢ τὸν αὐτάδελφον ἐν τάφῳ  
τιθείσα; τούτοις τοῦτο πᾶσιν ἀνδάνει·  
λέγοιτ' ἂν, εἰ μὴ γλῶσσαν ἐγκλείσοι φόβος. 505

ἀλλ' ἢ τυραννὶς πολλὰ τ' ἄλλ' εὐδαιμονεῖ  
κᾶξέστιν αὐτῇ δρᾶν λέγειν θ' ἂ βούλεται.

KPEON.

σὺ τοῦτο μόνη τῶνδε Καδμείων ὄραξ.

ANTIGONH.

ὀρώσι χροῦτοι σοὶ δ' ὑπίλλουσι στόμα.

KPEON.

σὺ δ' οὐκ ἐπαιδεῖ, τῶνδε χωρὶς εἰ φρονεῖς; 510

ANTIGONH.

οὐδὲν γὰρ αἰσχρὸν τοὺς ὁμοσπλάγγηους σέβειν.

KPEON.

οὐχουν ὅμαιμος χῶ καταντίον θανάων;

475 τῆς κακῆς μοίρας δὲν θά τὴν ἀπῆλλαπτον,  
οὐδὲ τὴν ἀδελφὴν τῆς, ὅτι καὶ αὐτὴ  
τὰ τῆς ταφῆς ἐπίσης ἐσκευώρησε.

Καλέσατέ την. Εἰς τὸν οἶκον πρὸ μικροῦ  
λυσαῶσαν τὴν ἀπήνησα, κ' ἔξω φρενῶν.

480 Πολλάκις εἶναι ἡ ψυχὴ καταγγελεύς  
τῶν πονηρῶν τοῦ σκότους μηχανεύσεων.

Μισῶ δὲ ὅταν, συλληθθεῖς τις κακουργῶν,  
ζητῇ τὴν πράξιν γὰρ κοσμη μετέπειτα.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Θά μὲ φονεύσης. Θέλεις περισσότερον;

ΚΡΕΩΝ.

485 Δὲν θέλω. Λαβῶν τοῦτο, ἔλαβον τὸ πᾶν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Καὶ τί ἀργεῖς; Κάνεις ἀπὸ τοὺς λόγους σου  
δὲν εἶναι, οὔτε θά μοι εἶναι ἀρεστός.

Οὔτω καὶ σὲ δυσαρροστοῦν οἱ λόγοι μου.

Πλὴν πόθεν κλέος εὐκλεέστερον ποτὲ,

490 θά εἶχον, πλὴν τὸν ἀδελφόν μου κρύπτουσα  
εἰς τάφος; Οὔτοι θά μ' ἐπήνουν ὄλοι των,  
ὁ φόβος σου τὸ στόμ' ἂν δὲν τοῖς ἔκλειε.

Πολλὰς εὐδαιμονίας ἔχ' ἡ τυραννίς,  
καὶ τὸ γὰρ πράττη καὶ λαλῇ ὡς βούλεται.

ΚΡΕΩΝ.

495 Σὺ τῶν Καδμείων μόνη βλέπεις ὄλ' αὐτά.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Κ' αὐτοὶ τὰ βλέπουν, πλὴν ἐδέθ' ἡ γλῶσσά των.

ΚΡΕΩΝ.

Ἄλλ' ἀπ' αὐτοὺς φρονοῦσα δὲν αἰσχύνεσαι;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Δὲν εἶναι αἰσχρὸν τοὺς ὁμοσπλάγγιους γὰρ τιμῶ.

ΚΡΕΩΝ.

Καὶ ὁ νεκρὸς ὁ ἄλλος δὲν εἶν' αἱμά σου;

ANTIGONH.  
ὄρμαιμος ἐκ μιᾶς τε καὶ ταυτοῦ πατρός.

KPEΩN.

πῶς δῆτ' ἐκείνω δυσσεβῆ τιμᾶς χάριν ;

ANTIGONH.

οὐ μαρτυρήσει ταῦθ' ὁ καταθάνων νέκυς. 515

KPEΩN.

εἴ τοί σφε τιμᾶς ἐξ ἴσου τῷ δυσσεβεῖ.

ANTIGONH.

οὐ γάρ τι δοῦλος, ἀλλ' ἀδελφός ὤλετο.

KPEΩN.

πορθῶν δὲ τήνδε γῆν, ὁ δ' ἀντιστάς ὑπερ.

ANTIGONH.

ὅμως ὃ γ' Ἄιδης τοὺς νόμους ἴσους ποθεῖ.

KPEΩN.

ἀλλ' οὐχ ὁ χρηστός τῷ κακῷ λαχεῖν ἴσος. 520

ANTIGONH.

τίς οἶδεν εἰ κάτωθεν εὐαγῆ τάδε ;

KPEΩN.

οὔτοι ποθ' οὐχθρὸς, οὐδ' ὅταν θάνῃ, φίλος.

ANTIGONH.

οὔτοι συνέχθειν, ἀλλὰ συμφιλεῖν ἔφυν.

KPEΩN.

κάτω νυν ἐλθοῦσ', εἰ φιλητέον, φίλει

κείνους· ἐμοῦ δὲ ζῶντος οὐκ ἄρξει γυνή. 525

ΧΟΡΟΣ.

καὶ μὴν πρὸ πυλῶν ἦδ' Ἰσμήνη,

φιλάδελφα κάτω δάκρυ' εἰβομένη·

νεφέλη δ' ὄφρυων ὑπερ αἵματόεν

ῥέθος αἰσχύνει,

τέγγουσ' εὐῶπα παρειάν. 530

KPEΩN.

σύ δ', ἢ κατ' οἴκους ὡς ἔχιδν' ὑφειμένη,

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

500 Ἐνός πατρός ἐπίσης καὶ μιᾶς μητρός.

ΚΡΕΩΝ.

Πῶς τιμᾶς χάριν πρὸς ἐκεῖνον δυσσεβῆ ;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Εἰς ταῦτα ὁ νεκρὸς του δὲν συμμαρτυρεῖ.

ΚΡΕΩΝ.

Τιμᾶς αὐτὸν ἐξ ἴσου πρὸς τὸν δυσσεβῆ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Δὲν ἦτον δούλος ὁ θανὼν, ἀλλ' ἀδελφός.

ΚΡΕΩΝ.

505 Πορθῶν τὴν γῆν μας, ἦν ὁ ἄλλος ἔσωζε.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Ὁ ἄδης ὅμως νόμους ἴσους ἀγαπᾷ.

ΚΡΕΩΝ.

Δὲν εἶναι ἴσος ὁ κακὸς πρὸς τὸν καλόν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Τίς εἶδε κάτω ἂν ἀρέσκωσιν αὐτά ;

ΚΡΕΩΝ.

Δὲν εἶναι φίλος ὁ ἐχθρὸς οὐδὲ θανὼν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

510 Κοινὴν φιλίαν ὅχι ἔχθραν χρεωστῶ.

ΚΡΕΩΝ.

Ἵπαγε κάτω, καὶ ἀγάπα τους λοιπὸν

ἐμοῦ δὲ ζῶντος, δὲ θά κυβερνᾷ γυνή.

ΧΟΡΟΣ (Ἡγεμῶν βλέπων τὴν Ἰουμήνην προσαγομένην).

Ἡ Ἰουμήνη προκύπτει, ἰδοῦ, τῶν πυλῶν.

Φιλαδέλφων δακρύων τὴν βρέχει σπονδῆ,

515 κ' εἰς τὸ μέτωπον νέφος ἀρβὲν σκοτεινὸν

τῆς καλῆς παρειᾶς

τὰ αἰμόχροα ῥόδα ἀποπλύνει.

ΚΡΕΩΝ.

Σὺ, ἢ κατ' οἶκον κρυπτομένη ἔχιδνα,

λήθουσα μ' ἐξέπινες, οὐδ' ἐμάνθανον  
τρέφων δὴ ἅτα κάπαναστάσεις θρόνων·  
φέρ', εἰπὲ δὴ μοι, καὶ σὺ τοῦδε τοῦ τάφου  
φήσεις μετασχεῖν, ἢ ἕξομεῖ. τὸ μὴ εἰδέναι;

535

ΙΣΜΗΝΗ.

δέδρακα τοῦργον, εἴπερ ἦδ' ὁμορροθεῖ,  
καὶ ξεμμετίσχω καὶ φέρω τῆς αἰτίας.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἀλλ' οὐκ ἐάσει τοῦτό γ' ἡ δίκη σ', ἐπεὶ  
οὔτ' ἠθέλησας οὔτ' ἐγὼ κοινωσάμην.

ΙΣΜΗΝΗ.

ἀλλ' ἐν κακοῖς τοῖς σοῖσιν οὐκ αἰσχύνομαι  
ξύμπλον ἐμαυτὴν τοῦ πάθους παιουμένη.

540

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ᾧν τοῦργον, Αἰδῆς χοὶ κάτω ξυλίστορες·  
λόγοις δ' ἐγὼ φιλοῦσαν οὐ στέργω φίλην.

ΙΣΜΗΝΗ.

μήτοι, κασιγνήτη, μ' ἀτιμιάσης τὸ μὴ οὐ  
θανεῖν τε σὺν σοὶ τὸν θανάοντα θ' ἀγνίσαι.

545

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

μή μοι θάνης σὺ κοινά, μηδ' ἂ μή θιγες  
ποιοῦ σεαυτῆς. ἀρκέσω θνήσκουσ' ἐγώ.

ΙΣΜΗΝΗ.

καὶ τίς βίος μοι σοῦ λειψιμμένη φίλος;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Κρέοντ' ἐρώτα· τοῦδε γὰρ σὺ κηδεμών.

ΙΣΜΗΝΗ.

τί ταῦτ' ἀνίας μ' οὐδὲν ὠφελουμένη;

550

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἀλγοῦσα μὲν δῆτ', εἰ γέλωτ' ἐν σοὶ γελῶ.

ΙΣΜΗΝΗ.

τί δῆτ' ἂν ἀλλὰ νῦν σ' ἔτ' ὠφελοῖμ' ἐγώ;



- ἦτις μ' ἠπάτας, καὶ δὲν ἤξευρον κακὸν  
520 διπλοῦν πῶς τρέφω, καὶ φθορὰν τοῦ θρόνου μου,  
εἰπέ μοι, λέγε, τῆς ἐνταφιάσεως  
καὶ σὺ μετέσχεσ, ἢ ὀμνύεις ἄγνοιαν;

ΙΣΜΗΝΗ.

Ἐπραξα τοῦτο, ἂν αὐτὴ ὁμολογήῃ,  
καὶ συμμετέχ' ὁμοίως τῆς εὐθύνης του.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

- 525 Ἡ θεία δίκη τοῦτο δὲν τὸ συγχωρεῖ·  
οὐδ' ἤθελες, οὐδὲ σ' ἐδέχθην κοινωόν.

ΙΣΜΗΝΗ.

Ἄλλ' εἰς τῶν συμφορῶν σου δὲν αἰσχύνομαι  
τὸν δεινὸν πλοῦν νὰ συνεξέλθω μετὰ σοῦ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

- Οἱ ἐν τῷ ἄδ' ἤξεύρουσι τίς ἢ πράξασα.  
530 Μέχρι δὲ λόγων φίλην δὲν χρειάζομαι.

ΙΣΜΗΝΗ.

Μὴ μ' ἀτιμάζῃς. Δός μοι, ἀδελφῆ, κοινὸν  
τὸν θάνατον, καὶ τοῦ νεκροῦ τὴν ἀγνισιν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Μὴ ἀποθνήσκῃς μετ' ἐμοῦ. Τὰς πράξεις μου  
μὴ σφετερίζου. Φθάνω θνήσκουσα ἐγώ.

ΙΣΜΗΝΗ.

- 535 Καὶ τί θὰ μ' εἶναι, ἂν μ' ἀφήσῃς, ἡ ζωὴ;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Τὸν Κρέοντα ἐρώτα. Τούτου κήδεσαι.

ΙΣΜΗΝΗ,

Τί ὠφελεῖσαι θλίβουσά με, ἀδελφῆ;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Γελῶ, ἂν καὶ λυποῦμαι, καὶ μὲ σὲ γελῶ.

ΙΣΜΗΝΗ.

Πῶς νὰ σοὶ γίνω δύναμαι ὠφέλιμος;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

σῶσον σεαυτήν· οὐ φθονῶ σ' ὑπεκφυγεῖν.

ΙΣΜΗΝΗ.

οἴμοι τάλαινα, κάμπλάκω τοῦ σοῦ μέρου;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

σὺ μὲν γὰρ εἴλου ζῆν, ἐγὼ δὲ καταθανεῖν. 555

ΙΣΜΗΝΗ.

ἀλλ' οὐκ ἐπ' ἀρήρηταις γε τοῖς ἐμοῖς λόγοις.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

καλῶς σὺ μὲν τοῖς, τοῖς δὲ γὰρ ἴδοκουν φρονεῖν·

ΙΣΜΗΝΗ.

καὶ μὴν ἴση νῶν ἐστὶν ἡ ἕξαμαρτία.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

θάρσει. σὺ μὲν ζῆς, ἡ δ' ἐμὴ ψυχὴ πάλαι

τέθνηκεν, ὥστε τοῖς θανοῦσιν ὠφελεῖν.

560

ΚΡΕΩΝ.

τὼ παῖδε φημί τῷδε τὴν μὲν ἀρτίως

ἄνουν πιεφάνθαι, τὴν δ' ἀφ' οὗ τὰ πρῶτ' ἔφυ.

ΙΣΜΗΝΗ.

οὐ γὰρ ποτ', ὠνάξ, οὐδ' ὅς ἂν θλάστη μένει

νοῦς τοῖς κακῶς πράσσουσιν, ἀλλ' ἐξίσταται.

ΚΡΕΩΝ.

σοὶ γοῦν, ὅθ' εἴλου σὺν κακοῖς πράσσειν κακά.

565

ΙΣΜΗΝΗ.

τί γὰρ μόνη μοι τῆσδ' ἄτερ βιώσιμον;

ΚΡΕΩΝ.

ἀλλ' ἦδε μέντοι μὴ λέγ'· οὐ γὰρ ἔστ' ἔτι.

ΙΣΜΗΝΗ.

ἀλλὰ κτενεῖς νυμφεῖα τοῦ σαυτοῦ τέκνου;

ΚΡΕΩΝ.

ἀρώσιμοι γὰρ εἰσι χιτῶν γύχι.

ΙΣΜΗΝΗ.

οὐχ ὡς γ' ἐκείνῳ τῆδε τ' ἦν ἡρμοσμένα.

570

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

540 Σῶσον σαυτήν. Ἄν διαφύγῃς, δὲν φθονῶ.

ΙΣΜΗΝΗ.

Φεῦ ! Δὲν θὰ γίνω μέτοχος τῆς τύχης σου ;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Σὺ τὴν ζώην, ἐγὼ δ' εἰλόμην θάνατον.

ΙΣΜΗΝΗ.

Σοὶ τὸ προεῖπα, σὲ προειδοποίησα.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Σὺ καλῶς ταῦτα· ἄλλως δ' ἔκρινα ἐγώ.

ΙΣΜΗΝΗ.

545 Λοιπὸν τὸ σφάλμα ἴσον ἀμφοτέρων μας.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Θάρρει καὶ ζῆσον. Ἡ ψυχὴ μου πρὸ πολλοῦ  
ἀπέθανε, καὶ τοὺς νεκροὺς ὑπηρετεῖ.

ΚΡΕΩΝ.

Αἱ κόραι αὖται, λέγω, παρεφρόνησαν,  
ἢ μὲν ἀρτίως, ἢ δ' ἐκ πρώτης γενετῆς.

ΙΣΜΗΝΗ.

550 Ἄναξ, ὁ νοὺς δὲν ἐπιμέν' εἰς δυστυχεῖς  
ὡς κατ' ἀρχὰς θλαστάνει, ἀλλ' ἐξίσταται.

ΚΡΕΩΝ.

Καθὼς εἰς σέ, τὴν τοῖς κακοῖς συμπάσχουσαν.

ΙΣΜΗΝΗ.

Καὶ πῶς νὰ ζήσω μόνη, καὶ χωρὶς αὐτῆς ;

ΚΡΕΩΝ.

Αὐτὴ μὴ λέγε· Δὲν ὑπάρχει τοῦ λοιποῦ.

ΙΣΜΗΝΗ.

555 Καὶ θὰ φονεύσῃς τὴν μνηστῆν τοῦ τέκνου σου ;

ΚΡΕΩΝ.

Εὐκόλως ἄλλους ἔρωτας καλλιεργεῖ.

ΙΣΜΗΝΗ.

Οὐχὶ τοσοῦτον ἠρμολομένους πρόποτε.

ΚΡΕΩΝ.

κακὰς ἐγὼ γυναῖκας υἱεὶ στυγῶ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ὦ φίλταθ' Αἴμον, ὡς σ' ἀτιμάζει πατήρ.

ΚΡΕΩΝ.

ἄγαν γε λυπεῖς καὶ σὺ καὶ τὸ σὸν λέχος.

ΧΟΡΟΣ.

ἦ γὰρ στερήσεις τῆσδε τὸν σαυτοῦ γόνον;

ΚΡΕΩΝ.

Ἄιδης ὁ παύσων τούσδε τοὺς γάμους ἔφυ. 575

ΧΟΡΟΣ.

δεδογμέν', ὡς ἔοικε, τήνδε κατθανεῖν.

ΚΡΕΩΝ.

καὶ σοὶ γε κάμοί. μὴ τριβάς ἔτ', ἀλλὰ νιν  
κομίζετ' εἴσω, δμῶες· ἐκ δὲ τούδε χρῆ  
γυναῖκας εἶναι τάσδε, μὴδ' ἀνειμένας.  
φεύγουσι γὰρ τοὶ χοῖ θρασεῖς, ὅταν πέλας 580  
ἦδη τὸν Ἄιδην εἰσρωῶσι τοῦ βίου.

Σ Τ Α Σ Ι Μ Ο Ν Β'.

ΧΟΡΟΣ. (στροφὴ α.)

εὐδαίμονες οἷσι κακῶν ἄγευστος αἰών.  
οἷς γὰρ ἂν σεισθῆ θεόθεν δόμος, ἄτας  
οὐδὲν ἔλλειπει γενεὰς ἐπὶ πλῆθος ἔρπον· 585

ἴμοιον ὥσπερ ποντίας ἀλός  
οἶδμα, δυσπνόοις ὅταν  
Ἐρήσσησιν ἔρεβος ὕφαλον ἐπιδράμῃ πνοαῖς,  
κυλίνδει βυσσόθεν κελαινὰν 590

θίνα καὶ δυσάνεμον,  
στόμφ βρέμουσι δ' ἀντιπλήγες ἀκταί.

(ἀντιστροφὴ α.)

ἀρχαῖα τὰ Λαβδακιδᾶν οἰκῶν ὀρώμαι 593

ΚΡΕΩΝ.

Φοβοῦμαι κακὰς νύμφας διὰ τοὺς υἱούς.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

᾽ὦ φίλτατ' Αἴμων ! σ' ἀτιμάζει ὁ πατήρ !

ΚΡΕΩΝ,

560 ᾽ὦ ! μ' ἐνοχλεῖς εἰς ἄκρον, σὺ κ' οἱ γάμοι σου.

ΙΣΜΗΝΗ.

Καὶ θὰ χωρίσης τὸν υἱόν σου ἀπ' αὐτῆς ;

ΚΡΕΩΝ.

Ὁ Ἄδης θὰ χωρίσῃ τὸν δεσμὸν αὐτῶν.

ΙΣΜΗΝΗ,

Τὸν θάνατόν της, βλέπω ἀπεφάσισας.

ΚΡΕΩΝ.

Κ' ἐγὼ τὸ βλέπω ὡς καὶ σύ. Ἄλλ' ὕπαγε·

565 Ἀπάγετέ την, πρόσπολοι ! κ' εἰς τὸ ἐξῆς

Αὐτ' αἱ γυναῖκες μὴ ἐλεύθερ' ἔστωσαν.

Καὶ οἱ θρασεῖς ἐνδίδουσιν ὅταν ἰδοῦν

Τὸν Ἄδην ἤδη τῆς ζωῆς των γείτονα. (1)

ΧΟΡΟΣ (Κορυθαῖος βαρύνφωνος τοῦ α' Ἡμιχόρου.)

Μακάριος οὗ ἀμιγῆς κακῶν ὁ βίος.

578 Ὅταν οἶκον σεισῇ Θεὸς οὐδὲν λείπει

εἶδος κακῶν, γενεάς γενεῶν διέρπον.

(Ἡμιχόρος α. β. Μορογορία.)

Ὅμοίως ἂν δυσχεῖμεροι

κῦμα Θράκται πνοαὶ

ἐκ θαλασσίου βυθοῦ σκοτεινὸν ἀνάγωσι,

(Κορυθαῖος βαρύνφ. τοῦ α'. Ἡμιχόρου.)

575 τὴν τῶν ἀβύσσων ἄμμον κυλινδεῖ θολήν, καὶ στένουσαι

βροντῶσιν αἱ κυματοπλήγες ὄχθαι. (2)

(Κορυθαῖος βαρύνφ. τοῦ β'. Ἡμιχόρου.)

Εἰς τοὺς λαβδακείους ἀρχαίους οἴκους βλέπω Ἄρτιστρ. α.

(1) Ἡ Ἀντιγόνη καὶ Ἰσμήνη ἀπάγονται εἰς τὰ ἀνάκτορα.

(2) Συγχρόνος Ἡμίχ. α καὶ β. Μοροφ. «Ναὶ αἱ κυματοπλήγες ὄχθαι.»

(577) Λαβδακος, ὁ πατήρ τοῦ Λαίου, πατὴρ τοῦ Οἰδίπου.



πήματα φθιμένων ἐπὶ πήμασι πίπτοντ',  
οὐδ' ἀπαλλάσσει γενεὰν γένος, ἀλλ' ἐρείπει  
θεῶν τις, οὐδ' ἔχει λύσιν. 595

νῦν γὰρ ἐσχάτας ὑπέρ  
ρίζας τέτατο φάος ἐν Οἰδίπου δόμοις· 600  
κατ' αὖ νιν φοινία θεῶν τῶν  
νερτέρων ἀμᾶ κόνις,  
λόγου τ' ἄνοια καὶ φρενῶν ἐρινύς.

(στροφή β').

τεὰν, Ζεῦ, δύνασιν τίς ἀνδρῶν  
ὑπερβασία κατάσχοι; 605

τὰν οὐθ' ὕπνος αἰρεῖ ποθ' ὁ πάντ' ἀγήρω,  
οὐτ' ἀκάματοι θεῶν  
μῆνες, ἀγήρω δὲ χρόνῳ δυνάστας  
κατέχεις Ὀλύμπου  
μαρμαρόαισαν αἴγλαν. 610

τὸ τ' ἔπειτα καὶ τὸ μέλλον  
καὶ τὸ πρὶν ἐπαρκέσει  
νόμος ὄδ', οὐδ' ἐνέσπει  
θνατῶν βιότῳ πάμπολις ἐκτὸς ἄτας.

(ἀντιστροφή β').

ἅ γὰρ δὴ πολὺπλαγκτος ἐλπίς 615

πολλοῖς μὲν ὄνησις ἀνδρῶν,  
πολλοῖς δ' ἀπάτα κουφονύων ἐρώτων·  
εἰδότει δ' οὐδὲν ἔρπει,  
πρὶν πυρὶ θερμῷ πόδα τις προσαύσῃ.

σοφία γὰρ ἐκ του 620

κλεινὸν ἔπος πέφανται,  
τὸ κακὸν δοκεῖν ποτ' ἐσθλὸν  
τῷδ' ἔμμεν ὅτῳ φρένας  
θεὸς ἄγει πρὸς ἄταν·

παλαιά δεινὰ εἰς δεινὰ σωρευθέντα·  
οὐδὲ λύει γένος τὸ γένος, ἀλλὰ θεῶν τις τοὺς κατατρέχει ἀπηνῶς.

(*Ἡμιχորος α. καὶ β. Μοροφάρια*)

580

Ὡς καὶ τὴν ἐσχάτην  
τοῦ Οἰδιπίου κήπου ῥίζαν,  
τὴν θάλλουσαν εἰς φῶς,

(*Κορυφαῖος βαρῦφ. τοῦ β'. Ἡμιχόρου*).

κ' αὐτὴν τῶν νεκρικῶν Θεῶν θερίζ' ἢ φονικὴ κοπίς,  
ἄνοια λόγων, φρονημάτων Ἐρινύς. (1)

(*Ἡμιχ. α καὶ Ἡμιχ. β'.*)

585 Τὴν σὴν δύναμιν τίς, ὦ Ζεῦ, ἀνδρῶν ἀψήφως θ' ἀναστείλη;  
Στροφ. β'.

ἦν οὔτε δαμᾶ ὁ παντογῆρος ὕπνος,  
οὔτ' οἱ δρομαῖοι θεῖοι μῆνες.

Πλὴν δυνάστης ἀγήρωις, ἔχεις  
τοῦ Ὀλύμπου εἰς πάντα χρόνον τὸ λαμπρὸν κράτος.

590

Παρελθόν, παρὸν καὶ μέλλον  
κυβερνᾷ οὔτος ὁ νόμος ὁμοῦ.

(*Κορυφαῖος τοῦ α. Ἡμιχ. μόρος.*)

Δὲν διαρκεῖ τῶν θνητῶν ἡ ζωὴ  
πάμπλου ἀνευ βλάβης.

(*Ἡμιχ α καὶ β Μοροφ.*)

Δὲν διαρκεῖ τῶν θνητῶν ἡ ζωὴ

595

πάμπλου ἀνευ βλάβης.

(*Ἡμιχορ. α καὶ Ἡμιχορ. β'.*)

Ἡ ἀγχίστροφος εἶν' ἐλπίς εἰς πολλοὺς μὲν ὠφέλει' ἄνδρας,  
Ἄρτιστρο β'.

ἀλλὰ κ' εἰς πολλοὺς κούφον ἀπάτη πόθων.

Οὔτε προσέρπ' ἡμῖν τις γνῶσις,  
ὁ πούς ποῖν εἰς τὸ πῦρ ἐγγίσῃ.

600

Ἐν σοφίᾳ ἐρρέθη ἄξιον μνήμης ἔπος·

Τὸ κακὸν καλὸν πῶς φαίνεται  
ἐκείνω, ὃν ὁ Θεὸς θέλει νὰ ῥίψ' εἰς βλάβην.

(*Κορυφ. βαρῦφωρ. τοῦ Ἡμιχόρου*).

Ζῆ δ' οὐκ εἰς μακρὸν

(1) Συγχρόνως Ἡμιχ. α καὶ β. Μοροφ. «Κ' αὐτὴν θανάτου τέμνει  
φονικὴ κοπίς.»

(579) Δηλ. Ἡ τιμωρηθεῖσα γενεὰ δὲν ἀπαλλάττει τὴν μετ' αὐτὴν  
τῆς τιμωρίας. — (581) τὴν Ἀντιγόνην. — (584) Ἡ ἄνοια τῶν πα-  
ρατόλμων λόγων της. — (586) Τὰ πάντα γηράσκων.

πράσσει δ' ὀλιγοστόν χρόνον ἐκτός ἄτας. 625

ὄδε μὴν Αἴμων, παίδων τῶν σῶν  
 νέατον γέννημ'. ἄρ' ἀχνύμενος  
 τῆς μελλογάμου νύμφης  
 τάλιδος ἤκει μόρον Ἀντιγόνης,  
 ἀπάτας λεχέων ὑπεραλγῶν; 630

### ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ Β'.

#### ΚΡΕΩΝ.

τάχ' εἰσόμεσθα μάντεων ὑπέρτερον.  
 ὦ παῖ, τελείαν ψῆφον ἄρα μὴ κλύων  
 τῆς μελλονύμφου πατρὶ λυσσαίνων πάρεϊ;  
 ἢ σοὶ μὲν ἡμεῖς πανταχῆ δρώντες φίλοι;

#### ΑΙΜΩΝ.

πάτερ, σός εἰμι· καὶ σύ μοι γνώμας ἔχων 635  
 χρηστάς ἀπορθοῖς, αἷς ἔγωγ' ἐφέφομαι.  
 ἐμοὶ γὰρ οὐδεὶς ἀξίως ἔσται γάμος  
 μείζων φέρεσθαι σοῦ καλῶς ἡγουμένου.

#### ΚΡΕΩΝ.

οὕτω γὰρ, ὦ παῖ, χρὴ διὰ στέρνων ἔχειν,  
 γνώμης πατρῴας πάντ' ὀπισθεν ἐστάναι. 640

τούτου γὰρ οὐνεκ' ἄνδρες εὐχονται γονάς  
 κατηκόους φύσαντες ἐν δόμοις ἔχειν,  
 ὡς καὶ τὸν ἐχθρὸν ἀνταμύνωνται κακοῖς,  
 καὶ τὸν φίλον τιμῶσιν ἐξ ἴσου πατρί.

ὅστις δ' ἀνωφέλητα φιτῦει τέκνα, 645

τί τόνδ' ἂν εἴποις ἄλλο πλὴν αὐτῷ πόνους  
 φῦσαι, πολὺν δὲ τοῖσιν ἐχθροῖσιν γέλων;

μὴ νῦν ποτ', ὦ παῖ, τὰς φρένας γ' ὑφ' ἠδονῆς

γυναικὸς οὐνεκ' ἐκβάλης, εἰδὼς ὅτι

ψυχρὸν παραγάλλισμα τοῦτο γίγνεται, 650

γυνὴ κακῆ ζύνευνος ἐν δόμοις, τί γὰρ

χρόνον τις άνευ βλάβης.

- 605 Ζῆ δ' οὐκ εἰς μακρὸν  
χρόνον τις άνευ βλάβης.  
(Ἡμίχ. α. καὶ Ἡμίχ. β'.) (Λογαοιδιαιόν.)

Ἄλλ' ἰδοὺ καὶ ὁ Αἴμων, τῶν παίδων τῶν σῶν  
ὁ ἔσχατος γόνος. Ἐν θλίψει χωρεῖ  
ὑπὲρ τῆς δυστυχοῦς

- 610 μελλονύμφου αὐτοῦ Ἀντιγόνης ἀλγῶν,  
καὶ ὑπὲρ τῆς τοῦ λέχους χηρείας.

ΚΡΕΩΝ.

Μάντιν εὐθύς θ' ἀκούσωμεν ἀνώτερον.  
Γιέ, ἀκούσας τὴν τελείαν ψῆφόν μου  
περὶ τῆς μελλονύμφου λυσσῶν ἤλθες κατ' ἐμοῦ;

- 615 ἦ εἶμαι, ὅ,τι καὶ ἂν πράξω, φίλος σου;

ΑΙΜΩΝ.

Σὸς εἶμι, πάτερ, καὶ μὲ γνώμην ἔμφρονα  
Σὺ μ' ὀδηγεῖς, ἐγὼ δὲ ἔπομ' εὐπειθῶς.  
Οὐδὲ ὑπάρχει γάμος τις προτιμητὸς  
τῶν ἐδικῶν σου πατρικῶν ὀδηγιῶν.

ΚΡΕΩΝ.

- 620 Τοιοῦτον πρέπει φρόνημα νὰ ἔχης, παῖ·  
οὐδὲν τῆς γνώμης τοῦ πατρὸς νὰ προτιμᾷς.

Οἱ ἄνδρες διὰ τοῦτο τέκνα εὐχονται  
νὰ ἀποκτῶσιν εὐπειθῆ κ' ὑπήκοα,  
ὥστε κ' ἐχθροὺς διὰ κακῶν ν' ἀμύνωνται,

- 625 καὶ φίλους νὰ τιμῶσιν ἴσα τῷ πατρί.  
Ὅστις δ' υἱὸς ἀνωφελῶς ἐγέννησεν,  
ἀπέκτησε τί ἄλλο εἰμὴ θάσανον  
εἰς ἑαυτὸν, καὶ εἰς τοὺς ἐχθροὺς του γέλωτα ;  
Γιέ, μὴ πνίξῃς εἰς τὰς ἡδονὰς τὸν νοῦν

- 630 τοῦ γυναικείου ἔρωτος, ἀλλ' ἤξευρε  
ψυχρὸν πῶς εἶναι τοῦτο ἐναγκάλισμα  
τὸ τῆς κακῆς συζύγου ἐν τῷ οἴκῳ. Τίς

- γένοιτ' ἂν ἔλκος μεῖζον ἢ φίλος κακός ;  
ἀλλὰ πτύσας ὡσεὶ τὲ δυσμενῆ μέθεος  
τὴν παῖδ' ἐν Ἰαίδου τήνδε νυμφεύειν τινί.  
ἐπεὶ γὰρ αὐτὴν εἶλον ἐμφανῶς ἐγὼ  
πόλεως ἀπιστήσασαν ἐκ πάσης μόνην,  
ψευδῆ γ' ἔμαντόν οὐ καταστήσω πόλει,  
ἀλλὰ κτενῶ. πρὸς ταῦτ' ἀφυμνείτω Δία  
Ξυναμιον. εἰ γὰρ ἢ τά γ' ἐγγενῆ φύσει  
ἄκροσμα θρέψω, κάρτα τοὺς ἔξω γένους.  
ἐν τοῖς γὰρ οἰκείοισιν ὅστις ἔστ' ἀνὴρ  
χρηστός, φανεῖται καὶ πόλει δίκαιος ὢν.  
ὅστις δ' ὑπερβάς ἢ νόμους βιάζεται,  
ἢ τοῦπιτάσσειν τοῖς κρατοῦσιν ἐννοεῖ,  
οὐκ ἔστ' ἐπαίνου τοῦτον ἐξ ἐμοῦ τυχεῖν.  
ἀλλ' ὅν πόλις στήσειε, τοῦδε χρὴ κλύειν,  
καὶ σμικρὰ καὶ δίκαια καὶ τάναντία.  
καὶ τοῦτον ἂν τὸν ἄνδρα θαρσοῖην ἐγὼ  
καλῶς μὲν ἄρχειν, εὖ δ' ἂν ἄρχεσθαι θέλειν,  
δορὸς τ' ἂν ἐν χειμῶνι προστεταγμένον  
μένειν δίκαιον κάγαθόν παραστάτην.  
ἀναρχίας δὲ μεῖζον οὐκ ἔστιν κακόν.  
αὕτη πόλεις ὄλλυσιν, ἢ δ' ἀναστάτους  
οἴκους τίθησιν, ἢ δε σὺν μάχῃ δορὸς  
τροπὰς καταρρήγνυσι· τῶν δ' ὀρθουμένων  
σώζει τὰ πολλὰ σώμαθ' ἢ πειθαρχία.  
οὕτως ἀμυντέ' ἔστι τοῖς κοσμουμένοις,  
κοῦτοι γυναικὸς οὐδαμῶς ἤσσητέα.  
κρεῖσσον γὰρ, εἴπερ δεῖ, πρὸς ἄνδρὸς ἐκπεσεῖν,  
κοῦκ ἂν γυναικῶν ἤσσονες καλοίμεθ' ἂν.

ΧΟΡΟΣ.

ἡμῖν μὲν, εἰ μὴ τῷ χρόνῳ κεκλέμμεθα,  
λέγειν φρονούντως ὧν λέγεις δοκεῖς πέρι.



- μείζων πληγή τοῦ φίλου εἶναι τοῦ κακοῦ;  
Ἄλλὰ τὴν κόρην τὴν ἐχθρὰν ἀπόπτυσον  
635 νυμφίον ἄφες εἰς τὸν ἄδην νὰ εὕρῃ,  
Ἄφοῦ τὴν συνελάβομεν μόνην αὐτὴν  
τῶν πολιτῶν προδήλως ἀπιστήσασαν,  
δὲν θὰ θελήσω πρὸς τὴν πόλιν νὰ ψευθῶ.  
Θὰ τὴν φονεύσω. Δία τὸν συγγενικὸν  
640 ἄς ἐξυμνῇ. Ἄν ἀκοσμοῦντας παριδῶ  
τοὺς συγγενεῖς, τοὺς ξένους πῶς θὰ κυβερνῶ ;  
Ὅστις χρηστὸς ἐστὶ πρὸς τοὺς οἰκείους του,  
καὶ πρὸς τὴν πόλιν δίκαιος θεὰ φανῇ·  
ὅστις δὲ νόμους ἢ βιάζ' ἢ ἀθετῇ,  
645 ἢ νὰ προστάξῃ ἔννοσέ τοὺς ἄρχοντας,  
ἄς μὴ προσμῆνῃ ἔπαινον ἐκ μέρους μου.  
Ν' ἀκούωμεν τὸν ἀρχηγὸν τῆς πόλεως  
πρέπ' εἰς μικρὰ, κ' εἰς δίκαια, κ' εἰς ἄδिका·  
Τὸν ἄνδρα τὸν τοιοῦτον λέγω πεποιθῶς  
650 καλὸν καὶ ν' ἄρχῃ, καὶ νὰ ἄρχῃται καλὸν,  
καὶ ὅταν εἰς πολέμου θύελλαν ταχθῇ,  
ἀνδρεῖον στρατιώτην καὶ ἀτρόμητον.  
Οὐδὲν κακὸν τῇ ἀναρχία ὅμοιον·  
αὐτὴ τὰς πόλεις καταστρέφει, κ' ἔρημοὶ  
τοὺς οἴκους τῶν ἀνθρώπων, κ' εἰς πολεμικὰς  
τροπὰς στρατοὺς συντρίβει· τοὺς δ' ἐμμένοντας  
ἢ πειθαρχία σώζει καὶ διατηρεῖ.  
Οὕτω ν' ἀντέχουν χρεωστοῦν οἱ ἔμφορες,  
καὶ ὄχι νὰ νικῶνται ὑπὸ γυναικός.  
660 Ἄν πέσωμεν, καὶ ὑπὸ ἀνδρ' ἄς πέσωμεν.  
Ἄς μὴ φανῶμεν γυναικῶν κατώτεροι.

ΧΟΡΟΣ.

Τὰς φρένας μας τὸ γῆρας ἀν δὲν ἔκλεψεν,  
ὀρθῶς πῶς λέγεις ὅσα εἶπας κρίνομεν.

(639) Ὁ προστάτης τῆς συγγενείας (ξύναιμος).

ΑΙΜΩΝ.

- πάτερ, θεοὶ φύουσιν ἀνθρώποις φρένας,  
 πάντων ὅσ' ἐστὶ κτημάτων ὑπέρτατον. 585  
 ἐγὼ δ' ὅπως σὺ μὴ λέγεις ὀρθῶς τάδε,  
 οὔτ' ἂν δυναίμην μῆτ' ἐπιστάμην λέγειν·  
 γένοιτο μέντ' ἂν χιαντέρῳ καλῶς ἔχον.  
 σὺ δ' οὐ πέφυκας πάντα προσκοπεῖν, ὅσα  
 λέγει τις ἢ πράσσει τις ἢ ψέγειν ἔχει. 690  
 τὸ γὰρ σὸν ὄμμα δεινὸν ἀνδρὶ δημότῃ  
 λόγοις τοιούτοις, οἷς σὺ μὴ τέρπει κλύων·  
 ἐμοὶ δ' ἀκούειν ἔσθ' ὑπὸ σκότου τάδε,  
 τὴν παῖδα ταύτην οἷ' ὀδύρεται πόλις,  
 πασῶν γυναικῶν ὡς ἀναξιώτατη 695  
 κάκιστ' ἀπ' ἔργων εὐκλεεστάτων φθίνει·  
 ἥτις τὸν αὐτῆς αὐτάδελφον ἐν φοναίᾳ  
 πεπτῶτ' ἄθραπτον μῆθ' ὑπ' ὠμηστῶν κυνῶν  
 εἶασ' ὀλέσθαι μῆθ' ὑπ' οἰωνῶν τινός.  
 οὐχ ἦδε χρυσῆς ἀξία τιμῆς λαχεῖν ;  
 τοιάδ' ἐρεμνὴ σίγ' ἐπέρχεται φάτις. 700  
 ἐμοὶ δὲ σοῦ πράσσοντος εὐτυχῶς, πάτερ,  
 οὐκ ἔστιν οὐδὲν κτῆμα τιμιώτερον.  
 τί γὰρ πατρός θάλλοντος εὐκλείας τέκνοις  
 ἀγαλμα μείζον, ἢ τί πρὸς παιδῶν πατρί ;  
 μὴ νῦν ἐν ἦθος μοῦνον ἐν σαυτῷ φέρει, 705  
 ὡς φῆς σὺ, κούδεν ἄλλο, τοῦτ' ὀρθῶς ἔχειν.  
 ὅστις γὰρ αὐτός ἢ φρονεῖν μόνος δοκεῖ,  
 ἢ γλῶσσαν, ἦν οὐκ ἄλλος, ἢ ψυχὴν ἔχειν,  
 οὔτοι διαπτυχθέντες ὠφθησαν κενοί.  
 ἀλλ' ἀνδρα, κεῖ τις ἦ σοφός, τὸ μανθάνειν 710  
 πόλλ' αἰσχροὸν οὐδὲν καὶ τὸ μὴ τείνειν ἄγαν.  
 ὄρθς παρὰ ρείθροισι χειμάρροισι ὅσα  
 δένδρων ὑπέκει κλώνας ὡς ἐκσώζεται ;  
 τὰ δ' ἀντιτείνοντ' αὐτόπρεμν' ἀπόλλυται.

## ΑΙΜΩΝ.

- Πάτερ, τὰς φρένας οἱ Θεοὶ μᾶς ἔδοσαν,  
 665 ὑπέρτατον τῶν ἄλλων ὄλων δώρων των.  
 Ἐγὼ δὲ ὅτι δὲν ὠμίλησας ὀρθῶς  
 δὲν δύνῃμαι οὐδὲ ἤξούρω νὰ εἰπῶ.  
 Κ' ἑτέρα γνώμη ἴσως ἔχει πλὴν καλῶς.  
 Γιὸς σου, πρέπει νὰ προσέχω ὑπὲρ σοῦ  
 670 εἰς ὅσα λέγ' ἢ πράττει ἢ σὲ ψέγει τις·  
 διότι εἶναι τὸ σὸν βλέμμα φοβερὸν  
 πρὸς τοὺς λαλοῦντας ὅσα δὲν σὲ τέρπουσιν.  
 Ἐγὼ δ' ἐν σκότει νὰ ἀκούω δύνῃμαι  
 πῶς ἄλ' ἢ πόλις κλαίει τὴν νεάνιδα  
 675 ὅτι ἀδίκως, ὡς οὐδέποτε γυνή,  
 κατεδικάσθη διὰ πράξεις εὐκλεεῖς.  
 Τὸν ἀδελφόν της φονευθέντα, κείμενον  
 ἀτάφως, οὔτε ἔρμαιον ὦμων κυνῶν,  
 οὔτε ὀρνέων τὸν ἀφῆκε σπάρραγμα.  
 680 Μᾶλλον χρυσὴν δὲν ἤξιζε τιμὴν αὐτῆς;  
 Τοιαῦτα κρυφολέγει φήμη σκοτεινή.  
 Ἐγὼ δὲ, πάτερ, τῆς εὐημερίας σου  
 δὲν ἔχω ἄλλο κτῆμα τιμιώτερον.  
 Τίς δόξα τέκνοις μείζων θάλλοντος πατρὸς,  
 685 ἢ εἰς πατέρα, εὐτυχοῦντων τῶν υἱῶν ;  
 Μὴ μίαν μόνην ἔχε τὴν πεποίθησιν,  
 πῶς ὅ,τι λέγεις, κ' οὐδὲν ἄλλο εἶν' ὀρθόν·  
 Ὅσοι φρονοῦν πῶς μόνοι αὐτοὶ σκέπτονται,  
 πῶς ἔχουν ἢν οὐκ ἄλλος γλῶσσαν ἢ ψυχὴν,  
 690 ἐξελεγχθέντες οὔτοι, φαίνονται κενοί.  
 Δὲν εἶν' αἰσχρὸν οὐδὲ εἰς τὸν σοφώτερον  
 πολλὰ ν' ἀκούη, μὴ δειχθεῖς ἐπίμονος.  
 687 Εἰς ῥέυματα χειμάρων, βλέπεις ἰσάζοντα  
 τὰ δένδρα ὅσα κάμπτουσι τοὺς κλώνας τῶν,  
 695 τὰ δ' ἀντιτείνοντ' ἀνασπῶνται προῤῥίζα.

αὐτως δὲ ναὸς ὅστις ἐγκρατῆ πόδα  
 τείνας ὑπείκει μηδὲν, ὑπταίσις κάτω  
 στρέψας τὸ λοιπὸν σέλμασιν ναυτίλλεται.

ἀλλ' εἶκε θυμῷ καὶ μετástασιν δίδου.  
 γνώμη γὰρ εἴ τις κάπ' ἐμοῦ νεωτέρου  
 πρόσσεσι, φήμ' ἔγωγε προσθεύειν πολὺ  
 πῦναι τὸν ἄνδρα πάντ' ἐπιστήμης πλέων·  
 εἰ δ' οὖν, φιλεῖ γὰρ τοῦτο μὴ ταύτη ῥέπειν,  
 καὶ τῶν λεγόντων εὖ καλὸν τὸ μανθάνειν.

ΧΟΡΟΣ.

ἀναξ, σέ τ' εἰκὸς, εἴ τι καίριον λέγει,  
 μαθεῖν, σέ τ' αὖ τοῦδ'· εὖ γὰρ εἴρηται διπλῆ.

ΚΡΕΩΝ.

οἱ τηλικοῖδε καὶ διδασζόμεσθα δὴ  
 φρονεῖν πρὸς ἄνδρὸς τηλικουῶδε τὴν φύσιν;

ΑΙΜΩΝ.

μηδὲν τὸ μὴ δίκαιον· εἰ δ' ἐγὼ νέος,  
 οὐ τὸν χρόνον χρὴ μάλλον ἢ τὰ ῥαγα σκοπεῖν.

ΚΡΕΩΝ.

ἔργον γὰρ ἐστὶ τοὺς ἀκοσμοῦντας σέβειν;

ΑΙΜΩΝ.

οὐδ' ἂν κελεύσαιμ' εὐσεβεῖν εἰς τοὺς κακοῦς.

ΚΡΕΩΝ.

οὐχ ἦδε γὰρ τοιαῦδ' ἐπιλήπεται νόσῳ;

ΑΙΜΩΝ.

οὐ φησι Θήβης τῆσδ' ὀμόπτολις λεώς.

ΚΡΕΩΝ.

πόλις γὰρ ἡμῖν ἀμὲ χρὴ τάσσειν ἐρεῖ;

ΑΙΜΩΝ.

ὄρας τόδ' ὡς εἴρηκας ὡς ἄγαν νέος;

ΚΡΕΩΝ.

ἄλλω γὰρ ἢ μοι χρὴ γε τῆσδ' ἄρχειν χθονός;

Ὁμοίως καὶ ὁ πλοίου κυβερνήτης, ἂν  
τὸν πόδα τοῦ ἰστίου τείνας δὲν χαλᾷ,  
τὸ πλοῖον ἀνατρέπει θαλασσοπορῶν.

- Ἄλλ' ἔνδος, καὶ μετάβαλον τὴν φρένα σου·  
700 Φρονῶ δ', ἂν γνώμην ἔχουν κ' οἱ νεώτεροι,  
ὅτ' εἶναι τῶν ἀνδρῶν ὁ τελειότατος,  
ὁ ὢν ἀπάσης ἐπιστήμης ἔμπλεως.  
Ὅστις δ' οὐ τοῦτο, τὸ καὶ σπανιώτατον,  
καλὸν ν' ἀκούῃ τοὺς καλὸν τι λέγοντας.

ΧΟΡΟΣ.

- 705 Ἄκουσον, Ἄναξ, ἂν τι λέγῃ φρόνιμον·  
καὶ σὺ αὐτόν. Ἀμφότερ' εἶπατε ὀρθά.

ΚΡΕΩΝ.

Ἐὰν διδασθῶμεν εἰς τὴν ἡλικίαν μας  
ὑπὸ τοῦ νεανίσκου νὰ σκεπτῶμεθα ;

ΑΙΜΩΝ.

- Οὐδὲν κακόν. Ἐὰν δὲ νέος εἴμ' ἐγώ,  
710 μὴ πρὸς τὸν χρόνον, πρὸς τὰ ἔργ' ἀπόβλεψον.

ΚΡΕΩΝ.

Ἔργον σου εἶναι νὰ τιμᾷς τοὺς ἀπειθεῖς ;

ΑΙΜΩΝ.

Οὐδ' ἐγὼ θέλω πρὸς κακοὺς εὐσέβειαν.

ΚΡΕΩΝ.

Τοιαύτην νόσον μήπως αὐτὴ δὲν νοσεῖ ;

ΑΙΜΩΝ.

Ἄλλως δοξάζει τῶν Θεβαίων ὁ λαός.

ΚΡΕΩΝ.

- 715 Ἐὰν μὲ διδάξῃ ἡ πόλις πῶς νὰ κυβερνῶ ;

ΑΙΜΩΝ.

Τὸ βλέπεις, λέγων, πῶς λαλεῖς νεανικῶς ;

ΚΡΕΩΝ.

Εἰς τὴν γῆν ταύτην ἄλλος θ' ἄρχῃ παρ' ἐμέ ;

---

(697) Τὸ σχοινίον δι' οὗ τὸ ἰστίον εἶναι δεδεμένον.



ΑΙΜΩΝ.

πόλις γὰρ οὐκ ἔσθ' ἥτις ἀνδράς ἐσθ' ἐνός.

ΚΡΕΩΝ.

οὐ τοῦ κρατοῦντος ἡ πόλις νομίζεται;

ΑΙΜΩΝ.

καλῶς ἐρήμης γ' ἂν σὺ γῆς ἀρχαίς μόνος.

ΚΡΕΩΝ.

ὄδ', ὡς ἔοικε, τῇ γυναικὶ συμμαχεῖ.

740

ΑΙΜΩΝ.

εἶπερ γυνὴ σύ; σοῦ γὰρ οὖν προκίδομαι.

ΚΡΕΩΝ.

ὦ παγκάκιστε, διὰ δίκης ἰὼν πατρί.

ΑΙΜΩΝ.

οὐ γὰρ δίκαιά σ' ἐξαμαρτάνονθ' ὄρω.

ΚΡΕΩΝ.

ἀμαρτάνω γὰρ τὰς ἐμὰς ἀρχὰς σέβων;

ΑΙΜΩΝ.

οὐ γὰρ σέβεις, τιμὰς γε τὰς θεῶν πατῶν.

745

ΚΡΕΩΝ.

ὦ μιαρὸν ἦθος καὶ γυναικὸς ὕστερον!

ΑΙΜΩΝ.

οὐκ ἂν ἔλοις ἦσσω γε τῶν αἰσχροῶν ἐμέ.

ΚΡΕΩΝ.

ὁ γοῦν λόγος σοι πᾶς ὑπὲρ κείνης ὄδε.

ΑΙΜΩΝ.

καὶ σοῦ γε κάμου; καὶ θεῶν τῶν νεωτέρων.

ΚΡΕΩΝ.

ταύτην ποτ' οὐκ ἔσθ' ὡς ἔτι ζῶσαν γαμεῖς

750

ΑΙΜΩΝ.

ἦδ' οὖν θανεῖται καὶ θανοῦς' ὀλεῖ τινά.

ΚΡΕΩΝ.

ἦ κάπαπειλῶν ᾧδ' ἐπεξέσχει θρασύς;

ΑΙΜΩΝ.

Δὲν εἶν' αἱ πόλεις κτήματα ἑνὸς ἀνδρός.

ΚΡΕΩΝ.

Καὶ δὲν ἀνήκ' ἡ πόλις εἰς τὸν ἄρχοντα;

ΑΙΜΩΝ.

720 Καλῶς ἑρήμου πόλεως θά μοναρχῆς!

ΚΡΕΩΝ.

Μὲ τὴν γυναῖκα συμμαχεῖ αὐτός, θαρρῶ.

ΑΙΜΩΝ.

Γυνὴ ἂν εἶσαι ὅτι σοῦ προκίδομαι.

ΚΡΕΩΝ.

Ἦ κάκιστε, δικάζεις τὸν πατέρα σου;

ΑΙΜΩΝ.

Διότι σ' εἶδ' ἀδίκως ἀμαρτάνοντα.

ΚΡΕΩΝ.

725 Ἡμάρτησα τιμῶν τὴν ἐξουσίαν μου;

ΑΙΜΩΝ.

Δὲν τὴν τιμᾶς, τὰς τῶν Θεῶν τιμᾶς πατῶν.

ΚΡΕΩΝ.

Ἦ μιὰρὲ, ὦ χαῦνε δούλε γυναικῶν!

ΑΙΜΩΝ.

Πλὴν δὲν θά μ' εὖρης δούλον πράξεων αἰσχροῶν.

ΚΡΕΩΝ.

Ἦ πῆρ ἐκείνης εἶναι ὅλ' οἱ λόγοι σου.

ΑΙΜΩΝ.

730 Καὶ σοῦ, κ' ἐμοῦ, καὶ τῶν Θεῶν τῶν ὑπὸ γῆν.

ΚΡΕΩΝ.

Αὐτὴν μὴ ζῶσαν ἔλπιζε νὰ νυμφευθῆς.

ΑΙΜΩΝ.

Θεν' ἀποθάνη καὶ τις ἄλλος μετ' αὐτῆς.

ΚΡΕΩΝ.

Κατήντησας καὶ μέχρις ἀπειλῆς θρασύς!

ΑΙΜΩΝ.

τίς δ' ἔστ' ἀπειλή πρὸς κενὰς γνώμας λέγειν;

ΚΡΕΩΝ.

κλαίων φρενώσεις, ὧν φρενῶν αὐτὸς κενός.

ΑΙΜΩΝ.

εἰ μὴ πατὴρ ἦσθ', εἶπον ἂν σ' οὐκ εὖ φρονεῖν.

ΚΡΕΩΝ.

γυναικὸς ὧν δούλευμα, μὴ κώτιλλέ με.

756

ΑΙΜΩΝ.

βούλει λέγειν τι καὶ λέγων μηδὲν κλύειν;

ΚΡΕΩΝ.

ἄληθες; ἀλλ' οὐ τόνδ' Ὀλυμπον ἴσθ' ὅτι  
χαίρων ἐπὶ φόγοισι δεινάσεις ἐμέ.

ἄγετε τὸ μῖσος, ὡς κατ' ὄμματ' αὐτίκα  
παρόντι θνήσκη πλησία τῷ νυμφίῳ.

760

ΑΙΜΩΝ.

οὐ δῆτ' ἔμοιγε, τοῦτο μὴ δόξης ποτέ.

οὔθ' ἦδ' ὀλεῖται πλησία, σύ τ' οὐδαμὰ  
τοῦμὸν προσόψει κρατ' ἐν ὀφθαλμοῖς ὄρων,  
ὡς τοῖς θέλουσι τῶν φίλων μαινῆ ξυνών.

765

ΧΟΡΟΣ.

ἀνὴρ, ἀναξ, βέβηκεν ἐξ ὀργῆς ταχύς·  
νοῦς δ' ἔστι τηλικούτος ἀλγήσας βαρύς.

ΚΡΕΩΝ.

δράτω, φρονεῖτω μείζον ἢ κατ' ἀνδρ' ἰών·

τὰ δ' οὖν κόρα τάδ' οὐκ ἀπαλλάξει μόρου.

ΧΟΡΟΣ.

ἄμφω γὰρ αὐτὰ καὶ κατακτεῖναι νοεῖς;

770

ΚΡΕΩΝ.

οὐ τήν γε μὴ θιγοῦσαν· εὖ γὰρ οὖν λέγεις.

ΧΟΡΟΣ.

μόρφω δὲ ποίω καὶ σφε βουλεύει κταεῖν;

ΑΙΜΩΝ.

Πρὸς κενὴν γνώμην ἀπειλαὶ τί ὠφελούν ;

ΚΡΕΩΝ.

735 Κενὸς νοὸς σὺ, κλαίων, θὰ μοὶ δώσης νοῦν ;

ΑΙΜΩΝ.

Εἶσαι πατήρ μου, ἢ θὰ σ' ἔλεγ' ἄφρονα.

ΚΡΕΩΝ

᾽Ω γυναικὸς ἀνδράποδον, μὴ μ' ἐνοχλήεις.

ΑΙΜΩΝ.

Νὰ λέγῃς θέλεις, καὶ ν' ἀκούῃς παντελῶς.

ΚΡΕΩΝ.

Τῷ ὄντι λέγεις ; Ὅμως, μὰ τὸν Ὀλυμπον,

740 ὦ ὕβριστὰ, δὲν θὰ ὕβρισης καὶ ἐμέ.

Φέρετ' ἐδῶ καὶ κτείνετε τὴν ἐδελυράν,  
πρὸ ὀφθαλμῶν, πλησίον τοῦ νυμφίου της.

ΑΙΜΩΝ.

Οὐχί, ἐμπρός μου μὴ πιστεύσης πώποτε  
πῶς θ' ἀποθάνῃ, οὔτε ἀπὸ σήμερον

745 πῶς θὰ ἰδῆς τὸ πρόσωπόν μου τοῦ λοιποῦ.

Μαίνου δὲ μ' ὄσους φίλους σου σὲ στέργουσι (1).

ΧΟΡΟΣ (Ἡγεμόν.)

᾽Ω Βασιλεῦ, ἀπῆλθεν ἐξ ὀργῆς ταχύς.

ὁ νοῦς τῶν νέων εἶν', ὅταν πονῇ, βαρύς.

ΚΡΕΩΝ.

Φρονήσ' ἢ πράξῃ πλέον ἢ κατ' ἀνθρώπων,

750 ποτὲ δὲν θ' ἀπαλλάξῃ τῆς ποινῆς αὐτάς.

ΧΟΡΟΣ.

Νὰ τὰς φονεύσης ἀμφοτέρας ἐννοεῖς ;

ΚΡΕΩΝ.

Καλῶς τὸ εἶπας. Ὄχι τὴν μὴ πράξασαν.

ΧΟΡΟΣ.

Καὶ τίς ὁ τρόπος ἔσται τοῦ θανάτου της ;

(1) Ἀπέρχεται.

ΚΡΕΩΝ.

ἄγων, ἔρημος ἔνθ' ἂν ἦ βροτῶν στίβος,  
 κρύψω πετρώδει ζῶσαν ἐν κατώρυχι,  
 φορβῆς τοσοῦτον ὡς ἄγος μόνον προθείς, 775  
 ὅπως μίασμα πᾶσ' ὑπεκφύγη πόλις.  
 κάκει τὸν Αἰδὴν, ὃν μόνον σέβει θεῶν,  
 αἰτουμένη που τεύξεται τὸ μὴ θανεῖν,  
 ἢ γινώσεται γοῦν, ἀλλὰ τηνικαῦθ', ὅτι  
 πόνος περισσός ἐστι τὰν Αἰδοῦ σέβειν. 780

ΣΤΑΣΙΜΟΝΓ΄.

ΧΟΡΟΣ. (στροφῆ.)

Ἔρωσ ἀνίκατε μάχαν,  
 Ἔρωσ, ὃς ἐν κτήμασι πίπτεις,  
 ὃς ἐν μαλακαῖς παρειαῖς  
 νεάνιδος ἐννουχεύεις,  
 φοιτᾶς δ' ὑπερπόντιος ἐν τ' ἀγρονόμοις αὐλαῖς· 785  
 καὶ σ' οὔτ' ἀθανάτων φύξιμος οὐδεὶς  
 οὔθ' ἀμερίων ἔπ' ἀνθρώπων, ὁ δ' ἔχων μέμνηεν. 790  
 (ἀντιστροφῆ.)  
 σὺ καὶ δικαίων ἀδίκους  
 φρένας παρασπᾶς ἐπὶ λώβα·  
 σὺ καὶ τόδε νεῖκος ἀνδρῶν  
 ζύναιμον ἔχεις ταραῶσ·  
 νικᾷ δ' ἐναργῆς βλεφάρων ἡμερος εὐλέκτρον 795  
 νύμφας, τῶν μεγάλων πάρεδρος ἐν ἀρχαῖς  
 θεσμῶν ἄμαχος γὰρ ἐμπαίξει θεὸς Ἀφροδίτα.  
 νῦν δ' ἦδη γὰρ καυτὸς θεσμῶν 801  
 ἔξω φέρομαι τὰ δ' ὄρων, ἴσχειν δ'  
 οὐκέτι πηγᾶς δύναμαι δακρῶν,  
 781—790. 791—800.



ΚΡΕΩΝ.

- Εἰς τόπον θέλω φέρων ἔρημον αὐτὴν  
 755 τὴν θάψει ζῶσαν εἰς πετρῶδες ὄρυγμα,  
 τροφὴν προσθεῖς ὀπόση μόνον ὄσιον,  
 ἴν' ἀποφύγῃ ἡ πόλις μας τὸ μίασμα.  
 Ἐκεῖ τὸν Ἄδην, μόνον ὃν τιμᾶ Θεὸν,  
 προσευχομένη, τοῦ θανάτου ἄς σωθῆ,  
 760 ἢ ἄς γνωρίσῃ, πλὴν ἐξώρας, περιττός  
 πῶς εἶναι κόπος τοὺς ἐν Ἄδου νὰ τιμᾶ (1).

ΧΟΡΟΣ (Ἡμίχ. α.)

- Ἔρωσ, ἀνίκητος ἐν μάχαις, σὺ, Στρ. α.  
 ὅστις κ' εἰς κτήματα πίπτεις,  
 καὶ εἰς παρθένου καλῆς μαλακὰς παρεϊὰς φωλεύεις,  
 765 ὑπερπόντιος δὲ φοιτᾶς,  
 καὶ εἰς ἀγρῶν αὐλάς·  
 Σὲ δὲ οὔτε Θεῶν, οὔτ' ἐφημέρων  
 τις φεύγει ποτὲ ἀνθρώπων. Μαινεται δ' ὅστις σ' ἔχει  
 (Ἡμίχ. β.)

- Σὺ καὶ δικαίων φρένα εἰς ἄδικα, Ἀντίστρ. α.  
 πρὸς θλάβην, παραφέρεις,  
 καὶ σὺ τὴν ἔριν αὐτὴν, ἔριν ὀμαιμον, συνταράττεις.  
 Βλεφάρων μέγας δὲ νικᾶ  
 νύμφης ἐρατεινῆς  
 πόθος, ὃ ἐν ἀρχῇ τῶν μεγάλων πάρεδρος  
 775 θεσμῶν. Ἀμαχος δὲ μ' αὐτοὺς ἡ θεὰ Ἀφροδίτη παίζει. (1)  
 (Ἡμίχ. α καὶ β, μονοφωνία).

Πλὴν φέρομαι ἤδη κ' ἐγὼ τῶν θεσμῶν  
 ἐκτός, οὔτε νὰ στήσω τὸ δάκρυ ἡμπορῶ  
 τὸ βέρον, ἐνῶ τὴν ἀθλίαν αὐτὴν

(1) Ἀπέρχεται.

(763). Ὅτι ὑπάρχει καὶ κτημάτων ἔρωσ. — (766) Ὁ ἔρωσ φθάνει καὶ εἰς τὰς ἀγροτικὰς αὐλάς ἢ καλύβας. — (771) Συνταράττεις ἔριν, ἦτοι αἶρεις ἔριν. — (772) Μέγας πόθος, ἀνήκων (κατοικῶν) εἰς τὰ θλέφαρα τῆς νύμφης, νικᾶ. Ὁ δὲ πόθος οὗτος εἶναι συμπάρεδρος τῶν μεγάλων θεσμῶν τῆς πλάσεως καὶ συντηρήσεως τοῦ παντός.

(1) Προσάγεται ἡ Ἀντιγόνη ὑπὸ θεραπόντων.

τὸν παγκοίταν ὄθ' ὄρω θάλαμον  
τήνδ' Ἀντιγόνην ἀνύτουσαν.

805

Κομμὸς α΄.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ. (στροφή α΄.)

ὄρατ' ἔμ', ὦ γὰς πατρίας πολῖται,  
τὰν νεάταν ὁδὸν  
στείχουσιν, νεάτον δὲ φέγγος  
λεύσσοσαν ἀελίου,  
κούποτ' αὖθις· ἀλλὰ μ' ὁ παγκοίτας Ἴιδας  
ζῶσαν ἄγει

810

τὰν Ἀχέροντος  
ἀκτὰν, οὐθ' ὑμεναίων  
ἔγκληρον, οὐτ' ἐπινυμφιδίος πῶ μέ τις ὕμνος  
ὑμνησεν, ἀλλ' Ἀχέροντι νυμφεύσω.

816

ΧΟΡΟΣ.

οὐκοῦν κλεινὴ καὶ ἔπαινον ἔχουσ'  
ἔς τὸδ' ἀπέρχει κεύθων, νεκύων,  
οὔτε φθινάσιν πληγείσα νόσοις  
οὔτε ξιφέων ἐπίχειρα λαχοῦσ',  
ἀλλ' αὐτόνομος ζῶσα μόνη δὴ  
θνατῶν Ἄϊδαν καταβήσει.

820

ΑΝΤΙΓΟΝΗ. (ἀντιστροφή α΄.)

ἤκουσα δὴ λυγροτάταν ὀλέσθαι  
τὰν Φρυγίαν ξέναν  
Ταντάλου Σιπύλῳ πρὸς ἄκρῳ,  
τὰν κισσὸς ὡς ἀτενῆς  
πετραία θλάστα δάμασεν, καὶ νιν ὄμβρω ταχομέναν,

825

806—816. 823—833,

Ἀντιγόνην βαδίζουσαν βλέπω ἐκεῖ  
780 πρὸς τὴν κλίνην αὐτῆς τὴν ὑστάτην.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Ἰδέτε μ', ὦ σύνοικοι ταύτης τῆς γῆς, Στρ. β.

πῶς τὴν ἐσχάτην ὁδὸν  
πατῶ, τοῦ ἡλίου πῶς  
προσβλέπω τὸ ἔσχατον φῶς,

785 οὐχὶ δ' ἔτι. Ζῶσαν δ' ὁ παγκοίτης  
Ἄδης μ' ἄγ' εἰς τὰς ἀκτὰς  
τὰς τοῦ Ἀχέροντος, ὅτε  
ὑμεναίου πεῖραν λαβοῦσαν (πρὸς μουσικήν)  
οὔτε ποτὲ νύμφης μ' ἐψάλησαν ὕμνοι.

790 Τὸν Ἀχέροντα δ' ἔχω νυμφίον.

ΧΟΡΟΣ (Ἡμίχ. α. καὶ β, μαυροφωρ.)

Ἐπαίων ἀξία καὶ ἔνδοξος σὺ,  
κατέρχ' εἰς τὰς μαύρας μονὰς τῶν νεκρῶν,  
οὐδ' εἰς φθείρουσαν νόσον ἐνδοῦσα τιναῖ,  
οὐδὲ θῦμα πεσοῦσα εἰς ξίφος ὀξύ,

795 ἀλλ' αὐτόγνωμος, μόνη τῶν ἄλλων θνητῶν,  
ζῶσα σὺ καταβαίνεις εἰς ἄδου.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Τὸν ὄλεθρον ἤκουσα τῆς δυστυχοῦς (Ἀντίστρ. β.)

ξένης, τῆς ἐκ Φρυγῶν

Τανταλίδος πρὸς Σίπυλον

800 ἄκρον, ἦν ὡς ἔρπων κισσὸς

πετρῶν περιδέει βλαστός·

τὴν τήκει δὲ ὄμβρος ἐκεῖ, (πρὸς μουσικήν)

ὡς λέγ' ἡ φήμη.

(775) Ἡ Ἀφροδίτη ἀκαταμάχητος παίζει μὲ τοὺς θεσμούς.—(785) Δὲν θὰ τὸ ἰδῶ πλέον. — (789) Τὸ ἀνακόλουθον σχῆμα κατὰ τὸ ἀρχαῖον κείμενον.

(799) Ἐννοεῖ τὴν ὑπὸ τῶν Θεῶν ἀπολιθωθείσαν Νιόβην, γυναῖκα τοῦ Ἀμφίονος, ξένην δὲ τὴν Θέτιν, διότι ἦτο θυγάτηρ τοῦ Ταντάλου. Φρυγίαν δὲ τὴν λέγει διότι ὁ Σίπυλος ἐθεωρεῖτο ἐνίστοε ὡς τῆς Φρυγίας ἀντὶ τῆς Λυδίας.

ὡς φάτις ἀνδρῶν,  
χιῶν τ' οὐδαμὰ λείπει, 830  
τάκει θ' ὑπ' ὄφρυσι παγκλαύτους δειράδας· ἄ με  
δαίμων ὁμοιοτάταν κατευνάξει.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλὰ θεός τοι καὶ θεογεννής,  
ἡμεῖς δὲ βροτοὶ καὶ θνητογενεῖς. 835  
καίτοι φθιμένῳ τοῖς ἰσοθέοις  
ἔγκληρα λαχεῖν μέγ' ἀκούσαι,  
ζῶσαν καὶ ἔπειτα θανοῦσαν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ. (Στροφή β'.)

οἴμοι! γελῶμαι. τί με, πρὸς θεῶν πατρώων, 838  
οὐκ ὀλομέναν ὑβρίζεις, 840  
ἀλλ' ἐπίφαντον;  
ὦ πόλις, ὦ πόλεως  
παλυκτῆμονες ἄνδρες·  
ἰὼ Διρκαῖαι κοῆναι Θήβας τ'  
εὐαρμάτου ἄλσος! ἔμπας 845  
ξυμμάρτυρας ἕμμ' ἐπικτῶμαι,  
οἷα φίλων ἀκλαυτος, οἷοις νόμοις  
πρὸς ἔργμα τυμβόχωστον ἔρχομαι τάφου ποταινίου·  
ἰὼ δύστανος! 850  
οὔτ' ἐν βροτοῖσιν οὔτε ἐν νεκροῖσιν  
μέτοικος, οὐ ζῶσιν, οὐ θανοῦσιν.

ΧΟΡΟΣ.

προβᾶσ' ἐπ' ἔσχατον θράσους  
ὑψηλὸν ἐς Δίκας βάθρον  
προσέπεσες, ὦ τέκνον, πολὺ. 855  
πατρῶον δ' ἐκτίνεις τιν' ἄθλον.

838—856. 857—875.

- 805 Χιών δ' οὔ ποτ' ἔλλειπει. Ἐκ δὲ  
παγκλαύστων βλεφάρων σπονδὴ  
βρέχει τὸν κόλπον τῆς.  
ὧς αὐτὴν μὲ φρονεῖε ὁ δαίμων. (ἄνευ μουσικῆς)

088 ΧΟΡΟΣ (Ἡμίχ. α καὶ β, μονοφωνία).

Ἄλλ' ἐκείνη μὲν ἦν Θεὰ ἐκ Θεῶν,  
ἡμεῖς δὲ θνητοὶ θνητῶν παῖδες ἐσμέν.

- 810 Ἄλλὰ καὶ τῷ θνήσκοντι δόξα ἐστὶ  
να λάβ' ἰσόθεον μοῖραν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Φεῦ! σκώπτομαι! ὦ, πρὸς Θεῶν πατρώων, πρὸς τί  
(Στρ. γ.)

078 μ' ὑβρίζεις οὐχὶ ἀθλίαν,  
ἀλλ' εὐκλεᾶ, ὦ

- 815 πόλις, ὦ πόλεως  
πολυκτήμονες ἄνδρες,  
οὐαί,

Διρκαῖαι κρῆναι ἄλσος

Θηβῶν εὐαρμάτων, πάντας

578 ὑμᾶς ἐπιμάρτυρας κράζω,

- 820 ὅποῖαν, ποῖοι νόμοι, πῶς ἄκλαυστον

μὲ φέρουν φίλων πρὸς τυμβῆρες ὄρυγμα κενοφανές.

Οὐαὶ ἀθλίαν,

οὔτε θνητὴν, οὔτε θανούσαν,

οὐ σύνοικον ζῶσιν, οὔτε νεκροῖς.

088 ΧΟΡΟΣ. (Ἡμίχ. α καὶ β μονοφ.)

- 825 Εἰς θράσους φθάσα τὸ ἔσχατον,

εἰς τῆς δίκης βάθρον ὑψηλόν,

ὦ τέκνον, ἔπεσας πολὺ.

Πατρῶον σφάλμα τι πληρώνεις.

(813) Θεωρεῖ ὡς ὑβριν ὅτι τὴν λέγει εὐκλεᾶ καὶ ὄχι ἀθλίαν.

(821) Ἄκλαυστον (ὑπὸ) φίλων. — (826) Ὑψηλὸν βάθρον δίκης, διότι θάψασα τὸν ἀδελφόν τῆς ἔπραξεν ἐνόδικως.



ANTIGONH. (ἀντίστροφῇ β'.)

ἔψαυσας ἀλγεινοτάτας ἐμοὶ μερίμνας,  
πατὴρὸς τριπόλιστον οἴκτον  
τοῦ τε πρόπαντος  
ἀμετέρου πότμου 860

κλεινοῖς Λαβδακίδαισιν.  
ὦ ματρῶναι λέκτρων ἄται !  
κοιμημάτων' αὐτογέννητ'  
ἐμῷ πατρὶ δυσμόρου ματρός 865

οἴων ἐγὼ ποθ' ἄταλαίφρων ἔσυν.  
πρὸς οὓς ἀραῖος ἄγαμος ἄδ' ἐγὼ μέτοιχος ἔρχομαι.  
ὦ δυσπότημων  
κασίγνητε γάμων κυρήσας ! 870  
θανῶν ἔτ' οὔσαν κατήναρές με.

ΧΟΡΟΣ.

σέβειν μὲν εὐσέβειά τις,  
κράτος δ' ἄτω κράτος μέλει  
παραβατὸν οὐδαμῆ πέλει.  
σὲ δ' αὐτόγνωτος ὦλεσ' ὄργα. 875

ANTIGONH. (ἐπαθδός.)

ἄκλαυτος, ἄφιλος, ἀνυμέναιος  
ταλαίφρων ἄγομαι τάνδ' ἐτοίμαν ὁδόν·  
οὐκέτι μοι τόδε λαμπάδος ἱερὸν ὄμμα  
θέμις ὄραν ταλαίνα 880  
τὸν δ' ἐμὸν πότμον ἀδάκρυτον οὐδεὶς φιλῶν στεναρίζει.

ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ Δ'.

ΚΡΕΩΝ.

ἄρ' ἴστ', ἀοιδὰς καὶ γόους πρὸ τοῦ θανεῖν,  
ὥς οὐδ' ἂν εἷς παύσαιτ' ἂν, εἰ χρεῖη λέγεις;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Μερίμνας διήγειρας ἀλγεινάς ἐντός μου, *Ἀντιστρ. γ'.*  
 830 πατρός τρισεγγίστας θλίψεις,  
 τὸν τῶν ἐνδόξων Λαβδακιδῶν κοινὸν  
 ἀνεπόλησας πόνον.

Οὐαὶ  
 ἀραὶ μητρῶν γάμων,  
 835 δεσμοὶ αὐτογέννητοι ἐμοῦ  
 πατρός τῆ δυσμόρφῃ μητρί μου,  
 ἐξ ὧν ἐγὼ ἐτέχθην ἡ δύστηνος,  
 πρὸς οὓς δὲ ἄγαμος, ἀραία μέτοιχος ἀπέρχομαι!

Οὐαὶ διστήνων  
 840 λαχῶν, αὐτάδελφέ μου, γάμων,  
 καὶ νῦν θανῶν, ζῶσαν μὲ φονεύεις.

ΧΟΡΟΣ (Ἡμέχ. α, καὶ β μοιροφωνία).

Τὸ νεκροῦς σέβεισθ' εὐσεβές.  
 Τὸ κράτος τῶν κρατούντων πλὴν  
 εἰς οὐδέν' ἀρμόζει ν' ἀψηφᾶ,  
 845 Σὲ δ' ὄργῃ φθείρει αὐτογιώμων.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Ἄκλαυστος, ἀφίλος, ἀνυμφος, *Ἐπφδ.*  
 χωρῶ, τάλαινα. Ὁ δρόμος εἰν' ἔτοιμος.  
 Οὔτε τῆς θείας λαμπάδος τὸ φῶς  
 850 θὰ ἰδῶ ἢ πολυτλήμων πλέον,  
 οὔτε δὲ φίλος στενάξει  
 τ' ἀδάκρυτά μου πάθῃ.

ΚΡΕΩΝ (πρὸ ὀλίγου εἰσελθών.)

Ῥῆδὰς καὶ γόους ἂν νὰ παύσῃ θέλετε  
 πρὶν ν' ἀποθάνῃ, δὲν θὰ παύσῃ πώποτε.

(835) Ὁ αὐτὸς ἢ μήτηρ τῆς ἐνουμφεύθη τὸν ὄν ἐγέννησε.— (838) Πρὸς οὓς, τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα.— (840) Τῶν τῆς θυγατρὸς τοῦ Ἀδράστου, ἐξ ὧν προέκυψεν ἡ κατὰ Θεβῶν ἐκστρατεία.— (845) Τῆν ἐδικήν τῆς ὄργῃν.

οὐκ ἄξεθ' ὡς τάχιστα, καὶ κατηρεφεῖ 885  
 τύμβῳ περιπτύξαντες, ὡς εἴρηξ' ἐγὼ  
 ἄφετε μόνην ἔρημον, εἴτε χρῆ θανεῖν  
 εἴτ' ἐν τοιαύτῃ ζῶσα τυμβεύειν στέγη·  
 ἡμεῖς γὰρ ἄγνοι τοῦπὶ τήνδε τὴν κόρη·  
 μετοικίας δ' οὖν τῆς ἄνω στερήσεται. 890

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ὦ τύμβος, ὦ νυμφεῖον, ὦ κατασκαφῆς  
 οἴκησις αἰφρουργος, οἷ πορεύομαι  
 πρὸς τοὺς ἐμαυτῆς, ὧν ἀριθμὸν ἐν νεκροῖς  
 πλεῖστον δεδέκται Φερσέφασσ' ὀλωλότων·  
 ὧν λοισθία ἴγῳ καὶ κάχιστα δὴ μακροῦ 895  
 κάτειμι, πρὶν μοι μοῖραν ἐξήκειν βίου.  
 ἐλθοῦσα μέντοι κάρτ' ἐν ἐλπίσιν τρέφω  
 φίλη μὲν ἦξειν πατρὶ, προσφιλῆς δὲ σοί,  
 μῆτερ, φίλη δὲ σοί, κασίγνητον κάρα·  
 ἐπεὶ θανόντας αὐτόχειρ ὑμᾶς ἐγὼ 900  
 ἔλουσα κάχόσμησα κάπιτυμβίους  
 χάς ἔδωκα. νῦν δὲ, Πολύνεικες, τὸ σὸν  
 δέμας περιστέλλουσα τοιάδ' ἄρνευμαι·  
 καὶ τοι σ' ἐγὼ τίμησα τοῖς φρονοῦσιν εὖ.  
 οὐ γάρ ποτ', οὔτ' ἂν εἰ τέκνων μήτηρ ἔφυγ, 905  
 οὔτ' εἰ πόσις μοι κατθανὼν ἐτήκετο,  
 βία πολιτῶν τόνδ' ἂν ἠρόμην πόνον.  
 τίνος νόμου δὴ ταῦτα πρὸς χάριν λέγω ;  
 πόσις μὲν ἂν μοι κατθανόντος ἄλλος ἦν,  
 καὶ παῖς ἀπ' ἄλλου φωτός, εἰ τοῦδ' ἤμπλακον, 910  
 μητρὸς δ' ἐν Αἴδου καὶ πατρὸς κεκευθότων  
 οὐκ ἔστ' ἀδελφὸς ὅστις ἂν βλάστοι ποτέ.  
 τοιῶδε μέντοι σ' ἐκπροτιμήσασ' ἐγὼ  
 νόμῳ, Κρέοντι ταῦτ' ἔδοξ' ἀμαρτάνειν

- 855 **Βυθιάσατέ την τάφον, ὡς διέταξα,**  
ἔρημον, μόνην, ν' ἀποθάνῃ ἢ νὰ ζῆ  
ὑπὸ τοιαύτην στέγην ὑποχθόνιον.  
Διότ' ἡμεῖς ἀγνοῖ πρὸς ταύτην εἴμεθα.  
τῆς δ' ἄνω μετοικίας θενὰ στερηθῆ. (Ἀποσύρεται).

ΛΗΤΙΓΟΝΗ.

- 860 ὦ τάφος, σκοτεινὴ παστὰς, αἰίφρουρον  
κατόρυγμα, τὴν σὴν ὁδὸν πορεύομαι,  
πρὸς τοὺς ἐμοὺς φιλτάτους, ὧν πολυπληθεῖς  
ἢ Περσεφόνῃ ἐν νεκροῖς ἐδέξατο.  
Ἐγὼ δ' ἐσχάτη πάντων, δυστυχέστατα  
865 κατέρχομαι, πρὶν πληρωθῆ ἡ μοῖρά μου.  
Τρέφω δ' ἐλπίδας ὅτι φίλη ἔρχομαι  
πρὸς τὸν πατέρα, προσφυλῆς δὲ καὶ πρὸς σέ,  
ὦ μῆτερ, κ' εἰς σέ φίλη, ὦ αὐτάδελφε,  
διότι μὲ τὰς χεῖράς μου, ἐκπνεύσαντας,  
870 σᾶς ἔλουσα, κ' ἐκόσμησα, κ' ἐπέχυσα  
χοὰς ἐπικηδείους καὶ, Πολύνεικες,  
σ' ἐκλήδευσα, καὶ οὕτως ἀνταμείβομαι,  
ἂν κ' ἐπαινοῦν τὴν πράξιν μου οἱ ἔμφρονες.  
Οὔτε ἂν ἤμην τέκνων μήτηρ, οὔτε ἂν  
875 ἀποθανῶν ὁ σύζυγός μου ἔκειτο,  
ἠψήφουν τῶν συμπολιτῶν τὴν θέλησιν.  
Λέγω δ' αὐτὰ, κ' εἰς τίνα νόμον ἀφορῶ;  
Χηρεύσασα, ἀνδρ' ἄλλον θὰ ἐλάβανον,  
καὶ παιδάς ἄλλους θεν' ἀπέκτων ἐξ αὐτοῦ.  
880 Ἄλλ' ὅταν νεκροὶ κείνται μήτηρ καὶ πατήρ,  
ἀδελφὸς ἄλλος δὲν βλαστάνει δι' ἐμέ.  
Κατὰ τὸν νόμον τοῦτον σ' ἐπροτίμησα,  
κ' ἐφάνην εἰς τὸν Κρέοντα πῶς ἀσεβῶ,

(878) Ἰδ. Ἡρόδ. Γ. 419.

καὶ δεινὰ τολμᾶν, ὦ κασίγνητον κέρα. 915

καὶ νῦν ἄγει με διὰ χερῶν οὔτω λαβῶν  
ἄλεκτρον, ἀνυμέναιον, οὔτε του γάμου  
μέρος λαχοῦσαν, οὔτε παιδείου τροφῆς·  
ἀλλ' ὦδ' ἔρημος πρὸς φίλων ἢ δῦσμορος  
ζῶσ' ἐς θανόντων ἔρχομαι κατασκαφάς. 920

ποῖαν παρεξελθοῦσα δαιμόνων δίκην ;  
τί χρή με τὴν δῦστηνον εἰς θεοὺς ἔτι  
βλέπειν ; τίς αὐδᾶν ζυμμάχων ; ἐπεὶ γε δὴ  
τὴν δυσσέβειαν εὐσεβοῦς ἐκτησάμην.

ἀλλ' εἰ μὲν οὖν τάδ' ἐστὶν ἐν θεοῖς καλὰ 925  
παθόντες ἂν ζυγγοῦμεν ἡμαρτηκότες·  
εἰ δ' οἶδ' ἁμαρτάνουσι, μὴ πλείω κακὰ  
πάθοιεν ἢ καὶ δρωσιν ἐκδίκως ἐμέ.

ΧΟΡΟΣ.

ἔτι τῶν αὐτῶν ἀνέμων αὐταὶ  
ψυχῆς ῥίπται τήνδε γ' ἔχουσιν. 930

ΚΡΕΩΝ.

τοιγὰρ τούτων τοῖσιν ἄγουσιν  
κλαύμαθ' ὑπάρξει βραδυτῆτος ὕπερ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

οἴμοι ! θανάτου τοῦτ' ἐγγυτάτω  
τοῦπος ἀφίεται.

ΧΟΡΟΣ.

θαρσεῖν οὐδὲν παραμυθοῦμαι 935  
μὴ οὐ τάδε ταύτη κατακυροῦσθαι.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ὦ γῆς Θήβης ἄστρῳ πατρῶον  
καὶ θεοὶ προγενεῖς,  
ἄγομαι δὴ γὼ κοῦκέτι μέλλω.  
λεύσσετε, Θήβης οἱ κοιρανίδαί, 940  
τὴν βασιλίδα μούνην λοιπήν,



- δεινὰ τολμῶσα, ᾧ φιλτάτη κεφαλή !  
885 καὶ μ' ἀναρπάζει, καὶ μὲ φέρει ἄγαμον,  
μὲ φέρει ἀνυμέναιον, χωρὶς ποτὲ  
νυμφίον νὰ γνωρίσω ἢ παιδὸς τροφήν·  
καὶ μόνη, φίλων ἔρημος, ἢ δύσμοιρος,  
ἔρχομαι ζῶσα εἰς νεκρῶν κατασκαφάς !  
890 τῶν Θεῶν ποῖον παραβάσα θέσπισμα ;  
Πλὴν οἶμοι ! τὰς ἐλπίδας τί πρὸς τοὺς Θεοὺς  
ἀκόμη στρέφω ; τί συμμάχους τοὺς ζητῶ,  
ἂν εὐσεβοῦσα κτείνωμαι ὡς ἀσεβής ;  
Ἄλλ' ἐὰν ταῦτ' ἀρέσκωσιν εἰς τοὺς Θεοὺς,  
805 ἅς πάθ', ὁμολογοῦσα ὅτι ἤμαρτον.  
Ἄν δ' οὔτοι ἀμαρτάνωσι, χειρότερα  
ἂφ' ὅσα μ' ἀδικοῦσι δὲν τοῖς εὐχομαι.

(Προχαραεῖ ὁ Κρέων.)

ΧΟΡΟΣ (Ἑγεμών.)

Τῶν ἰδίων ἀνέμων εἰσέτι ῥίπαι  
μετὰ βίας κινουῦσιν αὐτῆς τὴν ψυχὴν.

ΚΡΕΩΝ.

- 900 Διὰ τοῦτο, αὐτοὶ οἱ βραδεῖς ὀδηγοὶ  
στεναγμῶν καὶ δακρύων θὰ λάβουν μισθόν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Τῆς στιγμῆς τοῦ θανάτου, φεῦ ! γείτων ἐστὶν  
οὗτος ὁ λόγος.

ΚΡΕΩΝ.

- Μὴ θάρρει μὴδ' ἔλπιζε ὅτι εὐθὺς  
905 δὲν θὰ λάβωσι κῦρος οἱ λόγοι αὐτοί.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Ἦ πάτριον ἄστου τῆς γῆς τῶν Θεῶν,  
καὶ πατρῷοι Θεοί,

ἰδοὺ ἄγομαι, οὔτε μοὶ μένουσιν σιγμαί.  
τῶν Θεῶν ἡγεμόνες, ἰδέτε μ' ἐδῶ,

- 910 τὴν ἐσχάτην λοιπὴν βασιλίδα ὑμῶν,

οἷα πρὸς οἷων ἀνδρῶν πάσχω,  
τὴν εὐσεβίαν σεβίσασα.

### ΣΤΑΣΙΜΟΝ Δ'.

ΧΟΡΟΣ. (στροφή α.)

ἔτλα καὶ Δανάης οὐράνιον φῶς  
ἀλλάξαι δέμας ἐν χαλκοδέτοις αὐλαῖς· 945  
κρυπτομένα δ' ἐν τυμβήρει θαλάμῳ κατεζεύχθη·  
καίτοι καὶ γενεᾶ τίμιος, ὦ παῖ παῖ,  
καὶ Ζηνὸς ταμιεύεσκε γονὰς χρυσορύτους. 950  
ἀλλ' ἄ μοιριδία τις δύνασις δεινά·  
οὔτ' ἂν νιν ὄλθος οὔτ' Ἄρης, οὐ πύργος, οὐχ' ἀλίκτυποι  
κελαιναὶ νᾶες ἐκφύγοιεν.

(ἀντιστροφή α.)

ζεύχθη δ' ὀξύχολος παῖς ὁ Δρύαντος, 955  
Ἥδωνῶν βασιλεὺς, κερτομίους ὄργαις  
ἐκ Διονύσου πετρῶδει κατάφαρκτος ἐν δεσμῶ.  
οὔτω τᾶς μανίας δεινὸν ἀποστάζει  
ἀνθηρόν τε μένος. κείνος ἐπέγνω μανίαις 960  
ψαύων τὸν θεὸν ἐν κερτομίους γλώσσαις.  
παύεσκε μὲν γὰρ ἐνθέους γυναῖκας εὐῖόν τε πῦρ,  
φιλαύλους τ' ἠρέθιζε Μούσας. 965

(στροφή β')

παρὰ δὲ Κυανέων πελαγέων διδύμας ἁλὸς  
ἀκταὶ Βοσπόριαι ἠδ' ὁ Θρησκῶν

944—954 955—965.

966—976 977—987.

ποῖα πάσχω δεινά κ' ὑπὸ ποίων ἀνδρῶν,  
τὰ σεβάσμα ὡς σεβασθεῖσα !

ΧΟΡΟΣ (Ἡμίχορος ἁ)

Τοῦ φωτὸς ἐστερήθη τ' οὐρανόιο *Στροφ. ἁ.*

915

εἰς αὐλάς χαλκοδέτους καὶ ἡ Δανάη ποῖν,  
καὶ κατεκλείσθη κρυπτή  
ἐν τυμβωρύκτῳ θαλάμῳ.

Εὐγενὴς δὲ κ' ἐκείνη ἦν, ὦ παῖ, παῖ !

καὶ σπορὰν ἐταμίευε χρυσόφρυτον Θεοῦ.

Δεινὴ ὅμως ὑπάρχει ἡ ἰσχὺς ἡ μοιραία.

920

Οὔτ' ὄμβρος, οὔτε πόλεμος,

ἢ πύργος, ἢ ἀλίπτυπα

τὴν διαφεύγουν μαῦρα πλοῖα.

(Ἡμίχ. β')

Ὁ τοῦ Δρύαντος παῖς ὁ Ἡδωνῶν *Ἀρτιστρ. ἁ.*

Βασιλεὺς ὁ ὀξύθυμος, ὑπὸ τῆς

925

Βάκχου ὀργῆς τῆς φορικτῆς

λίθων δεσμοῖς ἐνεδέθη.

Οὕτως ἐκ τῆς μανίας φιλοφροσὶ φλέγουσα

θεία ὀργή· ἔγνω δ' αὐτὴν ὁ ἐμμανῶς

τὸν Βάκχον προσβαλὼν τῇ ἀναιδεῖ γλώσσει,

930

καὶ τὰς ἐνθέους ἐνοχλῶν

γυναῖκας, καὶ τὸ θεῖον πῦρ,

κ' ὀργίζων τὰς φιλαύλους Μούσας.

(Ἡμίχ. ἁ.)

Εἰς τῶν πλωτῶν Κυανέων τὴν δίδυμον θάλασσαν, *Στρ. β'*  
πρὸς Βοσπόρου ἀκτὰς καὶ τὸν Θράκιον Σαλμυδησὸν,

(914) Ὅταν ὁ Ἀκρίσιος ἐνέκλεισε τὴν θυγατέρα τοῦ Δανάην εἰς ὑπόγειον φυλακὴν ἐπίχαλκον. ὡς ἦσαν τὰ ἀρχαῖα οἰκοδομήματα τῶν θησαυρῶν — (918) Διότι ὡς χρυσὸς κατῆλθε πρὸς αὐτὴν ὁ Ζεὺς. —

(923) Λυκούργος, Βασιλεὺς τῆς Θράκης περιεφρόνει τὸν Διόνυσον, καὶ ἠνώχλει τὰς Μαινάδας. Ἐν μάχῃ δὲ φεύγων, καὶ περιπλακείς εἰς κλῆμα, συνελήφθη καὶ κατεκλείσθη εἰς ἄντρον, ὅπου ἀπέθανεν ὑπὸ λίμου. Ἰδ. καὶ Ὁμ. Ἰλ. Ζ, 140 — (927) Ἐκ τῆς μανίας προκύπτει ἡ μανία ἐπισύρει. — (933) Κυανέαι, αἱ κατὰ τὴν ἔξοδον τοῦ Βοσπόρου νῆσοι αἵτινες ἐνομιζόντο ὅτι ἔπλεον. — (934) Σαλμυδησός, ἡ ἐχθρό-ξενος λεγομένη, πόλις καὶ χώρα Θρακικὴ εἰς τὸν Εὐξείνῳ.

Σαλμυδῆσος, ἴν' ἀγχίπολις Ἄρης 970  
δισσοῖσι Φινείδαις  
εἶδεν ἀρατὸν ἔλκος,  
τυφλωθὲν ἐξ ἀγρίας δάμαρτος,  
ἀλαὸν ἀλαστόροισιν ὀμμάτων κύκλοις,  
ἀραχθὲν ἐγχεῶν ὑφ' αἵματῆραῖς 975  
χεῖρεςσι καὶ κερκίδων ἀκμαῖσιν.

(ἀντιστροφή θ'.)

κατὰ δὲ ταχόμενοι μέλει μελέαν πάθαν 977  
κλαῖον ματρὸς ἔχοντες ἀνύμφευτον γονάν. 980  
ἅ δὲ σπέρμα μὲν ἀρχαιογόνων  
ἄντας' Ἐρεχθιδᾶν,  
τηλεπόροις δ' ἐν ἄντροις  
τράφη θυέλλαισιν ἐν πατρώαις  
Βορέας ἄμιππος ὀρθόποδος ὑπὲρ πάγου 985  
θεῶν παῖς· ἀλλὰ κάπ' ἐκεῖνα  
Μοῖραι μακρᾶίνωνες ἔσχον, ὦ παῖ.

## ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ Ε'.

### ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

Θήβης ἀνακτες, ἤκομεν κοινὴν ὁδὸν  
δύ' ἐξ ἐνὸς θλέποντε· τοῖς τυφλοῖσι γὰρ  
αὕτη κέλευθος ἐκ προσηγοῦ πέλει. 990

### ΚΡΕΩΝ.

τί δ' ἔστιν, ὦ γεραιὲ Τειρεσία, νέον ;

### ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

ἐγὼ διδάξω, καὶ σὺ τῷ μάντει πιθοῦ.

### ΚΡΕΩΝ.

οὔκουν πάρος γε σῆς ἀπεστάτου φρενός.

- 935 ὁ Ἄρης ἐκεῖ ὁ Πολιεὺς κ' εἰς τοὺς δῶα Φινείδας  
 εἶδε τὸ χαῖνον ἔλκος, ἀγρίας συζύγου κακουργίαν,  
 τοὺς κύκλους τῶν ὀμμάτων ἐξορυξάσης,  
 ἄνευ λόγχης, δι' αἰμοχαρῶν δὲ  
 χειρῶν ἀπλῶς, καὶ ἀκμαῖς ἀτράκτων.  
 (Ἡμίχωρος α. β. Μογοροῦα.)
- 940 Κατατηκόμενοι δὲ οἱ πανάθλιοι, ἔκλαιον Ἀντιστρ β'.  
 τ' ἄθλια πάθη μητρὸς, ἧς κακόνυμφος ἦσαν γόνος.  
 Ἀλλ' ἦτον αὐτῇ ἀρχαιγόνων Ἐρεχθιδῶν σπέρμα. (1)  
 Ταύτην δ' αἰ θύελλ' αἰ πατρῶαι εἰς ἔρημα  
 ἔθρεψαν ἄντρα, ἐπ' ὀρθοστάτου ὄρου
- 945 τὴν ἀνεμόπουν Βορέαδα.  
 Κ' ἐπ' ἐκείνην ὄμως κακαίωνες ἤλθον μοῖρα, ὦ παῖ! (2)

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ (ὑπὸ παιδὸς ἐδηγούμετος).

Θηβῶν πρεσβύται, ὁδὸν ἤλθομεν κοινήν  
 οἱ δῶα, ἐνὸς βλέποντος. Εἰς τοὺς τυφλοὺς  
 ἀδύνατος ἢ ἀνοδήγητος ὁδός.

ΚΡΕΩΝ.

- 950 ὦ γέρον Τειρεσία, τί νεώτερον ;

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

Θενά σ' εἰπῶ. Σὺ δ' εἰς τὸν μάντιν πείσθητι.

ΚΡΕΩΝ.

Ποτὲ δὲν ἀπεστάτησα τῆς γνώμης σου.

(935) Ὁ Ἄρης ἦν ὁ Πολιοῦχος τῆς Θράκης. — (936) Ὁ Φινεὺς, ἐκ Κλεοπάτρας τῆς θυγατρὸς τοῦ Βορέως καὶ τῆς νύμφης Ὠρειθείας, εἶχε δῶα υἱούς, οὓς ἡ μητρειὰ αὐτῶν κατέχλεισεν εἰς ὑπογείους φυλακὰς καὶ ἐτύφλωσε. —

(1) Ἡ Ἀντιγόνη ἀπάγεται ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν τοῦ Κρέοντος. Ὁ δὲ Χορὸς εἰς ἓν συσπειρούμενος, θεωρεῖ αὐτήν.

(945) θυγατέρα τοῦ Βορέως — (946) ἐπῆλθον κατ' αὐτῆς αἱ ἀθάναι τοὶ μοῖραι.

(2) Ἐν ὧ ὁ χορὸς στρέφεται ὅλος πρὸς τὸ μέρος δι' οὗ ἐξάγεται ἡ Ἀντιγόνη, εἰσέρχεται ἀπαρατηρήτως ἐκ τοῦ ἐτέρου ὁ Τειρεσίας, ὀδηγούμενος ὑπὸ παιδός.



ΤΕΙΡΕΣΙΕΣ.

τοιγὰρ δι' ὀρθῆς τήνδε ναυκληρεῖς πόλιν.

ΚΡΕΩΝ.

ἔχω πεπονθῶς μαρτυρεῖν ὀνήσιμα.

995

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

φρόνει βεβῶς αὔ νῦν ἐπὶ ξυροῦ τύχης.

ΚΡΕΩΝ.

τί δ' ἔστιν ; ὡς ἐγὼ τὸ σὸν φρίσσω στόμα.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

γνώσει, τέχνης σημεῖα τῆς ἐμῆς κλύων.

ἐς γὰρ παλαιὸν θάκον ὀρνιθοσκόπον

ἴζων, ἔν' ἦν μοι παντὸς οἰωνοῦ λιμήν,

1000

ἀγνώτ' ἀκούω φθόγγον ὀρνίθων, κακῶ

κλάζοντας οἴστρον καὶ βεβαρβαρωμένω,

καὶ σπῶντας ἐν χηλαῖσιν ἀλλήλους φοναῖς

ἔγνων· πτερῶν γὰρ βροῦθος οὐκ ἀσημος ἦν.

εὐθύς δὲ δείσας ἐμπύρων ἐγευόμην

1005

βωμοῖσι παμφλέκτοισιν· ἐκ δὲ θυμάτων

Ἥφαιστος οὐκ ἔλαμπεν, ἀλλ' ἐπὶ σποδῶ

μυδῶσα κηκίς μηρίων ἐτήκετο

κάτυφε κἀνέπτυσε, καὶ μετάρσιοι

χολαὶ διεσπείροντο, καὶ καταρρυεῖς

1010

μηροὶ καλυπτῆς ἐξέκειντο πιμελῆς.

τοιαῦτα παιδὸς τοῦδ' ἐμάνθανον πάρα

φθίνοντ' ἀσήμων ὀργίων μαντεύματα·

ἐμοὶ γὰρ οὗτος ἡγεμῶν, ἄλλοις δ' ἐγώ.

καὶ ταῦτα τῆς σῆς ἐκ φρενὸς νοσεῖ πόλις.

1015

βωμοὶ γὰρ ἡμῖν ἐσχάται τε παντελεῖς

πλήρεις ὑπ' οἰωνῶν τε καὶ κυνῶν βορᾶς

τοῦ δυσμόρου πεπιτῶτος Οἰδίπου γόνου.

καὶ τὸν δὲ χονταὶ θυστάδας λιτάς ἔτι

θεοὶ παρ' ἡμῶν οὐδὲ μηρίων φλόγα,

1020

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

Δι' ὃ ἡ πόλις ὑπὸ σέ ὀρθοπλοεῖ.

ΚΡΕΩΝ.

Ὁμολογῶ ὑπὸ σοῦ ὄφελος λαβῶν.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

955 Μάθ' ἐπ' ἀκμῆς ξυροῦ πῶς βαίν' ἡ τύχη σου.

ΚΡΕΩΝ.

Τί λέγεις ; φρίπτω, γηραιέ, τὸ στόμα σου.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

Τῆς ἐμῆς τέχνης τὰ σημεῖα ἄκουσον.

Εἰς τὸν ὀρνιθοσκόπον θρόνον καθεσθεις,  
λιμέν' ἀρχαῖον πάντων μοι τῶν οἰωνῶν

960 φωνὴν ἀκούω τῶν ὀρνέων ἄγνωστον,  
κλαγγὴν ἀγρίαν, ἄσμα βαρβαρόφθογον,  
καὶ μὲ ὄνυχας φονίους πῶς σπαράττονται  
ὁ τῶν πτερυγῶν μοι προδίδει θόρυβος.

Περίφοβος, τὰ ἱερεῖ' ἀνερευνῶ

965 εἰς τῶν θωμῶν τὰς φλόγας. Εἰς τὰ θύματα.  
ὁ Ἥφαιστος δὲν ἔλαμπε, κ' εἰς τὴν σποδὸν  
ἀτμὶς ὑγρά ἐκ τῶν μηρῶν ἐτήκετο,  
καὶ ἔπτυε κ' ἐκάπνιζε· μετέωροι  
χολαὶ δὲ διεσπείροντο, κ' ἐστάλαξε

970 τὸ ρευστὸν λίπος, τοὺς μηρούς ἀπογυμνοῦν.  
Τοιαῦτ' ἀπὸ τὸν παῖδα τοῦτον ἔμαθον,  
κακῶν ὀργίων κάκιστα μαντεύματα.

Ἐγὼ τοὺς ἄλλους, ἐμὲ δ' οὗτος ὀδηγεῖ.

Νοσεῖ δ' ἡ πόλις ταῦτα ἐξ αἰτίας σῆς·

975 διότι πλήρεις καὶ θωμοὶ κ' ἐσχάροι μας  
ἀπὸ ὀρνέων καὶ κυνῶν σπαράγματα  
τοῦ νεκροῦ εἶναι τέκνου τοῦ Οἰδίποδος·  
δι' ὃ θυσίας, οὐδ' εὐχὰς μιν δέχονται  
οἱ θεοὶ πλέον, οὐδὲ φλόγας τῶν μηρῶν,

οὐδ' ὄρνις εὐσήμους ἀπορροιβθεῖ βοάς,  
 ἀνδροφθόρου βεβρωῶτες αἵματος λίπος.  
 ταῦτ' οὖν, τέκνον, φρόνησον· ἀνθρώποισι γὰρ  
 τοῖς πᾶσι κοινόν ἐστι τοῦζαμαρτάνειν·  
 ἐπεὶ δ' ἀμάρτη, κείνος οὐκέτ' ἔστ' ἀνήρ  
 1025  
 ἄβουλος οὐδ' ἄνολθος, ὅστις ἐς κακὸν  
 πεσὼν ἀκῆται μῆδ' ἀκίνητος πέλει.  
 αὐθαδία τοι σκαιοτήτ' ὀφλισκάνει·  
 ἀλλ' εἶκε τῷ θανόντι, μῆδ' ὀλωλότα  
 κέντει. τίς ἀλλή τὸν θανόντ' ἐπικτανεῖν ;  
 1030  
 εὔ σοι φρονήσας εὔ λέγω· τὸ μανθάνειν δ'  
 ἥδιστον εὔ λέγοντος, εἰ κέρδος λέγοι.

ΚΡΕΩΝ.

ᾧ πρέσβυ, πάντες ὥστε τοξόται σκοποῦ  
 τοξεύετ' ἀνδρὸς τοῦδε, κούδὲ μαντικῆς  
 ἀπρακτος ὑμῖν εἰμι, τῶν δ' ὑπαὶ γένους  
 1035  
 ἐξημπόλημαι κάκπεφόρτισμαὶ πάλαι.  
 κερδαίνειτ' ἐμπολάται τὸν πρὸς Σάρδεων  
 ἤλεκτρον, εἰ βούλεσθε, καὶ τὸν Ἰνδικὸν  
 χρυσόν· τάφω δ' ἐκεῖνον οὐχὶ κρύψετε,  
 οὐδ' εἰ θέλουσ' οἱ Ζηνὸς αἰετοὶ βορὰν  
 1040  
 φέρειν νιν ἀρπάζοντες ἐς Διὸς θρόνους·  
 οὐδ' ὡς μίασμα τοῦτο μὴ τρέσας ἐγὼ  
 θάπτειν παρήσω κείνον. εὔ γὰρ οἶδ' ὅτι  
 θεοὺς μαιίνειν οὔτις ἀνθρώπων σθένει.  
 πίπτουσι δ', ᾧ γεραιῆ Τειρεσία, βροτῶν  
 1045  
 χοῖ πολλὰ δεινοὶ πτώματ' αἴσχρο', ὅταν λόγους  
 αἰσχροὺς καλῶς λέγωσι τοῦ κέρδους χάριν.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

φεῦ !  
 ἄρ' οἶδεν ἀνθρώπων τις, ἄρα φράζεται,

- 980 οὐδ' αἰσιόν τι τὰ πτηνὰ κλαγγάζουσι,  
γευθέντα λίπους ἀνδροφθόρου αἵματος.  
Αὐτὰ, ὦ τέκνον σκέφθητι· ὅτι κοινὸν  
εἰς τοὺς ἀνθρώπους εἶναι ν' ἀμαρτάνωσι·  
ὁ δ' ἀμαρτήσας, ἄφρων οὐδὲ ἄβουλος
- 985 ἀνὴρ δὲν εἶναι, ὅστις εἰς κακὸν πεσὼν  
τὸ διορθοῖ οὐδ' ἴσταται ἀκίνητος.  
Σκαιότης δὲ καλεῖται ἢ αὐθάδεια.  
Ἄλλ' ἄφες τὸν θανόντ' ἀφ' οὗ ἀπέθανε.  
Τί καύχημα νὰ μετακτείνης τὸν νεκρὸν ;
- 990 Πρὸς τὸ καλὸν σου ὀμιλῶ. Εἶναι γλυκὺ  
ν' ἀκούῃ τὰ ὀρθὰ τις ὅταν ὠφελοῦν

ΚΡΕΩΝ.

- Ἦ γέρων, ὅλοι ὡς τοξόται πρὸς σκοπὸν  
τοξεύετ' ἐμὲ μόνον, οὐδὲ ἄγευστος  
τῆς μαντικῆς σας μένω. Ναί, τὸ γένος σας
- 995 ἀνέκαθεν μ' ἐπόλησε, μ' ἐπρόδωκε.  
Κερδαίνετε, πωλεῖτε τὸν ἐκ Σάρδεων  
ἤλεκτρον, ἂν ποθῆτε, καὶ τὸν Ἰνδικὸν  
χρυσὸν, ἐκεῖνον ὅμως δὲν θὰ θάψετε,  
οὐδ' ἐὰν φέρουν τοῦ Διὸς οἱ ἀετοί
- 1000 ἀρπακτὰς σάρκας εἰς τὸν θρόνον τοῦ Θεοῦ,  
Ναί, οὐδὲ τοῦτο φοβηθεῖς τὸ μίλασμα,  
θ' ἀφήσω νὰ τὸν θάψουν, ὅτι ἄνθρωπος  
οὐδεὶς ἰσχύει νὰ μιάνη τοὺς Θεούς.  
Πίπτουσι δὲ, ὦ γέρων Τειρεσία, κ' οἱ πολλὰ
- 1005 μεγάλοι, πτώματα αἰσχροῦ, ἐὰν αἰσχροῦς  
τοῦ κέρδους χάριν λόγους καλλωπίζωσι.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

Φεῦ !

Κανείς ἤξευε ἄρα, ἢ ἐκφράζεται . . .

(993) Εἶχεν ἀπολέσει καὶ ἕτερον υἱὸν, τὸν Μενεκέα, κατὰ μαντεῖαν τοῦ Τειρεσίου.—(906) Ἦλεκτρον, πιθανῶς τὸ μίγμα χρυσοῦ καὶ ἀργύρου.

ΚΡΕΩΝ.

τί χρῆμα ; ποῖον τοῦτο πάγκοινων λέγεις ;

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

ὄσφ κράτιστον κτημάτων εὐβουλία ; 1850

ΚΡΕΩΝ.

ὄσφπερ, αἶμαι, μὴ φρονεῖν πλείστη βλάβη.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

ταύτης σὺ μέντοι τῆς νόσου πλήρης ἔφυς.

ΚΡΕΩΝ.

οὐ βούλομαι τὸν μάντιν ἀντειπεῖν κακῶς.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

καὶ μὴν λέγεις, ψευδῆ με θεσπίζειν λέγων.

ΚΡΕΩΝ.

τὸ μαντικὸν γὰρ πᾶν φιλάργυρον γένος. 1055

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

τὸ δ' ἐκ τυράνων αἰσχροκερδίαν φιλεῖ.

ΚΡΕΩΝ.

ἄρ' οἴσθα ταγοὺς ὄντας ἀν λέγῃς λέγων ;

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

οἶδ' ἐξ ἐμοῦ γὰρ τήνδ' ἔχεις σώσας πόλιν

ΚΡΕΩΝ.

σοφὸς σὺ μάντις, ἀλλὰ τὰδικεῖν φιλῶν.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

ὄρσεις με τὰκίνητα διὰ φρενῶν φράσαι. 1060

ΚΡΕΩΝ.

κίνει, μόνον δὲ μὴ 'πὶ κέρδεσιν λέγων.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

οὕτω γὰρ ἤδη καὶ δοκῶ τὸ σὸν μέρος.

ΚΡΕΩΝ.

ὥς μὴ 'μπολήσων ἴσθι τὴν ἐμὴν φρένα.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

ἀλλ' εὖ γέ τοι κάτισθι μὴ πολλοὺς ἔτι

τροχοὺς ἀμιλλητῆρας ἡλίου τελῶν, 1065



ΚΡΕΩΝ.

Τί πράγμα ; Ποῖον λόγον λέγεις πάγγνωστον ;

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

1010 Ὅτι τῶν πλούτων μέγιστος ἡ φρόνησις.

ΚΡΕΩΝ.

Καθὼς ἡ ἀφροσύνη, μέγιστον κακόν.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

Ἰπὸ τῆς νόσου ταύτης σὺ κατέχεσαι.

ΚΡΕΩΝ.

Τὸν μάντιν ν' ἀνθυβρίσω δὲν ἐπιθυμῶ.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

Μ' ὑβρίζεις, λέγων πῶς ψευδῆ ἐμάντευσα.

ΚΡΕΩΝ.

1015 Φιλάργυρος εἶν' ἡ φυλὴ τῶν μάντεων.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

Ἡ τῶν τυράννων δ' αἰσχροκέρδειαν φιλεῖ

ΚΡΕΩΝ.

Ἢξεύρεις ὅτ' εἰς βασιλέα ὀμιλεῖς ;

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

Ναί. Δι' ἐμοῦ τὴν πόλιν σώσας ἔλαβες.

ΚΡΕΩΝ.

Σοφὸς μὲν εἶσαι μάντις, πλὴν καὶ ἄδικος.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

1020 Ὅα μ' ἀναγκάσῃς γὰρ εἰπῶ τ' ἀπερόρητα.

ΚΡΕΩΝ.

Εἰπέ, πλὴν, λέγων, μὴ τὸ κέρδος θήρσει.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

Πρὸς κέρδος ὅτι ὀμιλῶ σοὶ φαίνομαι ;

ΚΡΕΩΝ.

Δὲν θ' ἀπατήσῃς, ἤξευρε, τὴν φρένα μου.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

Καὶ σὺ ἐπίσης ἤξευρε, ὅτι πολλοὺς

1025 τροχοὺς ἡλίου ἐπαλλήλους πρὶν ἰδέῃς,

- ἐν οἷσι τῶν σῶν αὐτὸς ἐκ σπλάγχων ἕνα  
 νέκυν νεκρῶν ἀμοιβὸν ἀντιδοῦς ἔσει,  
 ἀνθ' ὧν ἔχεις μὲν τῶν ἄνω θαλῶν κάτω,  
 ψυχὴν τ' ἀτίμως ἐν τάφῳ κατέφισας·  
 ἔχεις δὲ τῶν κάτωθεν ἐνθάδ' αὖ θεῶν 1070  
 ἄμοιρον, ἀκτέριστον, ἀνόσιον νέκυν.  
 ὧν οὔτε σοὶ μέτεστιν οὔτε τοῖς ἄνω  
 θεοῖσιν, ἀλλ' ἐκ σοῦ βιάζονται τάδε.  
 τούτων σε λωβητῆρες ὑστεροφθόροι  
 λοχῶσιν Ἰίδου καὶ θεῶν Ἑρινύες, 1075  
 ἐν τοῖσιν αὐτοῖς τοῖςδε ληφθῆναι κακοῖς.  
 καὶ ταῦτ' ἄθρησον εἰ κατηργερωμένος  
 λέγω· φανεῖ γὰρ οὐ μακροῦ χρόνου τριβὴ  
 ἀνδρῶν γυναικῶν σοῖς δόμοις κωκύματα. 1079  
 ἐχθραὶ δὲ πᾶσαι συνταράσσονται πόλεις,  
 ὄσων σπαράγματ' ἢ κύνες καθήγγισαν  
 ἢ θῆρες, ἢ τις πτηνὸς οἰωνός, φέρων  
 ἀνόσιον ὄσμην ἐστιοῦχον ἐς πόλιν.  
 τοιαῦτά σου, λυπεῖς γὰρ, ὥστε τοξότης  
 ἀφῆκα θυμῷ καρδίας τοξεύματα 1085  
 βέβαια, τῶν σὺ θάλλπος οὐχ ὑπεκδραμεῖ.  
 ὦ παῖ, σὺ δ' ἡμᾶς ἀπαγε πρὸς δόμους, ἵνα  
 τὸν θυμὸν οὗτος ἐς νεωτέρους ἀφῆ,  
 καὶ γινῶ τρέφειν τὴν γλῶσσαν ἡσυχωτέραν  
 τὸν νοῦν τ' ἀμείνω τῶν φρενῶν ἢ νῦν φέρει.

ΧΟΡΟΣ.

- ἀνὴρ, ἀναξ, βέβηκε δεινὰ θεσπίσας· 1091  
 ἐπιστάμεσθα δ', ἐξ ὅτου λευκὴν ἐγὼ  
 τήνδ' ἐκ μελαίνης ἀμφιβάλλομαι τρίχα,  
 μὴ πῶ ποτ' αὐτὸν ψεῦδος ἐς πόλιν λακεῖν.

ΚΡΕΩΝ.

- ἔγνωκα καὐτὸς καὶ ταράσσομαι φρένας· 1095

- ἓνα τῶν σῶν, καὶ σπλάγγχον ἐκ τῶν σπλάγγχων σου,  
πικρὸν θὰ δώσης τῶν νεκρῶν ἀντάλλαγμα,  
ὦν τὸν μὲν, κάτω ἐκ τῶν ἄνωθεν βαλῶν,  
εἰς τάφον ζῶντ' ἀτίμως τὸν κατώκισας·
- 1030 τὸν δ' ἄλλον, κτῆμα τῶν Θεῶν τῶν ὑπὸ γῆν,  
φυλάττεις τιμῶν ἄμοιρον, ἀκήδευτον,  
καὶ οὕτως ὅσα οὐδ' εἰς σὲ ἀνήκουσιν  
οὐδ' εἰς Θεοὺς τοὺς ἄνω, παρεβίασας.  
Αὐτῶν ὑστεροφθόροι ἐκδικήτριαι
- 1035 αἱ τῶν Θεῶν καὶ τοῦ Ταρτάρου Ἐρινυῶς,  
μὲ τὰς ἰδίας σ' ἐνεδρεύουν συμφοράς.  
Ἴδὲ καὶ ταῦτ' ἂν λέγω ἀργυρώνητος.  
Μετ' οὐ πολὺ θὰ πληρώθῃ ὁ οἶκός σου  
τύχης ἀνδρῶν καὶ γυναικείων κοπετῶν·
- 1040 ἐχθραὶ δὲ ὄλ' αἱ πόλεις θ' ἀναστατωθοῦν,  
ὄσας μὲ σάρκας κύνες κατεμόλυνον,  
ἢ ὄρνεα, εἴτε θηρία, φέροντα  
ἀνόσιον ὄσμην εἰς τὰς ἐστίας των.  
Τοιαῦτα βέλη, ἐπειδὴ μ' ἐπίκρανας,
- 1045 πικρὰ ἀφῆκα κατὰ τῆς καρδίας σου.  
καὶ δὲν θὰ φύγῃς τὴν δριμυϊάν των πληγῆν.  
Φέρε με, τέκνον, εἰς τὸν οἶκον, τὸν θυμὸν  
ὅπως ἀφῆ αὐτὸς εἰς νεωτέρους του,  
καὶ μάθη γλῶσσαν ἥσυχον νὰ κυβερνᾷ,
- 1050 καὶ νοῦν τῶν νῦν φρενῶν του φρονιμώτερον. (1)

ΧΟΡΟΣ (Ἡγεμῶν.)

Ἀπῆλθεν, Ἄναξ, δεινὰ λέγων ὁ ἀνὴρ.  
Ἢξούρω δὲ, ἀφ' οὔτου τρίχα πολιᾶν  
ἀντὶ τῆς κόμης τῆς μελαίνης ἠλλαῖα,  
ὄτι ψευδῆ ποτὲ δὲν ἐπροσφῆτευσε.

ΚΡΕΩΝ.

1055 Κ' ἐγὼ ἠξούρω, καὶ ταραττομαι τὸν νοῦν.

(1) Ἀπέρχεται.

τό τ'είκάθειν γάρ δεινόν, ἀντιστάντα τε  
ἄτη πατάξει θυμὸν ἐν δεινῷ πάρα.

ΧΟΡΟΣ.

εὐβουλίας δεῖ, παῖ Μενοικέως Κρέον.

ΚΡΕΩΝ.

τί δῆτα χρὴ δρᾶν; φράζε· πείσομαι δ' ἐγώ.

ΧΟΡΟΣ.

ἐλθὼν κόρην μὲν ἐκ κατώρυχος στέγης 1100  
ἄνες, κτίσον δὲ τῷ προκειμένῳ τάφον.

ΚΡΕΩΝ.

καὶ ταῦτ' ἐπαινεῖς καὶ δοκεῖς παρεικάθειν;

ΧΟΡΟΣ.

ὅσον γ', ἀναξ, τάχιστα· συντέμνουσι γάρ  
θεῶν ποδώκεις τοὺς κακόφρονας βλάβαι.

ΚΡΕΩΝ.

οἴμοι! μόλις μὲν, καρδίας δ' ἐξίσταμαι 1105  
τὸ δρᾶν· ἀνάγκη δ' οὐχὶ δυσμαχητέον.

ΧΟΡΟΣ.

δρᾶ νῦν τάδ' ἐλθὼν, μὴ δ' ἐπ' ἄλλοισιν τρέπε.

ΚΡΕΩΝ.

ὦδ' ὡς ἔχω στείχοιμ' ἄν· ἴτ' ἴτ' ὀπάονες  
οἳ τ' ὄντες οἳ τ' ἀπόντες, ἀξίνιας χεροῖν  
ὀρμασθ' ἐλόντες εἰς ἐπόψιον τόπον. 1110

ἐγὼ δ', ἐπειδὴ δόξα τῆδ' ἐπεστράφη,  
αὐτός τ' ἔδητα καὶ παρῶν ἐκλύσομαι·  
δέδοικα γάρ μὴ τοὺς καθεστῶτας νόμους  
ἄριστον ἢ σώζοντα τὸν βίον τελεῖν.

ἸΠΟΡΧΗΜΑ.

ΧΟΡΟΣ. (στροφή α.)

πολυώνυμε, Καδυμείας νύμφας ἄγαλμα 1115

1115—1125. 1126—1136.

Δειλὸν τὸ νὰ ἐνδώσω. Ἄν δ' ἀγισταθῶ.  
δεινὴ φοβοῦμαι βλάβη μὴ πατάξῃ μας.

ΧΟΡΟΣ (Ἡγεμῶν.)

Φρόνησις πρέπει, Κρέων, Μενεκέως παῖ !

ΚΡΕΩΝ.

Τί δὲ νὰ πράξω πρέπει ; Λέγε, πείθομαι.

ΧΟΡΟΣ (Ἡγεμῶν.)

1060 Ἐλθὼν, τὴν κόρην ἀφες τοῦ οὐρύγματος,  
καὶ κτίσον τάφον εἰς τὸν κείμενον νεκρὸν

ΚΡΕΩΝ.

Αὐτὰ ἐγχείρεις ; Νὰ ἐνδώσω παραινεῖς ;

ΧΟΡΟΣ (Ἡγεμῶν.)

Ὡ ἀναξ, ὅσον τάχιστα. Ταχύποδες  
ἔρχοντ' αἱ θεῖαι βλάβαι εἰς τοὺς ἄφονας.

ΚΡΕΩΝ.

1065 Φεῦ ! θὰ τὸ πράξω μὲ καρδίαν ἄκουσαν.

Ἄλλ' ἡ ἀνάγκη εἶν' ἀκαταμάχητος.

ΧΟΡΟΣ (Ἡγεμῶν.)

Ἄπελθε, πράξον, μὴ μεταμελήθητι.

ΚΡΕΩΝ.

Ἵπάγω, σπεύδω. Τρέξατε θεράποντες,  
παρόντες καὶ ἀπόντες, καὶ προφθάσατε

1070 μ' ἀξίνας εἰς τὸν τόπον τὸν ἐπιφανῆ.

Ἐγὼ δ' ἀφ' οὗ τοιαῦτ' ἀπεφασίσθησαν,  
αὐτὸς ὁ δέσας θὰ τὴν λύσω προσελθὼν.

Φοβοῦμαι μὴ εἶν' ἄριστον ἐν τῇ ζωῇ

τούς καθεστῶτας νόμους νὰ σεβόμεθα (1).

ΧΟΡΟΣ (Ἡμέλ. α. καὶ ἡμέλ. β.)

1075 Πολυώνυμε, χάρμα νύμφης τῆς Καδμείας

Στρ. α.

(1) Ἀπέρχεται μετὰ τῶν ὀπαδῶν του.

(1075) Τῆς Σεμέλης.



καὶ Διὸς βαρυβρεμέτα  
γένος, κλυτὰν θς ἀμφέπεις Ἰταλίαν, μέδεις δὲ  
παγκόνοις Ἐλευσινίας 1120  
Δηοῦς ἐν κόλποις, Βακχεῦ, Βακχᾶν  
ὁ ματρόπολιν Θήβαν  
ναίων παρ' ὕγρον  
Ἰσμηνοῦ ῥέεθρον, ἀγρίου τ'  
ἐπὶ σπορᾷ δράκοντος· 1125

(ἀντιστροφή α.)

σὲ δ' ὑπὲρ διλόφοιο πέτρας στέροψ ὄπωπε  
λιγνύς, ἔνθα Κωρύκλαι  
Νύμφαι στείχουσι Βακχίδες, Κασταλίας τε νᾶμα. 1130  
καὶ σε Νυσαίων ὄρεων  
κισσῆρεις ὄχθαι χλωρὰ τ' ἀκτὰ  
πολυστάφυλος πέμπει,  
ἀβρότων ἐπέων  
εὐαζόντων, Θηβαίας  
ἐπισκοποῦντ' ἀγυιάς·

(στροφή β.)

τὰν ἐκ πασᾶν τιμᾶς  
ὑπερτάταν πόλῳων  
ματρὶ σὺν κεραυνίᾳ.  
καὶ νῦν, ὡς βιαίας 1140  
ἔχεται πάνδημος πόλις ἐπὶ νόσου,  
μολεῖν καθαρσίῳ ποδὶ Παρνασίαν  
ὑπὲρ κλιτῶν, ἢ στονόεντα πορθμόν. 1145

(ἀντιστροφή β')

ἰὼ πῦρ πνεόντων  
χοράγ' ἀστρων, νυχίων

1137—1145. 1146—1154.

- καὶ τοῦ βαρυβρόντου Διὸς υἱῆ,  
Θεὲ τῆς λαμπρᾶς Ἰταλίας,  
ὁ ἐν κόλποις τῆς Ἐλευσινίας Δηοῦς κοινῶς κυβερνῶν, Βακχεῦ,  
Βακχεῦ, Βακχῶν τὴν πόλιν κατοικῶν  
1080 Θῆβαν, τὰ Ἰσμηνοῦ κάθυγρα ῥεῖθρα,  
σπορὰν δὲ δράκοντος ἀγρίου  
(Ἡμίχ. α. καὶ β. Μοσοφ.)  
Σὲ δ' ἐκ πέτρας διλόφου λάμπης οὐρανια βλέπει, Ἀρτιστρ. α.  
ὅπου νύμφαι Κορύκειαι Βακχίδες βαίνουσι  
Καὶ ῥεῦμα τὸ Καστάλιον,  
1085 καὶ αἱ κισσοφόροι Νισαῖται ῥάχεις πέμπουσι  
(Πάντες)  
φαλμὸν ἔνθεον τῶν εὐαζόντων,  
ὡς καὶ ἡ χλωρὰ πολυστάφυλος ὄχθη, ὁπότεν  
ἐπισκοπῆς, Θεέ, τὰς Θῆβας.  
(Ἡμίχ. α.)  
Εὐοὶ Βάκχε !  
(Ἡμίχ β'.)  
1090 Τὴν πόλιν ἡμῶν ὑπὲρ πᾶσαν πόλιν τιμᾶς. (1) Στρ. β'.  
μετὰ τῆς κεραυνοτόκου μητρός. (1)  
Νῦν δ' ὅτε νόσος πάνδημος αὐτὴν  
καὶ θιαία ἐνοχλῆ,  
ὑπέρβα (1) καθαρῶ ποδὶ τὸν Παρνασσὸν  
1095 ἢ τὰ στεναζόντα πελάγη.  
(Ἡμίχ. α.)  
Ἰὼ χορηγὲ πῦρ πνεόντων ἄστρον, Ἀρτιστρ. β.

(1077) Διότι πολυάμπελος ἡ Ἰταλία.

(1078) Δηῶ ἡ Δήμητρα. Κόλποι δὲ αἱ εὐφοροὶ πεδιάδες. (1079) Βακχεῦ, ἐπίθετον τοῦ Βάκχου. — (1080) Ἰσμηνός, ποταμὸς τῶν Θηβῶν. — (1081) Ὅπου ἐπὶ Κάδμου ἐφύησαν οἱ Σπαρτοί. — (1082) Τοῦ Παρνασσῶ. — (1083) Κορύκειον ἄντρον ἐν Παρνασσῶ. — (1085) Ὑποτίθεται ὅτι εἶναι ὄρος ἐν Εὐβοίᾳ. — (1086) τῶν ἐ ὑ ο ἰ ψαλλόντων. (1091) Τῆς Σεμέλης ἣτις ἔτεκεν ἐν κεραυνοῖς, ὅταν προσῆλθεν ὁ Ζεὺς εἰς αὐτήν.

(1) Συγχρόνως Ἡμίχ. α. εἶβει Βάκχε !

φθεγμάτων ἐπίσκοπε,  
παῖ Ζηνὸς γένεθλον,  
προφάνηθι Ναξίαις σαῖς ἅμα περιπόλοις 1150  
Θυιάσιν, αἱ σε μαινόμεναι πάννηχοι  
χορεύουσι τὸν ταμίαν Ἰακχον.

### ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ Γ'.

#### ΑΓΓΕΛΟΣ.

Κάδμου πάροικοι καὶ δόμων Ἀμφίονος, 1155  
οὐκ ἔσθ' ὅποιον στάντ' ἂν ἀνθρώπου βίον  
οὔτ' αἰνέσαιμ' ἂν οὔτε μεμψαίμην ποτέ.  
τύχη γὰρ ὀρθοῖ καὶ τύχη καταρρέπει  
τὸν εὐτυχοῦντα τὸν τε δυστυχοῦντ' αἰεὶ  
καὶ μάντις οὐδεὶς τῶν καθεστῶτων βροτοῖς. 1160

Κρέων γὰρ ἦν ζηλωτὸς, ὡς ἐμοί, ποτέ,  
σώσας μὲν ἔχθρῶν τήνδε Καδμείαν χθόνα,  
λαβὼν τε χώρας παντελῆ μοναρχίαν  
εὐθινη, θάλλων εὐγενεῖ τέκνων σπορᾶ· 1165  
καὶ νῦν ἀφείται πάντα. τὰς γὰρ ἡδονὰς

ὅταν προδῶσιν ἄνδρες, οὐ τίθημ' ἐγὼ  
ζῆν τοῦτον, ἀλλ' ἔμψυχον ἠγοῦμαι νεκρόν.  
πλοστεῖ τε γὰρ κατ' οἶκον, εἰ βούλει, μέγα,  
καὶ ζῆ τυράννον σχῆμ' ἔχων, ἐὰν δ' ἀπῆ  
τούτων τὸ χαίρειν, τᾶλλ' ἐγὼ καπνοῦ σικιάς 1170  
οὐκ ἂν πριαίμην ἀνδρὶ πρὸς τὴν ἡδονήν.

#### ΧΟΡΟΣ.

τί δ' αὖ τὸδ' ἄχθος βασιλέων ἦκεις φέρων;

#### ΑΓΓΕΛΟΣ.

τεθνάσιν· οἱ δὲ ζῶντες αἴτιοι θανεῖν.

#### ΧΟΡΟΣ.

καὶ τίς φονεύει; τίς δ' ὁ κείμενος; λέγε.

- ψαλμῶν νυκτικῶν ἐπίσκοπε, (1)  
 παῖ, τοῦ Διὸς, γόνε (1) μετὰ τῶν Ναξίων σου  
 περιπόλων δράμε (ἐ.λθέ, ἐ.λθέ, ἐ.λθέ),  
 1100 αἱ πάννυχοι, ἔμμανεῖς, ἄγουσι χοροὺς  
 ὑπὲρ τοῦ Θεοῦ Ἰάκχου. (1)

ΑΓΓΕΛΟΣ (ἐρχόμενοι).

- Πάροικοι Κάδμου, καὶ Ἀμφίονος ἀστοί,  
 δὲν θέλ' ὅποιαν δήποτε ζωὴν ἀνδρὸς  
 ἢ μακαρίσ' ἢ ταλανίσει πάποτε·  
 1105 διότ' ἢ Τύχη ἀνατρέπ' ἢ ἀνορθοῖ  
 τὸν εὐτυχοῦντα ἢ τὸν δυστυχήσαντα,  
 καὶ οὐδεὶς μάντις τοῦ ἰδίου μέλλοντος.  
 Ἦτον ὁ Κρέων ζηλωτὸς, φρονῶ, ποτέ,  
 ἀπ' ἐχθρῶν σώσας τὴν Καδυσεῖαν ταύτην γῆν,  
 τῆς χώρας μοναρχίαν παντελῆ λαβῶν,  
 1110 καὶ τῶν υἱῶν του βλέπων θάλλοντας βλαστοῦς  
 Πλὴν τῶρα ὄλ' ἀπώλοντο. Τὰς ἡδονὰς  
 ὅταν τις εἶδε μαραινθείσας τῆς ζωῆς,  
 τὸν λέγω ὄχι ζῶντα ἔμψυχον νεκρόν.  
 Πλούτει κατ' οἶκον ὅσον θέλεις, δύναμιν  
 1115 τυράννου ἔχε' ἂν ἐλλείπη δ' ἢ χαρὰ,  
 τὰ λοιπὰ ὅλα δι' ἀπλήν σιάν καπνοῦ  
 δὲν ἀγοράζω πρὸς ἀνθρώπου ἡδονήν.

ΧΟΡΟΣ.

Τῶν βασιλείων νέαν φέρεις συμφοράν·

ΑΓΓΕΛΟΣ.

- 1120 Ἀπέθανον, καὶ εἶν' οἱ ζῶντες αἴτιοι,

ΧΟΡΟΣ.

Τίς ὁ φονεύσας, λέγε, τίς ὁ φονευθεὶς ; (1)

(1) Συγχρ. Ἡμίχ. β. «Εὐοὶ Βάκχε.

(1096) Βάκχος χορηγὸς τῶν ἀστρων, ἢ ἴσως διὰ τὰς νυκτερινὰς  
 δαδουχίας τῶν φυλετῶν αὐτοῦ.

(1988) Ἐν Νάξῳ ἐνομοθετήσῃ ὁ Βάκχος τὴν Ἀριάνην, καὶ ἐτιμᾶτο  
 ἰδίως. — (1101) Ἰακχος ἐπωνύμιον ἢ ἄλλος σχηματισμὸς τοῦ Βάκχου.

(1) Ἀνοίγεται ἡ θύρα καὶ φαίνεται ἡ Εὐρυδίκη.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Αἴμων ὄλωλεν· αὐτόχειρ δ' αἰμάσσεται. 1175

ΧΟΡΟΣ.

πότερα πατρώας ἢ πρὸς οἰκείας χερός;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

αὐτὸς πρὸς αὐτοῦ, πατρὶ μνηίσας φόνου.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ μάντι, τοῦπος ὡς ἄρ' ὀρθὸν ἦνυσας.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ὡς ὦδ' ἐχόντων τᾶλλα βουλεύειν πάρα.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ μὴν ὀρῶ τάλαιναν Εὐρυδίκην ὁμοῦ 1180  
δάμαρτα τὴν Κρέοντος· ἐκ δὲ δωμάτων  
ἦτοι κλύουσα παιδὸς ἢ τύχη πάρα.

ΕΥΡΥΔΙΚΗ.

ὦ πάντες ἄστοι, τῶν λόγων ἐπησθόμην 1185  
πρὸς ἔξοδον στείχουσα, Παλλάδος θεᾶς  
ὅπως ἰκοίμην εὐγμάτων προσήγορος.

καὶ τυγχάνω γὰρ κληθρ' ἀνασπαστοῦ πύλης  
χαλῶσα, καὶ με φθόγγος οἰκείου κακοῦ  
βάλλει δι' ὧτων· ὑπτία δὲ κλίνομαι  
δείσασα πρὸς δμωαῖσι ἀποπλήσσομαι.

ἀλλ' ὅστις ἦν ὁ μῦθος αὐθις εἶπατε· 1190  
κακῶν γὰρ οὐκ ἄπειρος οὔσ' ἀκούσομαι.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἐγώ, φίλη δέσποινα, καὶ παρῶν ἐρῶ,  
κοῦδὲν παρήσω τῆς ἀληθείας ἔπος.

τί γὰρ σε μαλθάσοιμ'· ἂν ὦν εἰς ὕστερον  
ψεύσται φανούμεθ'· ὀρθὸν ἀλήθει' αἶει. 1195

ἐγὼ δὲ σῶ ποδαγὸς ἐσπόμην πόσει  
πεδίον ἐπ' ἄκρον, ἐνθ' ἔκειτο νηλεές



ΑΓΓΕΛΟΣ.

Μ'αυτόχειρα ὁ Αἴμων ἔπесе πληγὴν.

ΧΟΡΟΣ.

Τῆς τοῦ πατρὸς, ἢ τῆς ἰδίας του χειρός ;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Αὐτὸς αὐτόχειρ κατὰ τοῦ πατρὸς λυσσῶν.

ΧΟΡΟΣ.

1125 ὦ μάντι, λόγον πόσον εἶπας ἀληθῆ !

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Αὐτὰ τοιαῦτα. Νὰ ἰδῶμεν τὰ λοιπὰ, (1)

ΧΟΡΟΣ.

Τὴν Εὐρυδικὴν βλέπω, τὴν ταλαίπωρον  
τοῦ Κρέοντος γυναῖκα. Ἐκ τῶν οἴκων της  
ἢ τι μαθοῦσα, ἢ τυχαίως ἔρχεται.

ΕΥΡΥΔΙΚΗ.

1130 ὦ συμπολίται, λόγον ἤκουσά τινα,

ὄτ' ἐξήρχόμην, ἰκετήριον εὐχὴν

εἰς τῆς Παλλάδος νὰ προσφέρω τὸν ναόν.

Μόλις τὰ κλειθρ' ἀνέσπασα τῆς πύλης μου,  
καὶ κακὴ φήμη τῆς κατ' οἶκον συμφορᾶς

1135 τὰ ὠτά μου προσβάλλει. Εἰς τῶν γυναικῶν

τὰς χεῖρας τότ' ἐρρίφθην ὡς ἀπόπληκτος.

Ἄλλὰ τίς ἦν ἡ συμφορὰ, εἰπέτε μοι.

Ἡξεύρετε κακῶν πῶς δὲν εἴμ' ἄπειρος.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Παρίων ὑπῆρχον, ὦ φιλτάτη δέσποινα,

1140 καὶ θὰ σ'εἰπῶ τὸ ἀληθές ἀκέραιον.

Πρὸς τί ἀμβλύνων τὴν πληγὴν, νὰ ἐλεγχθῶ  
ψευσθεῖς; Ὄρθ' εἶναι πάντοτ' ἡ ἀλήθεια.

Τὸν ἄνδρα σου παρηκολούθουν ὀδηγῶν

ἐπὶ τὸν λόφον, ὅπου ἦτον τὸ οἰκτρὸν

(1) Ἡ Εὐρυδικὴ μετὰ γυναικῶν.

- κυνοσπάρακτον σῶμα Πολυγείκους ἔτι·  
 καὶ τὸν μὲν, αἰτήσαντες ἐνοδίαν θεὸν  
 Πλούτωνά τ' ὄργας εὐμενεῖς κατασχεθεῖν, 1200  
 λούσαντες ἀγνὸν λουτρὸν, ἐν νεοσπάσιν  
 θαλλοῖς ἃ δὴ λέλειπτο συγκατήθομεν,  
 καὶ τύμβον ὀρθόκρανον οἰκειάς χθονὸς  
 χῶσαντες, αὔθις πρὸς λιθόστρωτον κόρης  
 νυμφεῖον Ἴιδου κοῖλον εἰσεβαίνομεν. 1205  
 φωνῆς δ' ἄπωθεν ὀρθίων κωκυμάτων  
 κλύει τις ἀκτέριστον ἀμφὶ παστάδα,  
 καὶ δεσπότη Κρέονι σημαίνει μολῶν·  
 τῷ δ' ἀθλίας ἄσημα περιβαίνει βοῆς  
 ἔρποντι μᾶλλον ἄσσον. οἰμῶξας δ' ἔπος 1210  
 ἴησι δυσθρήνητον· ὦ πάλας ἐγώ!  
 ἄρ' εἰμι μάντις; ἄρα δυστυχεστάτην  
 κέλευθον ἔρπω τῶν παρελθουσῶν ὁδῶν;  
 παιδός με σαίνει φθόγγος· ἀλλὰ, πρόσπολοι,  
 ἴτ' ἄσσον ὠκεῖς, καὶ παραστάντες τάφῳ 1215  
 ἀθρήσαθ', ἄρμον χῶματος λιθοσπαδῆ  
 δύντες πρὸς αὐτὸ στόμιον, εἰ τὸν Αἴμονος  
 φθόγγον συνήμ', ἢ θεοῖσι κλέπτομαι.  
 τὰ δ' ἐξ ἀθύμου δεσπότης κελεύσμασιν  
 ἠθροῦμεν· ἐν δὲ λαισθίῳ τυμβεύματι 1220  
 τὴν μὲν κρεμαστὴν αὐχένος κατείδομεν,  
 βρόχῳ μιτώδει συνδόνος καθημένην,  
 τὸν δ' ἀμφὶ μέσση περιπετῆ προσκείμενον,  
 εὐνῆς ἀποιμῶζοντα τῆς κάτω φορᾶν  
 καὶ πατρὸς ἔργα καὶ τὸ δύστηνον λέχος. 1225  
 ὁ δ' ὡς ἄρ' ἔσφε, στυγνὸν οἰμῶξας ἔσω  
 χωρεῖ πρὸς αὐτὸν κἀναχωκύσας καλεῖ,  
 ὦ τλήμων, οἷον ἔργον εἴργασαι· τίνα  
 νοῦν ἔσχες; ἐν τῷ ξυμφορᾶς διεφάρης;  
 ἔξελθε, τέκνον, ἰκέσιός σε λίσσομαι. 1230

- 1145 τοῦ Πολυνείκουσ σῶμα, κυνοσπάρακτον.  
 Αὐτόν, — τὴν Ἐνοδίαν καὶ τὸν Πλούτωνα  
 προσευχθέντες ν' ἀφειῶσι τῆς ὀργῆς, —  
 ἐλούσαμεν ἀγνὸν λουτρὸν, κ' ἐκαύσαμεν  
 εἰς χλωροὺς κλάδους ὅ,τι ἔμενον αὐτοῦ
- 1150 καὶ ὀρθοστάτην τύμβον ἐξ οἰκείας γῆς  
 χώσαντες, πάλιν πρὸς τὸν ὑποχθόνιον  
 λιθόστρωτον τῆς κόρης ἤλθομεν παστόν.  
 Φωνὴν δ' ὄξέων κοπετῶν ἀκούσας τις  
 μακρόθεν ἤδ', εἰς βόθρον τὸν ἀκήδευτον,
- 1155 τὴν ἀναγγέλ' εἰς τὸν δεσπότην Κρόντα.  
 Ὡς δ' ἡ κακὴ βοή τὸν περιέπνευσεν,  
 ἔσπευσε θάινων καὶ θρηνώδη στεναγμὸν  
 ἀφῆκε λέγων ἄ<sup>τ</sup>Ω ἐγὼ ταλαίπωρος!  
<sup>τ</sup>Ἄρα μαντεύω; ἄρα δυστυχεστάτον
- 1160 τῶν πρώην δρόμων δρόμον θάινω σήμερον;  
 Φωνὴ ἤχει τοῦ τέκνου μου. <sup>τ</sup>Ω φύλακες,  
 τρέξατ' εὐθέως, πρὸς τὸν τάφον σπεύσατε,  
 τὴν θύραν του ἰδέτε τὴν λιθοπαγῆ.  
 Προβῆτε ὡς τὸ στόμιον. Τοῦ Αἴμονος
- 1165 φωνὴ ἠκούσθ'; ἢ μ' ἀπατῶσιν οἱ Θεοί; »  
 Τοιαῦτα <sup>τ</sup>τεθλιμμένος ὁ δεσπότης μας  
 διέταπτεν. Εἰς δὲ τοῦ τύμβου τὸν μυχόν,  
 τὴν μὲν εἰς βρόχον τῆς σεπτῆς σινδόνης τῆς  
 ἐκ τοῦ αὐχένος κρεμαμένην εἶδαμεν,
- 1170 τὸν δ' ἐκ τῆς μέσης ταύτην περιπτύσσοντα,  
 καὶ κλαίοντα τὴν κλίνην τῆς τὴν νεκρικῆν,  
 τὰ ἔργα τοῦ πατρός του καὶ τὸν γάμον του.  
 Ὡς δὲ τὸν εἶδεν, ἀνοιμώξας γοεφῶς,  
 πρὸς αὐτὸν ἤλθε, καὶ μὲ θρήνους τὸν καλεῖ·
- 1175 ἄ Ταλαίπωρε, τί ἔπραξας, τί μελετᾷς;  
 ἢ συμφορὰ τὸν νοῦν σου πῶς διέφθειρε;  
 Ἐξελθε, τέχνον· σ' ἰκετεύω ἐκ ψυχῆς.)

(1147) Τὴν Περσεφόνην ἢ Ἐκάτην, ἣτις ἐπιμᾶτο ἐν ταῖς ὁδοῖς.

- τὸν δ' ἀγρίοις ὄσσοισι παπτήνας ὁ παῖς,  
πτύσας προσώπῳ κούδ' ἐν ἀντειπῶν, ξίφους  
ἔλκει διπλοῦς κνώδοντας, ἐκ δ' ὀρμωμένου  
πατρὸς φυγαῖσιν ἤμπλακ'. εἶθ' ὁ δῦσμορος  
αὐτῷ χολωθείς, ὥσπερ εἶχ', ἐπενταθεὶς  
ἤρεισε πλευραῖς μέσσον ἔγχος, ἐς δ' ὑγρὸν  
ἀγκῶν' ἔτ' ἔμφρων παρθένῳ προσπτύσσεται.  
καὶ φυσιῶν ὄξειαν ἐκβάλλει πνοήν  
λευκῇ παρειᾷ φοινίου σταλάγματος.  
κεῖται δὲ νεκρὸς περὶ νεκρῶ, τὰ νυμφικὰ  
τέλη λαχῶν δείλαιος εἰν Αἴδου δόμοις,  
δείξας ἐν ἀνθρώποισι τὴν ἀβουλίαν  
ὅσφ' μέγιστον ἀνδρὶ πρόσκειται κακόν.

ΧΟΡΟΣ.

- τί τοῦτ' ἂν εἰκάσειας; ἡ γυνὴ πάλιν  
φρούδη, πρὶν εἰπεῖν ἐσθλὸν ἢ κακὸν λόγον.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

- καὐτὸς τεθάμβηκ'. ἐλπίσιν δὲ βόσκομαι  
ἄχη τέκνου κλύουσαν ἐς πόλιν γόους  
οὐκ ἀξιώσειν, ἀλλ' ὑπὸ στέγης ἔσω  
δμωαῖς προθήσειν πένθος οἰκεῖον στένειν.  
γνώμης γὰρ οὐκ ἄπειρος, ὥσθ' ἀμαρτάνειν.

ΧΟΡΟΣ.

- οὐκ οἶδ'. ἐμοὶ δ' οὖν ἢ τ' ἄγαν σιγῇ βαρὺ  
δοκεῖ προσεῖναι χηὲ μάτην πολλὴ βοή.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

- ἀλλ' εἰσόμεσθα, μή τι καὶ κατάσχετον  
κρυφῇ καλύπτει καρδίᾳ θυμουμένη,  
δόμους παραστείχοντες· εὖ γὰρ οὖν λέγεις.  
καὶ τῆς ἄγαν γὰρ ἐστὶ που σιγῆς βάρους.

ΧΟΡΟΣ.

- καὶ μὴν ὄδ' ἀναξ αὐτὸς ἐφήκει

- Ὁ δὲ υἱὸς τὸν εἶδε μ' ὄμμα ἄγριον,  
καὶ πτύσας κατὰ πρόσωπον, ἐν σιωπῇ  
1180 τὸ δίστομόν του ξίφος ἀνάσπῃ. Φυγὴ  
πλὴν τὸν πατέρα ἔσωσε. Ὁ δ' ἄθλιος,  
καθ' ἑαυτοῦ θυμούμενος, τὴν μάχαιραν  
εἰς μέσον πῆγει τὸ πλευρόν, καὶ μ' ἀσθενῆ  
ἀγκῶνα, νοῶν ἔτι, σφίγγει τὴν νεκράν,  
1185 καὶ πνευστιῶν ὄξυ ἐκβάλλει φύσημα,  
καὶ βάφει μ' αἷμα τὴν λευκὴν της παρεῖαν,  
καὶ νεκρὸς πίπτ' εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς νεκρᾶς,  
οἰκτρὸς νυμφίος εἰς τοῦ ἄδου τὸν παστὸν,  
εἰς τοὺς ἀνθρώπους κείμενος παράδειγμα,  
1190 ἡ ἀβουλία ὅτι μέγιστον κακόν. (1)

ΧΟΡΟΣ.

Τί τοῦτο λέγεις; Πῶς ἐξῆλθεν ἡ γυνή,  
πρὶν ἢ καλὸν ἢ κακὸν λόγον νὰ εἰπῇ;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

- Μ' ἐκπλήττει τοῦτο. Ἄλλ' ἐλπίζω τοῦ υἱοῦ  
ὡς ἤκουσε τὸ πάθος, πῶς ἀπέφυγε  
1195 τοὺς δημοσίους θρήνους, ἐπιστρέψασα  
νὰ συμπενήθησῃ μὲ τὰς θεραπαίνας της.  
Δὲν εἶναι ἄφρων, ἄτοπον νὰ πράξῃ τι.

ΧΟΡΟΣ.

Ἴσως κ' ἡ ἄκρα ὅμως σιωπὴ κακὸν  
μοὶ φαίνεται, κ' αἱ μάταιαι πολλαὶ βοαί.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

- 1200 Ἄλλ' ἄς ἴδωμεν, μήπως τι παράφορον  
ἢ τεθλιμμένη μελετᾷ καρδία της.  
Ἄς ἐμβῶμεν ἡσύχως. Εἶναι ἀληθές·  
κακὸν ἀγγέλλει καὶ ἡ ἄκρα σιωπὴ.  
ΧΟΡΟΣ (Ἡμίχ. α καὶ β μονοφωνία). (2)  
Ἄλλ' ἔρχετ', ἰδοὺ ὁ ἀναξ αὐτὸς,

(1) Ἡ Εὐρυδικὴ ἐξέρχεται.

(2) Εἰσέρχεται ὁ Κρέων μετ' ὀπαδῶν, φέρων μετ' αὐτῶν τὸ σῶμα τοῦ Αἵμονος.



μνήμ' ἐπίσημον διὰ χειρὸς ἔχων,  
 εἰ θέμις εἰπεῖν, οὐκ ἄλλοτρίαν  
 ἄτην, ἀλλ' αὐτὸς ἄμαρτων. 1260

Κοιμῶς β'.

ΚΡΕΩΝ (στροφή α.)

ὦ φρενῶν δυσφρόνων ἄμαρτήματα  
 στερεὰ θανατόεντ',  
 ὦ κτανόντας τε καὶ  
 θανόντας βλέποντες ἐμφυλίους.  
 ὦμοι ἐμῶν ἀνολθα βουλευμάτων. 1265  
 ὦ παῖ, νέος νέω ξὺν μόρφῳ,  
 αἰαῖ αἰαῖ,  
 ἔθανες, ἀπελύθης,  
 ἐμαῖς οὐ δὲ σαῖσι δυσβουλίαις.

ΧΟΡΟΣ.

οἴμ', ὡς ἔοικας ὀψὲ τὴν δίκην ἰδεῖν. 1270

ΚΡΕΩΝ.

οἴμοι,  
 ἔχω μαθῶν δειλῆαιος· ἐν δ' ἐμῷ κάρῳ  
 θεὸς τότ' ἄρα τότε μέγα θάρος μ' ἔχων  
 ἔπαισεν, ἐν δ' ἔσεισεν ἀγρίαις ὁδοῖς,  
 οἴμοι, λακπάτητον ἀντρέπων χαράν. 1275  
 φεῦ φεῦ, ὦ πόνοι βροτῶν δύσπονοι.

ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ.

ὦ δέσποθ', ὡς ἔχων τε καὶ κεκτημένος, 1278

τὰ μὲν πρὸ χειρῶν τάδε φέρων, τὰ δ' ἐν δόμοις  
 ἔοικας ἦκειν καὶ τάχ' ὄψεσθαι κακά. 1280

ΚΡΕΩΝ.

τί δ' ἔστιν αὖ κάκιον ἢ κακῶν ἔτι ;

ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ.

γυνὴ τέθνηκε, τοῦδε παμμήτωρ νεκροῦ,

1261—1277. 1284—1300.

- 1205 εἰς τὰς χεῖρας ἐπίσημον μνήμα κρατῶν.  
Ἐξ ἰδίων, οὐχὶ ὑπὸ ξένων βλαβεῖς,  
να εἰπῶ ἂν μοι δίδονται τοῦτο.

ΚΡΕΩΝ.

- Ἦ φεῦ! φρενῶν ἀφρόνων ἀμαρτήματα!  
θανατηφόρα, δεινὰ,  
1210 ὧ φόνους βλέποντες  
καὶ θανάτους ἐμφυλίων σφαγῶν!  
Ἦ! φεῦ τῶν ἐμῶν ἀφρόνων βουλῶν!  
Ἦ! νέος, υἱὲ, ἀκαίρως ἀπῆλθες θανῶν,  
αἶ αἶ αἶ αἶ!

- 1215 ἀβούλων ἐμῶν, οὐχὶ σῶν φρενῶν πεσῶν σφάγιον.  
ΧΟΡΟΣ (Ἡμίχρος α καὶ β. Μοροφωρία).  
Ἐξώρας, φεῦ! τὸ δίκαιον ἐγνώρισας.

ΚΡΕΩΝ.

- Οὐαὶ,  
ἐνόησα ὁ δεῖλαιος. Ἄλλὰ θεὸς  
βαρὺς ἐπιπεσῶν, ἐπὶ τὴν κεφαλὴν  
1220 μ' ἐκτύπησεν, ὁδοὺς ἀγρίας δείξας μοι,  
καταπατῶν καὶ φθειρῶν πᾶσάν μου χαράν.  
Φεῦ φεῦ, πόνοι τῶν θνητῶν δύσπονοι!

ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ.

- Ἦ δέσποτ' ἄλλας συμφορὰς, μὲν κέκτησαι  
Κρατεῖς δὲ ἄλλας· εἰς ἀγκάλας σου τὰς μὲν,  
1225 Τὰς δ' ἐν ὀλίγῳ εἰς τὸν οἶκον θά ἰδῆς.

ΚΡΕΩΝ.

Κακὸν ὑπάρχει μείζον τούτων τῶν κακῶν;

ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ.

Ἀπέθαν' ἡ γυνή σου, μήτηρ τοῦ νεκροῦ

---

(1205) Τὸ σῶμα. 1881—1881 .1161—1861

δύστηνος, ἄρτι νεοτόμοισι πλήγμασιν.

ΚΡΕΩΝ (ἀντιστροφή α.)

ἰὼ ἰὼ δυσκάθατος Ἴδου λιμῆν,  
τί μ' ἄρα τί μ' ὀλέκεις ;

1285

ὦ κακάγγελτά μοι  
προπέμψας ἄχην, τίνα θροεῖς λόγον ;  
αἰαῖ, ὀλωλότ' ἄνδρ' ἐπεξεργάσω.

τί φῆς, ὦ παῖ; τίνα λέγεις μοι νέον λόγον;

1290

αἰαῖ αἰαῖ,

σφάγιον ἐπ' ὀλέθρῳ

γυναικεῖοι ἀμφικεῖσθαι μόρον ;

ΧΟΡΟΣ.

ὄρᾶν πάρεστιν. οὐ γὰρ ἐν μυχοῖς ἔτι.

ΚΡΕΩΝ.

οἴμοι,  
κακὸν τόδ' ἄλλο δεύτερον βλέπω τάλας.

1295

τίς ἄρα, τίς με πότμος ἔτι περιμένει ;

ἔχω μὲν ἐν χεῖρεσσιν ἄρτίως τέκνον,

τάλας, τὸν δ' ἔναντα προσβλέπω νεκρόν.

φεῦ φεῦ μᾶτερ ἄθλια, φεῦ τέκνον.

1300

ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ.

ἡ δ' ὀξύθηκτος ἦδε βωμία πέριξ

λύει κελαινὰ βλέφαρα, κωκύσασα μὲν

τοῦ πρὶν θανόντος Μεγαρέως κλεινὸν λέχος,

αὔθις δὲ τοῦδε, λοίσθιον δὲ σοὶ κακάς

πράξεις ἐφυμνήσασα τῷ παιδοκτόνῳ.

1305

ΚΡΕΩΝ (στρόφη β.)

αἰαῖ αἰαῖ,

ἀνέπταν φόβῳ. τί μ' οὐκ ἀνταίαν

1306—1311. 1328—1333.

ἢ δυστυχῆς, μ' εἰσέτι χαίνουσιν πληγὴν.

ΚΡΕΩΝ.

Φεῦ, φεῦ,

Ἀχόρταγε ὦ τοῦ ἄδου λιμὴν,

*Ἀντίστρ. α'.*

- 1230 πρὸς τί μ' ἀπολεῖς. ὦ κακάγγελτα  
εἰπὼν μοι δεινὰ, τί λόγον λαλεῖς;  
Αἶ αἶ! θνήσκοντα καταπέκτεινας.

Τί λέγεις; καὶ τί ἀγγέλλεις κενόν;

Αἶ αἶ αἶ αἶ

- 1235 σφαγὴν γυναικὸς  
συμβᾶσαν, ἐμοὶ δεινὸν ὄλεθρον.

ΧΟΡΟΣ (Ἡμίχ. α καὶ β. Μοροφων.)

Ἐκεῖ, ἰδοὺ τὴν. Δὲν ἀπέμεινεν ἐντός. (1)

ΚΡΕΩΝ.

Οὐαί.

*Ἀντίστρ. β'.*

Δεύτερον τοῦτο βλέπ' ὁ ἄθλιος κακόν!

- 1240 Τίς ἔσσετ' ἐμοῦ ἢ τύχη λοιπόν;  
Ἐνῶ τὸ τέκνον ἔχω εἰς τὰς χεῖράς μου.  
ὁ τάλας, νεκρὸν προσβλέπω κ' ἕτερον.  
Φεῦ φεῦ δυστυχοῦς μητρός! φεῦ υἱοῦ!

ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ.

Εἰς τὸν βωμὸν ἀποσφαγεῖσα, ἔκλεισε

- 1245 τὰ σκοτεινὰ τῆς βλέφαρα, θρηνήσασα  
τοῦ πρὶν θανόντος Μεγαρέως τὸν παστὸν,  
καὶ τούτου πάλιν, τέλος δὲ τὰς πράξεις σου  
ὡς παιδοκτόνου τὰς κακὰς ὑμνήσασα.

ΚΡΕΩΝ.

Αἶ αἶ αἶ αἶ!

*Στρ. γ'.*

- 1250 Ἐκ φρίκης ῥιγῶ. Διατὶ κάνεις

(1) Φαίνεται ἡ Εὐρυδίκη νεκρά.

(1246) Μεγαρεὺς, πρῶτος υἱὸς τῆς.

ἔπαισέν τις ἀμφιθήκτω ξίφει;  
 δειλαίος ἐγώ, αἰαί,  
 δειλαία δὲ συγκέκραμαι δῦα. 1310

ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ.

ὡς αἰτίαν γε τῶνδε κάκεινων ἔχων  
 πρὸς τῆς θανούσης τῆσδ' ἐπεσκήπτου μύρων.

ΚΡΕΩΝ.

ποιίω δὲ κάπελύσατ' ἐν φοναῖς τρόπῳ;

ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ.

παίσασ' ὑφ' ἧπαρ αὐτόχειρ αὐτήν, ὅπως 1315  
 παιδὸς τόδ' ἦσθετ' ὄζυκώκυτον πάθος.

ΚΡΕΩΝ.

ὦμοι μοι, τάδ' οὐκ ἐπ' ἄλλον βροτῶν  
 ἐμᾶς ἀρμόσει ποτ' ἐξ αἰτίας.

ἐγὼ γάρ σ' ἐγὼ ἔκανον, ὦ μέλεος,  
 ἐγὼ, φάμ' ἔτυμον. ἰὼ πρόσπολοι, 1320

ἄγετέ μ' ὅτι τάχος, ἄγετέ μ' ἐκποδῶν,  
 τὸν οὐκ ὄντα μᾶλλον ἢ μηδένα. 1325

ΧΟΡΟΣ.

κέρδη παραινεῖς, εἴ τι κέρδος ἐν κακοῖς  
 βράχιστα γὰρ κράτιστα τὰν ποσιν κακά.

ΚΡΕΩΝ (ἀντιστροφή β').

ἴτω ἴτω,

φανήτω μύρων ὁ κάλλιστ' ἐμῶν

ἐμοὶ τερμίαν ἄγων ἀμέραν

ὑπατος ἴτω, ἴτω,

ὅπως μηκέτ' ἄμαρ ἄλλ' εἰσίδω. 1330

ΧΟΡΟΣ.

μέλλοντα ταῦτα. τῶν προκειμένων τι χρῆ

πράσσειν. μέλει γὰρ τῶνδ' ὅτοισι χρῆ μέλειν. 1335

1317—1325. 1339—1346.



διστόμῳ αἰχμῇ νὰ μὴ μὲ τρυπᾷ;

Ταλαίπωρος ἐγώ!

Φεῦ, πόσα φρικτὰ ὑπέστην δεινά!

ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ.

Ὡς τούτων σὲ καὶ ὡς ἐκείνων τῶν κακῶν

1255 παραίτιον ἢ θνήσκουσα ἐξήλεγχε.

ΚΡΕΩΝ.

Μὲ ποῖον φόνου τρόπον δὲ ἀπέθανε;

ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ.

Ἐτρώθ' ὑπὸ τὸ ἥπαρ, καθὼς ἤκουσε

τοῦ τέκνου της τὴν βαρυθρήνητον σφαγὴν.

ΚΡΕΩΝ.

ᾠ! φεῦ, φεῦ, οὐδεὶς τῶν ἄλλων θνητῶν,

Στρ. δ'.

1260 αἰτία ἐγὼ εἰμὶ τοῦ δεινοῦ.

Ἐγὼ σὸς φονεὺς ὁ ἄθλιος, ναί,

ἐγὼ, ἀληθές. ᾠ σεῖς, ὀπαδοί,

φέρετέ μ' εὐθύς, φέρετέ με σεῖς ἀπ' ἐδώ.

Ἐκπνέων εἰμὶ, ἢ οὔτε εἰμὶ.

ΧΟΡΟΣ (Ἡμίχ. α. καὶ β, μοροφων.)

1265 Καλὸν ζητεῖς, ἄν τι καλὸν ἐν συμφοραῖς.

Τῶν συμφορῶν αἱ βράχιστα εἶν' ἄριστα.

ΚΡΕΩΝ.

Ἐλθε ἐλθε,

(Ἄρτιστρ. γ'.

καλλίστη ἐλθε τῶν ἐμῶν μοιρῶν,

ἐσχάτη πασῶν, καὶ φέρε ταχὺ

1270 τὸ τέρμα. Ἐλθε, ᾠ μοῖρα, ἐλθε,

ἡμέρας αὐγὴν μὴ ἄλλην ἰδῶ.

ΧΟΡΟΣ (Ἡμίχορος α καὶ β μοροφων.)

Μέλλοντα ταῦτα. Τὰ παρόντα σκέφθητι.

Ἐκείνων δ' ἄλλοι οἱ ἐπιμελούμενοι.

ΚΡΕΩΝ.

ἀλλ' ὦν ἐρῶ μὲν, ταῦτα συγκατηξάμην.

ΧΟΡΟΣ.

μὴ νῦν προσεύχου μηδέν· ὡς πεπρωμένης  
οὐκ ἔστι θνητοῖς συμφορᾶς ἀπαλλαγὴ.

ΚΡΕΩΝ.

ἄγοιτ' ἂν μάταιον ἄνδρ' ἐκποδῶν,  
ὅς, ὦ παῖ, σέ τ' οὐχ ἐκὼν κατέκλον 1340  
σέ τ' αὖ τάνδ', ὦμοι μέλεος, σ' ἴδ' ἔχω  
ὅπα πρὸς πότερον ἴδω; πᾶ κλιθῶ· πάντα γὰρ  
λέχρια τὰν χερσῶν, τὰ δ' ἐπὶ κρατὶ μοι 1345  
πότμος δυσκόμιστος εἰσήλατο.

ΧΟΡΟΣ.

πολλῶ τὸ φρονεῖν εὐδαιμονίας  
πρῶτον ὑπάρχει· χρεὴ δὲ τὰ γ' εἰς θεοὺς  
μηδὲν ἀσεπτεῖν· μεγάλοι δὲ λόγοι, 1350  
μεγάλας πληγὰς τῶν υπεραύχων  
ἀποτίσαντες,  
γῆρα τὸ φρονεῖν ἐδίδαξαν.

ΚΡΕΩΝ.

Ἡχθήθην ὅσα ἡ καρδία μου ποθεῖ.

ΧΟΡΟΣ (Ἡμῆχ. α καὶ β, μοροφορία).

- 1275 Μὴ μάτην εὖχου. Δὲν ὑπάρχ' εἰς τοὺς θνητοὺς  
τῆς πεπρωμένης συμφορᾶς ἀποφυγή.

ΚΡΕΩΝ.

Τὸν ἄχρηστον δὲν μ' ἐκβάλλετ' ἐμέ; *Ἀρτίστρ. γ'.*

Ἀκούσιος σοῦ εἰμί, παῖ, φονεὺς,  
καὶ σοῦ, ὦ γυνή! ὦ δύστηνος! ποῦ

- 1280 λοιπὸν νὰ ἰδῶ καὶ ποῦ νὰ στραφῶ!  
Δι' ἐμέ τὸ πᾶν διαρρέει, κ' εἰς τὴν κεφαλὴν  
μοὶ ἐνέσκηψε δεινὴ συμφορὰ. (1)

ΧΟΡΟΣ (Ἡμῆχ. α καὶ ἡμῆχ. β, μοροφορ.)

Τὸ φρονεῖν προκριτέον πολὺ τοῦ εὖ ζῆν  
θεωρῶ, οὐδὲ πρέπει πρὸς τοὺς Θεοὺς  
ν' ἀσεβῆ τις ποτέ.

(Ἀπερχόμενος).

- 1285 Οἱ μεγάλαυχοι λόγοι μεγάλας πληγὰς  
ἐπάγουσιν, ἕως τὸ γῆρας ἐλθόν,  
εὖ φρονεῖν καὶ αὐτὸ νὰ διδάξῃ.

---

(1) Ὁ Κρέων ἀπάγεται.

